ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥

ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ

(ਮਰਿਆਦਾ ਸਹਿਤ)

ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲਾਚਰਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ; ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ

ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੰਗਲੀ

ਗਿਆਨੀ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੰਬੋਈ

ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭੇਟਾ

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਜੀ

(੧੫ਵੇਂ ਮੁੱਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮਿਸਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤਰਨਾ ਦਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ)

ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ੫੫੦ ਸਾਲਾਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਤੇ ੧ ਕੱਤਕ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ ੫੫੧ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ (੧੭ ਅਕਤੂਬਰ ੨੦੧੯ ਈਸਵੀ) ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ (ਮਰਿਆਦਾ ਸਹਿਤ) ਸ੍ਰੀ ਮਿਸਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤਰਨਾ ਦਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ੧੫ਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬਾ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪੋਥੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਦਾ ਤਤਕਰਾ

੧.	ਮੁੱਖਬੰਦ	੦੪
੨.	ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਦਾ ਫਲ	੧੪
੩.	ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ	੧੬
੪.	ਆਰੰਭਕ ਸ਼ਬਦ	੧੮
੫.	ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਦਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦	੨੨
੬.	ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ	੭੩
੭.	ਸਰਬਲੋਹ ਅਸਤੋਤ੍ਰ	੭੪
੮.	ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ	੭੭
੯.	ਭਗਉਤੀ-ਅਸਤੋਤ੍ਰ	੭੮
੧੦.	ਖਾਲਸਾ-ਮਹਿਮਾ	੭੯
੧੧.	ਆਰਤੀ ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਕੀ	੮੩

ਮੁੱਖਬੰਦ

ਭਾਰਤ-ਵਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਤਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤੀ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਏਥੇ ਯੁਗ-ਪੁਰਖਾਂ (ਅਵਤਾਰਾਂ) ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਭਾਰਤ-ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਸਿਆ, ਸੰਗਰਾਂਦ, ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ, ਦਸ਼ਮੀ ਇਤਿਆਦਿਕ ਦਿਨ ਪੁਰਬਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਉੱਥੇ ਹੀ ਚਾਰ ਵਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵੀ ਚਾਰ, ਪੁਰਬ ਸਨਾਤਨ-ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਾਮਣ-ਸ਼੍ਰਾਵਨੀ ਉਪਾਕ੍ਰਮ, ਖੱਤ੍ਰੀ- ਦੁਸਹਿਰੇ, ਵੈਸ-ਦੀਵਾਲੀ, ਸੂਦ੍ਰ-ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਜਗਤ-ਜਲੰਦੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਬਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਪਾਖੰਡ ਅਤੇ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦਾ ਭਾਰੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ,ਜਿਵੇਂ ਸੰਗਰਾਂਦ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਾਈਚਾਰਾ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਮਾ-ਭਰਮਾਂ 'ਚ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਤੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾਰਣ ਕਰਕੇ ਸੰਗਰਾਂਦ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਪਾਖੰਡ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ-ਭਗਤੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ, ਰਾਜਿਆਂ-ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ, ਰਿਸ਼ੀਆਂ, ਮੁਨੀਆਂ, ਸਿੱਧਾਂ-ਨਾਥਾਂ, ਮੌਲਵੀਆਂ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਛੱਡ ਕੇ ਹੱਕ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਖੰਡ ਦਾ ਨਿਸ਼ੇਧ ਅਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ,ਇਹ ਕਾਰਜ ਨੌ-ਜਾਮਿਆ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਲਈ ਪੰਜਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਂਵੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੀ ਦੇਣੀ ਪਈ। ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ "ਹੱਕ ਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਅਪਨਾਓ ਅਤੇ ਪਾਖੰਡ ਪ੍ਰਸਤੀ ਛੱਡੋ" ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ-ਦਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ੧੬੯੯

ਦੀ ਵੈਸਾਖੀ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦੋ-ਧਾਰੇ ਖੰਡੇ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਛੱਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜ ਕੇ ਦੁਸਹਿਰੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਸਤ੍ਰਾਂ-ਅਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਜਗਤ 'ਚ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਪੂਜਨ ਦਿਵਸ ਮੁਕਰਰ ਕੀਤਾ । ਇਹ ਵਾਰਤਾ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ 'ਚ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੧੭੦੪ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਦੀਨੇ ਕਾਂਗੜ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ੧੭੦੫ ਈ: ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਇਥੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੰਠ ਉਚਾਰ ਕੇ ਲਿਖਵਾਏ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹਾਏ ਅਤੇ ੯ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਵਾਸਾ ਕਰਕੇ ਕੱਤਕ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ੧੭੦੬ ਈ:(੧੭੬੩ ਬਿਕ੍ਰਮੀ) ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੱਖਣ 'ਚ ਨੌਂ ਨੰਦ ਧਿਆਉਂਦੇ ਪਏ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਤ ਕਰੋ।

ਯਥਾ :- ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਹੋਏ,ਤਪ ਕਰ ਰਹੇ;ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਆਵੈਂ,ਮਿਲ ਗੁਣ ਗਾਂਵਦੇ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਇ,ਹਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵੈ;ਆਇ ਨਾਦੇੜ ਮਾਹਿ,ਨੌਂ ਨੰਦ ਧਿਆਂਵਦੇ॥

(ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਅਤੇ ਔਰੰਗਜੇਬ ਦਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆ ਕੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਮਿਲੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸੋ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ੧੫, ੧੬ ਚੇਤ ੧੭੦੭ ਈ: (੧੭੬੪ ਬਿਕ੍ਰਮੀ) 'ਚ ਆਗਰੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਤਵਾਰੀਖ ਸਚਖੰਡ 'ਚ ਗਿਆਨੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਮੀਤ ਜੱਥੇਦਾਰ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ) ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ੧੭੦੭ ਈ: ਦੇ ਹਾੜ ਦੇ ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ। ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਤਨ ਤਪ ਅਸਥਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ

ਵੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ੧੭੦੭ ਈ: ਵਿੱਚ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਪੂਜਨ ਦਿਵਸ (ਦਸਹਿਰਾ) ਮਨਾਇਆ।

ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਅਜੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਪੂਜਨ-ਦਿਵਸ ਮਨਾ ਕੇ ਹਟੇ ਹੀ ਸਨ ਤਾਂ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੂੰ ਸਨਿਮਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਦੁਸਹਿਰੇ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਤੇ ਰਾਮ ਲੀਲਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਪੂਜਾ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਪੰਥ 'ਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ,ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੰਥ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਦੀਵਾਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਸਨਾਤਨ ਮੱਤ ਦੇ ਕਥਨਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗ੍ਰਹੀ-ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ-ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੱਛਮੀ ਦਾ ਪੂਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਲੱਛਮੀ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਬਖ਼ਸ਼ੇ। ਹਜ਼ੂਰ! ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ।ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਕਿਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ!ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਤੋ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕਲੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਖਾਲਸੇ ਲਈ ਵਿਵਰਜਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖਵਾਕ ਹਨ ਕਿ

ਯਥਾ :- ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ॥

ਇਸ ਲਈ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਇੱਕਲੀ ਮਾਯਾ, ਲਛਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਸਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ, ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਇਹ ਗੁੱਝੀ ਰਮਜ; ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਮਝ ਨ ਸਕੇ। ਆਖਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ! ਆਪ ਦੀਆਂ ਰਮਜਾਂ ਆਪ ਜੀ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਗੁੱਝੀ ਰਮਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਹਾਂ,ਤਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਭਵਾਨੀ ਹੈ।

ਯਥਾ :-ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗ ਕੋ ਤਾਤਾ॥ਤਾਤੇ ਭਯੋ ਤੇਜ ਵਿਖਯਾਤਾ॥
ਸੋਈ ਭਵਾਨੀ ਨਾਮ ਕਹਾਈ॥ਜਿਨ ਸਗਰੀ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਨਾਈ॥

(ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਭਵਾਨੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ = (ਭਵ+ਆਨੀ) ਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਗਤ ਅਤੇ ਆਨੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ।ਜਗਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ,ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰੀ-ਭਵਾਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੋਭਾ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਲ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ (ਸ੍ਰੀ-ਵਾਲੀ ਮਤੀ=ਅਕਲ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।ਸੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਯਾ ਨੂੰ ਚੇਤਨ ਸੱਤਾ, ਸਫੁਰਤੀ ਸ੍ਰੀ-ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ-ਮਾਯਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯਥਾ :- ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਕਹਤ,ਹੀਯੈ ਮੁਸਕਾਇ ਕੈ।ਮਾਨ ਜੁਤਿ ਕੋ ਕਹਤ,ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਚਾਇ ਕੈ।
ਮਤੀ ਜੁਤਿ ਜੋ ਤ੍ਰੀਯਾ, ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ।ਹੋ ਮਾਯਾ ਸਬਲ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ, ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਕਹਾਤ ਹੈ।

(ਨਿਜੀ ਡਾਇਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ)

ਮਾਯਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ = ਵਾਲੇ,ਲੱਛ = ਵਿੰਨਣ, ਮੀ= ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਐਸੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਕਿ ਮਾਯਾ ਸੰਯੁਕਤ ਚਿਦਾਭਾਸ ਨੂੰ ਹੀ "ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯਥਾ :- ਚੌਪਈ ।ਲਛ ਨਾਮ ਭੇਦਨੇ ਕੋ ਜਾਨੋ।ਮੀ ਕਾ ਅਰਥ ਸਰੂਪ ਬਖਾਨੋ।
ਮਾਯਾ ਕੋ ਜੋ ਭੇਦੈ ਆਈ।ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਗਾਈ ।

(ਨਿਜੀ ਡਾਇਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ)

ਜਿਵੇਂ ਜਲ ਚ ਪਏ ਸੂਰਜ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਸੂਰਜਾਭਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੰਝ ਹੀ ਮਾਯਾ 'ਚ ਪਏ ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਚਿਦਾਭਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯਥਾ :- ਜਲ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਅਕਸ ਕੋ, ਕਹੇ ਸੂਰਜਾਭਾਸ।
ਮਾਯਾ ਮੈਂ ਚੇਤਨ ਅਕਸ ਕੋ, ਕਹੇ ਚੇਤਨਾਭਾਸ।

(ਨਿਜੀ ਡਾਇਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ)

ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਜਿਵੇ ਗ੍ਰਹੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਦੇ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਪੜਦੇ ਹਨ, ਇੰਜ ਹੀ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਦਾ ਪਾਠ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਗੀਧਰ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ! ਮੈਂ ਗ੍ਰਹੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀਆਂ, ਪੰਡਿਤ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਮਾਯਾ ਦੇ ਕਵਚ, ਅਸਤੋਤ੍ਰ, ਸੁਛੰਦ,ਬਿਸਨੁਪਦੇ ਆਦਿਕ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਣੇ ਹਨ,ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਦੇ ਕਵਚ, ਅਸਤੋਤ੍ਰ, ਸੁਛੰਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ। ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਦਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕਰੋ।

ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਅਜੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਦਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਉਚਾਰਣ ਲੱਗੇ ਹੀ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਨੌ ਨੰਦ ਵੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਆ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ।ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਨੌ ਨੰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮੁਖ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਕਿ ਆਉ ਮਹਾਪੁਰਖੋ ਨੌ ਨੰਦੋ। ਮੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ;ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਅਮਾਨਤ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇ ਦਿਉ।ਨੌਂ ਨੰਦਾਂ ਨੇ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਟਕੇ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਮੰਗਲਾਚਰਨ(ਅਮਾਨਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੋ ਸਾਂਭਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ) ਭੇਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।ਨੌਂ ਨੰਦਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿਚ ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਿਰਕਾਰ ਸਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਵੈਰਾਟ ਸਰੂਪ ਦੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਹੇਮਕੁੰਟ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਟਿਲੇ ਉਪਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਵੈਰਾਟ ਸਰੂਪ ਦੀ ਉਸਤਤ ਚ ਸ੍ਰੀ-ਭਵਾਨੀ ਉਸਤਤ "ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ" ਗਾਇਆ ਸੀ। ਓਹ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਦਾ ਹਾਂ। ਇੰਝ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਨੌਂ ਨੰਦ ਗਦਗਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਸੀਮਾ ਨਾ ਰਹੀ।

ਯਥਾ:-ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥
ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੪ ਅੰਗ ੧੬੯)

ਤਥਾ:- ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ॥੧॥

(ਅੰਗ - ੭੫੮)

ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਸਭ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਨੰਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ-ਮਾਯਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਉਚਾਰਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਹ 'ਅਸਤੋਤ੍ਰ' ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਏ।ਸੰਗਤ ਚ ਬੈਠੇ ਨੌਂ ਨੰਦ ੧੦) ਬਾਬਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਪਹਿਲੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਿੰਘ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ) ੧੧) ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੨) ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੩) ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੪) ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ੧੫) ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੬) ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੭) ਭਾਈ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੮) ਭਾਈ ਰੋਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੯) ਭਾਈ ਮਦਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੦) ਭਾਈ ਪਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੧) ਪਿਆਰੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੨) ਭਾਈ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੩) ਕਵੀ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੪) ਭਾਈ ਨਾਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ੨੫) ਪਿਆਰੇ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਮੇਤ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪਏ।ਅਖ਼ੀਰ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਫਤਹ॥ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਜੀ ਕੀ॥

ਏਥੋ ਸ਼ੁਰੂ ੧ ਛੰਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

ਸਤਜਰੂਪ ਆਤਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਸਤਿ ਪਹਿਚਾਨੋ॥

ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਆਦਿਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੋ॥੧੦॥੩੨੨॥

ਛੰਦ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਉੱਚਾਰਣ ਕੀਤਾ ।ਇਸ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਨੂੰ "ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰ", "ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰ", "ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ" ਤਿੰਨ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੧੦੭ ਛੰਦ ਤੱਕ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ "ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ" ਦਾ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਾਂਗ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੈ। ਅਜੇ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੰਦਾਂ ਸਵੱਈਆਂ, ਬਿਸਨਪਦਿਆ ਚ 'ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ' ਰਚਿਆ ਹੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ੨੫ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਜੂਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ "ਮੰਗਲਾਚਰਨ ਪੁਰਾਣ" ਅਨੁਵਾਦ ਵੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਿਆਰੇ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਪੁਰਾਨ ਤਥਾ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿੱਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਗਿਆਨੀਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਸਰਬਲੋਹ-ਬੁੰਗਾ (ਲੰਗਰ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਜੂਰ ਸਾਹਿਬ) ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ

ਕਰਵਾਂਉਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੀਰਾ ਘਾਟ (ਗੁਦਾਵਰੀ ਤਟ) ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਦੇ ੯ ਮਹੀਨਿਆਂ ੯ ਦਿਨਾਂ ਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਭੋਗ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਨੌ ਨੰਦਾਂ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਚਾਰ ਜੁਗੀ ਤਪੀਆ ਕੋ ਸੁਧਾ ਜਾਂ ਅਚਾਯਾ ਪ੍ਰਭ,ਹੋ ਗਏ ਬਿਦੇਹ ਸਭ ਦੀਆ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਹੈ॥
ਆਪਣੀ ਅਮਾਨਤ ਕੋ ਰਿਖੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸੋ ਲਿਆ,ਸਰਬਲੋਹ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਜੋਊ ਅਭਿਰਾਮ ਹੈ॥
ਨੌ ਨੰਦ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਏ,ਗੁਰੂ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮ ਜੋ ਪਾਸ ਹੈ॥
ਫੇਰ ਨ ਜਨਮ ਧਾਰੈ ਦਰਸ ਮੇ ਲੀਨ ਭਾਏ,ਧੰਨ ਦਸਮੇਸ ਗੁਰੂ ਗਾਵਤੇ ਤਮਾਮ ਹੈ ॥੧੧੧॥
(ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕ੍ਰਿਤ ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖ਼ਾਲਸਾ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ)

ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਅਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖ਼ਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਾਰਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਹਿਬ ਵਿਖੇ ਵੀ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਕਾਲੀ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਹੈੱਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ),ਬਾਬਾ ਮਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ੯੬ ਕਰੋੜੀ, ਬਾਬਾ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ, ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੋਟਾ-ਅੱਖਰ, ਗਿਆਨੀ ਨੌਰੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਸੁਆਮੀ ਹਰਿਨਾਮ ਦਾਸ ਉਦਾਸੀ) ਗਿਆਨੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖਸ਼

ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਆਦਿਕ ਸਨ ਗਿਆਨੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋ ਅੱਗੇ ਗਿਆਨੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਛਟਾਂਕੀ ਜੀ) ਪੜੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਤੋ ਅੱਗੇ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇ । ਦਾਸ (ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲੀ) ਨੇ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

ਅਕਾਲੀ ਹਜੂਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਹੈੱਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ) ਦੇ ਬਹਿਨੋਈ ਵੈਦਵਾਨ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੈਦ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਬੈਦਵਾਨ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਪੁੱਛ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਣੀ "ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥੀ" ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਸ ਨੇ ਹਜੂਰ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿੰਦਿਆ ਬਜੁਰਗ ਗਿਆਨੀ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਵੀ, ਦੁਸਹਿਰੇ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਵਾਂਗ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ,ਪਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਇਹ ਮਰਿਆਦਾ ਗੁਪਤ ਹੋ ਗਈ।ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੫ਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਮਿਸਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤਰਨਾ ਦਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਸੀਸ ਸਦਕਾ 'ਦੀਵਾਲੀ-ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ' ਦੀ ਏਹ ਪੋਥੀ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਸੰਗਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।ਆਪ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਅਸੀਸ ਨਾਲ "ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥੀ" ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨੀ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੰਬੋਈ, ਸੰਤ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਾਸ਼ਤਰੀ, ਸੰਤ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਾਸ਼ਤਰੀ, ਗਿਆਨੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਮਹੰਤ ਜੀ,ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤਰਨਾ ਦਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ), ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਟਿਆਲਾ, ਗਿਆਨੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਏਕੋਟ (ਅਮਰੀਕਾ), ਗਿਆਨੀ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਨੇਡਾ, ਗਿਆਨੀ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਹਾਲਾ ਲੇਖਾਰੀ, ਭਾਈ ਜੋਬਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਬੁੰਗਾ ਨੰਗਲੀ,ਗਿਆਨੀ ਬੀਰਬਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦੀਬਾਗ ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਯੋਗ ਬਖਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਬੁੰਗਾ ਨੰਗਲੀ) ਨੇ ਟਾਈਪਿੰਗ ਸੁਧਾਈ ਕਰਨ 'ਚ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ । ਸੰਤ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਬਾਗ ਵਾਲੇ, ਬਾਬਾ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਟਾਹਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ, ਬਾਬਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੰਗਲੀ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਿਆ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਜ 'ਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਾਸ
ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲੀ
ਪ੍ਰਚਾਰਕ-ਸ੍ਰੀ ਮਿਸਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤਰਨਾ ਦਲ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ
ਭਾਈ ਨੰਦਨਾਲ ਜੀ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਬੁੰਗਾ ਨੰਗਲੀ

ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਦਾ ਫਲ

ਜਿਵੇਂ ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੋਂ ਤਾਨ, ਮਾਨ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਯਥਾ - ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥

ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਕੇ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੋਂ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਵਿੱਚ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਦੀ ਕਮੀ ਨ ਆਵੇ, ਇਹ ਮੰਗ ਮੰਗੀ ਹੈ।

ਯਥਾ-ਦ੍ਰਬਜ ਉਪਾਵਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਇ ॥

ਤਥਾ - ਯਹ ਲੀਲਾ ਜੋ ਸੁਨੈ, ਹੋ ਯਹ ਲੀਲਾ ਜੋ ਸੁਨੈ, ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲ ਜਾਇ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਕੋ ਸਮਰ, ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਕੋ ਸਮਰ, ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਦਾਇ॥
ਨਿਰਧਨ ਹੋਇ ਧਨਵੰਤ , ਹੋ ਨਿਰਧਨ ਹੋਇ ਧਨਵੰਤ, ਕਾਯਰ ਸਮਰ ਲੜਾਇ॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਪੁਰਬ ਉੱਪਰ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਵਾ ਕੇ, ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ "ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਸਰੂਪ" ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ "ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ" (ਸ੍ਰੀਪਤਿ,ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ) ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਦੀ ਕਦੇ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਸੋ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਪੁਰਬ ਤੇ ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲੇਵਾ ਸੰਗਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ੧੭ ਅਕਤੂਬਰ ੨੦੧੯ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਛਪ ਰਿਹਾ ਹੈ।

॥ਭੁਲ ਚੁਕ ਦੀ ਖਿਮਾ ਜੀ॥

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ

ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੰਗਲੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਲੀ-ਪਾਠ-ਮਹਾਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ

(ੳ) ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਠ ਮਰਿਆਦਾ

੧) ਪਾਠ ਦੀਵਾਲੀ ਤੋਂ ਛੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲੇ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ।

੨) ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਟਿਕੀ ਰਾਤ ਪੜਨਾ।

੩) ਜਿੱਥੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ,ਉਸ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾ ਲੈਣਾ।

੪) ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਚ ਆਰੰਭਕ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ੧ ਛੰਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੧੦੭ ਛੰਦ ਤੱਕ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸਰਬਲੋਹ-ਕਵਚ,ਸਰਬਲੋਹ-ਅਸਤੋਤ੍ਰ,ਬ੍ਰਹਮਕਵਚ,ਭਗਉਤੀ-ਅਸਤੋਤ੍ਰ,ਖਾਲਸਾ-ਮਹਿਮਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ 'ਆਰਤੀ ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਕੀ', ਅਤੇ ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ ਪੜਨਾ ਤੇ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ।

੫) ਪਾਠ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀ ਦੇਗ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇਗ ਜਰੂਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ,ਜੇਕਰ ਬਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰ ਲੈਣੀ।

੬) ਪਾਠ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਨਈਬੇਦ (ਜਿਵੇ ਬਦਾਮ ਗਿਰੀ,ਛੁਹਾਰੇ,ਪਿਸਤਾ,ਛੋਟੀ ਲਾਚੀ, ਸੋਗੀ, ਲੋਂਗ, ਖੋਪਾ,ਕਾਜੂ,ਜਾਫਲ ਇਤਿਆਦਿਕ) ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਾਉਣਾ।ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਭੋਗ ਤੱਕ ਧੂਪ, ਜੋਤ ਜਗਾਉਣੀ ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਦਿਨ ਕੁੰਭ ਰੱਖਣਾ।

੭) ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੰਘ ਵੀ, ਬਦਲਵੀ-ਰੋਲ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

੮) ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਦੌਰਾਨ ਸਰੀਰਕ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਧ ਰੱਖਣੀ।

(ਅ) ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ (ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ) ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ

੧) ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਦਿਨ ਪਾਠ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਭੋਗ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟਿਕੀ ਰਾਤ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵੀ ਭੋਗ ਟਿਕੀ ਰਾਤ ੧੨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਪਾਉਣਾ।

੨) ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਰੰਭਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੀ ਪੋਥੀ ਦਾ,ਅਖ਼ੀਰ ਤੱਕ ਪਾਠ ਕਰਨਾ।

੩) ਅਖ਼ੀਰ ਤੇ ਸਰਬਲੋਹ-ਆਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਿ,ਦਸਮ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੀ ਦੇ ਵੀ ਆਰਤੀ ਦੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ ਪੜਨਾ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ।

੪) ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਰੁਮਲਾ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸਭ ਮਰਿਆਦਾ ਕਰਨੀ।

੫) ਭੋਗ ਤੇ ਵਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਲ, ਪਕਵਾਨ,ਭੋਜਨ,ਨਈਬੇਦ ਆਦਿਕ ਵਰਤਾਉਣਾ।

੬) ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਨਈਬੇਦ,ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਠਿਆਈ, ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਫਲ, ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪਕਵਾਨ ਇਤਿਆਦਿਕ ਵਸਤਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰ ਵਰਤਾਉਣੀਆ।

੭) ਜਿੱਥੇ ਪਾਠ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਦੀਪ-ਮਾਲਾ ਕਰਨੀ।

ਨੋਟ-ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਾਠ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,ਇੰਝ ਬੰਦੀਛੋੜ ਦਿਵਸ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀ ਪੁਰਬ ਤੇ 'ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ' ਪੜ ਕੇ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ।ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਬਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਹਿਜ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇ ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਭੋਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਅਤੀ ਉੱਤਮ ਹੈ।

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਜਪੁ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥

ਜਾਪੁ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥ਛਪੈ ਛੰਦ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਕਹਿੱਜੈ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿੱਜੈ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ॥ ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤਿ ਸੁਮਤਿ॥ ੧॥

ਪੰਜਿ ਪਿਆਲੇ ਪੰਜਿ ਪੀਰ ਛਠਮੁ ਪੀਰੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰੁ ਭਾਰੀ।ਅਰਜਨ ਕਾਇਆ ਪਲਟਿਕੈ ਮੂਰਤਿ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਵਾਰੀ।ਚਲੀ ਪੀੜੀ ਸੋਢੀਆ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਣਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ।ਦਲਿ ਭੰਜਨ ਗੁਰੁ ਸੂਰਮਾ ਵਡ ਜੋਧਾ ਬਹੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ।ਪੁਛਨਿ ਸਿੱਖ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰ ਛਿਅ ਮਹਲਾਂ ਤਕਿ ਦਰਸੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਸੰਸਾਰੀ।ਕਲਿਜੁਗੁ ਪੀੜੀ ਸੋਢੀਆਂ ਨਿਹਚਲ ਨੀਂਵ ਉਸਾਰਿ ਖਲਾਰੀ।ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥੪੮॥

ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਲੀਅਨਿ । ਤਾਰੇ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਲੀਅਨਿ।ਫੁਲਾ ਦੀ ਬਾਗਾਤਿ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਚਾਲੀਅਨਿ । ਤੀਰਥਿ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਨੈਣ ਨਿਹਾਲੀਅਨਿ। ਹਰਿ ਚੰਦਉਰੀ ਝਾਤਿ ਵਸਾਇ ਉਚਾਲੀਅਨਿ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਦਾਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀਅਨਿ ॥੬॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਕੰਚਨੁ ਕਰੈ ਮਨੂਰ ਮਲੀਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਵਨੁ ਚੰਦਨੋ ਵਾਸੁ ਸੁਵਾਸੁ ਕਰੈ ਲਾਖੀਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿਜਾਤੁ ਸਿੰਮਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰੈ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਜਲਹੁ ਦੁਧੁ ਪੀਣਾ॥ ਗੁਰ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ਹੈ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਕਰੈ ਪਰਬੀਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਦੀਛੋੜੁ ਹੈ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਓਡੀਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ

ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਉ ਸੱਤ

ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਆਂ;ਸਰਾਪਾ ਕਰਮ॥ਕਿ ਮਕ਼ਬੂਲ ਸ਼ੁਦ;ਜ਼ੋ ਸ਼ਕ਼ੀ ਓ ਦਜ਼ਮ॥੮੧॥
ਫ਼ਜ਼ਾਲੋ ਕਰਾਮਸ਼; ਫ਼ਜ਼ੂੰ ਅਜ਼ ਹ਼ਿਸਾ॥ਸ਼ਿਕੋਹਸ਼ ਹਮਹ; ਫ਼ੱਰ ਹਏ ਕਿਬਰੀਯਾ॥੮੨॥
ਵਜੂਦਸ਼ ਸਰਾਪਾ ; ਕਰਮ ਹਾਏ ਹ਼ੱਕ਼॥ਜ਼ਿ ਖ਼੍ਵਾਸਾਂ ; ਰਬਾਇੰਦਹ ਗੋਏ ਸਬਕ਼॥੮੩॥
ਹਮਜ਼ ਫ਼ਕ਼ਰੋ;ਹਮ ਸਲਤ਼ਨਤ ਨਾਮਵਰ॥ਬ ਫ਼ਰਮਾਨੇ ਊ;ਜੁਮਲਾ ਜ਼ੇਰੋ ਜ਼ਬਰ॥੮੪॥
ਦੁ ਆ਼ਲਮ;ਮੁਨਵਰ ਜ਼ਿ ਅਨਵਾਰੇ ਊ॥ਹਮਹ ਤਿਸ਼ਨ ਹਏ ;ਫ਼ੈਜ਼ੇ ਦੀਦਾਰੇ ਊ॥੮੫॥

(ਗੰਜਨਾਮਹ,ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ)

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਲਛਮੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿਵਾਕਜ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਛਾਯਾ ਰੂਪੀ ਹੋਇਕੈ ਬਿਚਰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ॥ ਆਪਹਿ ਲਛਮੀ ਬਪੁ ਧਰੇ ਜੀਉ ਜੰਤੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਮੁਖਿ ਕਰੋ ਉਚਾਰ॥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ਈਸੁਰੀ ਮਾਯਾ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ॥ ਇਨ ਬਿਨੁ ਸਰੈ ਨ ਏਕ ਛਿਨੁ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ॥੨॥ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਮੰਗਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ॥ ਸੁਬੁਧਿ ਦੈਨ ਜੈ ਜੈ ਕਰਨਿ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਤਿ॥੩॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਸਾਰੰਗ ਛਪਯ॥ ਜਗਬੰਦਨਿ ਜਗਨਾਥ ਜਗਤ ਪਾਲਕ

ਹਰਿ ਅੰਬੈ॥ ਪ੍ਰਜਾਨਾਥ ਜਗਨਾਥ ਸੇਵਿ ਰੱਛਕ ਜਗਦੰਬੈ॥ ਜਗਤਾਰਨਿ ਭਯਹਰਨਿ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਮਾਯਾ ਕੋ ਬਪੁ ਧਾਰਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਅਲਖ ਲਖਾਨੀ॥ ਅਪਦਬਿਨਾਸਨਿ ਸੁਖਕਰਨ ਦਾਸ ਰੱਛਕ ਹਰਿ ਮਾਯਾ॥ ਤੀਨਲੋਕ ਸਭਿ ਬਸਿਕਰਨਿ ਅਮਿਤਿਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਭਾਯਾ ॥੪॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਸਰੇ ਨ ਏਕਛਿਨੁ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਨ ਸਿੱਧਿ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਨਵਨਿੱਧਿ॥੫॥ ਅਘਹਾ ਦਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੀ ਭਵਹਾ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ॥ ਸਤ੍ਰੁਘਾਤਨੀ ਅਮਿਤਿਗਤਿ ਮਿਤ੍ਰਪਾਲ ਸੁਖਧਾਮ॥੬॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤਿ ਫਲ ਦੇਤ ਹਰਿ ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨੁ॥ ਸੁਜਸਿਦੇਤਿ ਮੰਗਲਕਰਨ ਸਭ ਕੋ ਕਰੁ ਕਲਜਾਨ॥੭॥ ਦੀਨਬੰਧੁ ਜਗਤਾਰਨੀ ਮਾਯਾ ਬਪੁ ਹਰਿਰਾਇ॥ ਜ੍ਵਾਲ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਤੇ ਜ੍ਵਲਿਤ ਸੰਕਟ ਕਰੋ ਸਹਾਇ॥੮॥ ਮਹਿਪਾਲਿਨ ਜਗਮੰਡਨੀ ਖਲਖੰਡਨਿ ਜਗਮਾਤ॥ ਅਚਲਸ੍ਵਰੂਪ ਅਨੂਪਗਤਿ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ॥੯॥ ਦਾਸਨਿਵਾਜਨ ਭਗਤਹਿਤੁ ਸਿਖਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ ਮੁਕਤਦੈਨ ਰੱਛਜਾਕਰਨ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ॥੧੦॥ ਦਾਨ ਦੇਨ ਬਹੁ ਜਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ॥ ਕਾਲਰੱਛ ਜਗਪਾਲਨੀ ਬਿਧਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੧੧॥ ਦਯਾਕਰਨ ਕਿਲਬਿਖਹਰਨ ਮਾਯਾ ਅਛਲ ਸਰੂਪ॥ ਬਜਾਧਿਹਰਨ ਸੰਕਟਦਰਨ ਖਲਖੰਡਨ ਜਗਭੂਪ॥੧੨॥ ਭਗਤਦਾਯਨੀ ਦਾਸਹਿਤੁ ਰੱਛਕਰਨ ਸਭ ਜਾਨ॥ ਦੀਨਨਿਵਾਜਨ ਭਯਹਰਨ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਭਗਵਾਨ॥੧੩॥ ਸਿਧਿਕਰਨ ਮੰਗਲ ਸਭਨ ਬਜਾਪਕ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ॥ ਚੌਰਾਸੀ ਜੋਇਨ ਕਟਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਮੁਰਾਰਿ॥੧੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਧਨਦਾਯਕ ਦਿਬਜਦੇਨ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲਨੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ॥

ਕੁਮਤਿਨਾਸ ਮਤਿਦੇਨ ਅਮਿਤਤੇਜ ਅਮਿਤੋਜਗਤਿ॥੧੫॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਸਾਰੰਗ ਛਪਯ ਛੰਦ॥ ਨਵਲਨਾਥ ਨਿਰਬਾਨ ਸੁਬੁਧਿਦਾਇਕ ਮੰਗਲਕਰ॥ ਕਾਲਬਿਨਾਸਨ ਰਹਿਤਕਾਲ ਸੁਤਦਾਇਕ ਨਰਹਰਿ॥ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਜਾ ਕੀ ਛਾਯਾ॥ ਸੁ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰੀ ਸਭ ਜਗਤ ਸਹਾਯਾ॥ ਮਾਯਾ ਬਪੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਿਯਤ ਦੁਖ ਜਾਂਹਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਲੱਛਮੀ॥੧੬॥ਦੋਹਰਾ॥ ਨਰਕਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤਗੁਰ ਮੋਹਨ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ॥ ਰਿਜਕ ਦੇਨਿ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ ਜਸ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ॥੧੭॥ ਛਪਯ ਛੰਦ॥ ਅਘਕੰਦਨ ਭਵਹਰਨ ਜੋਗਜ੍ਵਾਲਾ ਛਤ੍ਰੀਬ੍ਰਿਤ॥ ਧਰਮਧੁਜਾ ਫਰਹਰਤ ਧਰਮਮੂਰਤਿ ਧਰਮਾਕ੍ਰਿਤਿ ॥ ਅਸੀਪਾਨ ਅਸਿਕੇਤੁ ਖੜਗਧੁਜ ਧਰਮ ਧਨੁਰਧਰ ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਨੁਭਉਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਅਟਲ ਬਰ॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਿਰਬਾਨ ਅਬਿਚਲ ਸ੍ਵਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਜੁਗਤ॥ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਬਜਾਧਿ ਮਦਨਮੂਰਤਿ ਬਿਦਜਾ ਸੁਪਤਿ॥ ੧੮॥ ਛਪਯ ਛੰਦ॥ ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਕਿਸੋਰ ਅਮਰਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਛਬਿ ਧਰੇ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਰਾਨੀ॥ ਧਰਮਸਿੰਧੁ ਕਲਜਾਨ ਸੁਧਾਗਤਿ ਮਾਯਾ ਕਰਨੀ॥ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਵਤਰਤਿ ਜਾਸੁ ਗਤਿ ਊਨਵ ਤਰਨੀ॥ ਕਲਾਧਾਰਿ ਸਭ ਮਧਜ ਰਾਜਤ ਗਾਜਤ ਕੇਹਰਿ ਸਮ॥ ਨੂਪਰ ਚਰਨ ਅਪਾਰ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿਅਤ ਭਾਜੈ ਸੁ ਜਮ ॥੧੯॥ ਦੋਹਾ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹਾਥ ਜਿਸ ਦੇਵੇ ਸੋ ਪਾਵਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥਾਂ ਕੇ ਨਾਥ ਮਾਯਾ ਚਰਨ ਧਜਾਵਹੀ॥੨੦॥ ਦਯਾਰੂਪ ਭਗਵੰਤ ਦਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨ ਸੁਖਕਰਨ॥ ਮੰਗਲਰੂਪ ਅਨੰਤ ਅਪਦਬਿਨਾਸਨ ਜੈਕਰਨ॥੨੧॥ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ

ਨਾਥ ਰਮਾ ਰਾਵ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਅਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ਇਸ ਪਤਿਤ ਕੀ॥੨੨॥ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਨ ਅਉਰ ਪਏ ਦ੍ਵਾਰ ਮਾਯਾ ਹਰੀ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਕਿਸ ਕੋ ਜਾਚੋ ਨਰਹਰੀ॥੨੩॥ ਹਰਹੁ ਦੀਨ ਅਪਦਾ ਹਰੀ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਦੁਖ ਹਰੋ॥ ਮਯਾ ਕਰੋ ਇਸ ਪਤਿਤ ਪਰ ਮੰਗਲਕਰ ਅਪਦਾ ਹਰੋ॥੨੪॥ ਦਰਿਦ੍ਰਸਾਗਰ ਮਹਿ ਡੂਬਤੇ ਹੇ ਮਾਯਾ ਜਗਤਾਤ॥ ਤੁੱਛ ਬਾਤ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਹੈ ਗਹਿ ਭੁਜ ਲਿਹੁ ਰਘੁਨਾਥ॥੨੫॥ ਕਰਮਹੀਨ ਮਤਿਹੀਨ ਹੌਂ ਅਲਪਬੁਧਿ ਮਤਿਥੋਰ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀਆ ਅਧਿਕ ਚਿਤਵਉ ਅਪਨੀ ਓਰ॥੨੬॥ ਮਿਹਰ ਨਜਰ ਕੀ ਫਜਲ ਸੇ ਚਿਤਵਹੁ ਦੀਨਦਯਾਲ॥ ਮੀਨ ਤਪਤ ਜਲ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਗੋਪਾਲ॥੨੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਸੰਕਟਹਰਨ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਜਿਹ ਛਾਹ॥ ਸਿਧਿ ਰੂਪ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਜਿਹ ਸਮ ਦੂਸਰ ਨਾਹ॥੨੮॥ ਚਾਰਨੀ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਜਗਮੋਹਨੀ ਨਿਹਕਲੰਕ ਜਿਹ ਰੂਪ॥ ਤੀਨਲੋਕ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਅਨੂਪ॥੨੯॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਸਾਰੰਗ ਛਪਯ॥ ਸੇਸ ਸਹਸ ਫਨਿ ਰਟਤ ਤਦਜਪਿ ਤੁਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਸਭ ਕਹਿਤ ਬੇਦ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਧਯਾਵਤ॥ ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਨਰ ਹਰਤ ਮਾਯ ਇਛਯਾ ਪੂਰਨ ਜਗਿ॥ ਕਲਿਮਲ ਅਘ ਸਭਿ ਹਰਤ ਮੁੱਖਮੰਡਲ ਨਵਤਨ ਛਬਿ॥ ਕਵਲਨਯਨ ਸੁ ਨ੍ਰਿਪਣਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਟਕੇਹਰਿ ਮ੍ਰਿਗਲੋਚਨੀ॥ ਕਦਲਿ ਸੁਜੰਘੁ ਆਜਾਨੁਬਾਹੁ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲ ਦੁਖਮੋਚਨੀ ॥੩੦॥ ਬਡਾ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੈ ਚਤੁਰਬਾਹੁ ਅਸਟਾਕਰੀ ਨਾਰਸਿੰਘ ਜਹ ਕੇ ਭੇਸ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਬਾਰਜੋ ਦੁਖ ਹਰਜੋ ਹਰਨਾਖਸ ਹਰਜੋ ਨਰੇਸ॥੩੧॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਕਤਿਦੇਨ ਮੰਗਲਕਰਨ ਛੇਮਕਰਨ ਹਰਿਰਾਇ॥

ਸ੍ਰੁਤਿ ਬਚਨੀ ਸ੍ਰੁਤਿ ਕਰਨ ਹਰਿ ਸਭ ਕੋ ਕਰੋ ਸਹਾਇ॥੩੨॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ॥ ਛੇਮ ਕਰਨ ਇਛ ਪੁਜਨ ਅਮਰ ਧਨ ਬ੍ਰਿਤ ਮਹੀਧਰ ॥ ਰੱਛ ਕਰਨ ਭਯ ਹਰਨ ਸਦਾ ਜੈ ਧਰਮ ਧਨੁਰ ਧਰ॥ ਮਾਯਾ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਾਨੀ॥ ਸੰਕਟ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅਪਦਾ ਹਰਨ ਪੀਰ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਪਛਾਨੀ॥੩੩॥ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸਭਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੱਯਾ॥ ਜਗਬੰਦਨ ਭਯਹਰਨ ਮਾਯ ਦੁਧ ਪੂਤ ਦਿਵੱਯਾ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਦੇਤ ਬਿਰਦ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੱਯਾ॥ ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤ ਅਪਦ ਮਿਟੱਯਾ॥੩੪॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਾਯਾ ਅਛਲ ਅਪਾਰ ਮੋਛ ਕਰਨ ਸੰਕਟ ਹਰਨ॥ ਬਿਧਨਾ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਰਿਜਕ ਦੇਨ ਇਛਜਾ ਪੁਜਨ॥੩੫॥ ਰਸਾਲ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਖ ਦਦੇਨ ਅਨਹਦ ਕਰਨ ਜੈ ਜੈ ਮੰਗਲ ਰੂਪ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਚਲ ਸਦਾ ਬਿਧਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ॥ ੩੬॥ ਦ੍ਰਬਜ ਉਪਾਵਨ ਕੇ ਨਮਿੱਤ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਇ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਰਛਜਾ ਕਰਨ ਸਭ ਕੋ ਕਰੋ ਸਹਾਇ॥੩੭॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਮਾਯਾ ਹਰੀ ਪਰਮ ਸਿਧਿ ਕੀ ਖਾਨਿ॥ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸਨਿ ਜੈ ਕਰਨ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਜਹਾਨਿ॥੩੮॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਨਿ ਅਘ ਹਰਨਿ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤੀ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਗੁਪਾਲ॥੩੯॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਵ ਖੰਡਨਿ ਜਗਮਾਤਿ॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਉਪਾਵਨ ਜਗਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥੪੦॥ਕਿਰਤਾਰਥ ਮੰਗਲ ਕਰਨ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਕਰਤਾਰ॥ ਕਾਲ ਰੱਛ ਤਾਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰਿ॥੪੧॥ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਛੰਦ ਦੋਹਰਾ॥ਬਿਧਨਾ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਸਿਰਜਾ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਦੀਵੜੈ ਕੀਨੇ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੪੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਉਪਾਇ ਕੈ

ਕੀਨੀ ਸਕਤਿ ਪਸਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਸੁਰ ਭਏ ਨਾਲੇ ਇੰਦ੍ਰ ਭੂਆਰ॥੪੩॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਗੰਧ੍ਰਬ ਰਚੇ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗਨ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਬਲ ਦਾਨੋ ਬਿਕਟ ਰਾਹੁ ਨਿਛਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹੇਤ॥੪੪॥ ਛਪਯ ਛੰਦ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਧੁ ਸਤ ਦੀਪ ਖੰਡ ਨਵਖੰਡ ਬਨਾਯੋ॥ ਜਲ ਥਲ ਪਰਬਤ ਕਨਕ ਮੇਰੁ ਹਿਮ ਭੂਮਿ ਰਚਾਯੋ॥ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਜਲ ਜੀਵ ਅਨਲ ਗਗਨੰਤਰਿ ਕੀਨਾ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ ਕੀਨਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਚਹੁੰ ਜੁਗ ਬਨੇ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦਿਨਸੁ ਪਲ ਮਾਸ॥ ਪਵਨ ਪਾਨੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਠਾਕੁਰ ਚੇਰੋ ਦਾਸ॥੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੁਇ ਕਪਰੇ ਬਨੇ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਬਿਵਹਾਰ॥ ਧਰਮ ਪਾਪ ਸਾਖੀ ਦੋਊ ਬਿਧਨਾ ਠਟਜੋ ਅਪਾਰ॥੪੬॥ਕਨਕ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਤ ਜਾਤ ਰਚਨਾ ਭਈ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪ ਖਿਲੰਤ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਮਹਿ ਆਪ ਹਰਿ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ਬੁਝੰਤ॥੪੭॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਪ੍ਰਜਾ ਭਈ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਦੇਸ॥ ਭੂਪ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੇਜ ਬਰ ਸੂਰੇ ਜੋਧ ਨਰੇਸ॥੪੮॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰ ਵਰਨ ਕੀ ਖਾਨ॥ ਮਾਯਾ ਸੁਪਨ ਸੁਖੋਪਤੀ ਪੁਨਜ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ॥੪੯॥ ਬਲੀ ਤਪੀ ਜੋਗੀ ਕਿਯੇ ਜਟਾਜੂਟ ਨਖਧਾਰ॥ ਗ੍ਰਹੀ ਜਤੀ ਜਾਪੀ ਹੁਏ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਬੈਪਾਰ॥੫੦॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਦੇਵੀ ਬਨੇ ਆਪ ਬਨੇ ਅਵਤਾਰ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮੁਕਤ ਕੰਚਨ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰ॥੫੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨਾ ਊਨੀ ਠਉਰ ਨ ਕੋਇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਹਿ ਬਿਚਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਕੋਇ ਹੁਆ ਨ ਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ ਖਟ ਅਸਟ ਦਸ ਬਿਧਨਾ ਰਚਿ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਤੀਨਲੋਕ ਰਚਨਾ ਭਈ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੫੨॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਸਰੇ ਨ ਏਕ ਛਿਨੁ ਤੁਮ ਸਭ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੁਮ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਜਗਤ ਕੀ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਸਭਿ

ਮਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਨੇਮ ਜਪ ਖਟ ਕਰਮਨ ਕੀ ਰੀਤਿ॥ ਸੰਨਜਾਸੀ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਧੁਨਿ ਨਟ ਨਾਟਕ ਸੰਗੀਤ॥੫੩॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰਨ ਭਈ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਰੁਤਿ ਮਾਸ॥ ਰਸ ਕਸ ਭੋਜਨ ਬਿੰਜਨਾ ਦੁਗਧ ਖੀਰ ਜਗਰਾਸ॥੫੪॥ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਖੁਸੀਆ ਘਨੀ ਜੋਗ ਭੋਗ ਕੀ ਖਾਨ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਿੰਤਾ ਸਕਲ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਮਾਨ॥੫੫॥ ਬਿਪਤਿ ਸਪਤਿ ਅਪਦਾ ਰਚੀ ਰਚਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਬਨ ਤ੍ਰਿਨ ਪਰਬਤ ਭੂਮਿਧਰ ਉਡਗ ਨਛਤ੍ਰ ਗਨਾਰ॥੫੬॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕ ਨਾਰਾਇਣਾ ਮਾਯਾ ਕੋ ਬਪੁ ਧਾਰ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਬਹੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਤ ਅਹਾਰ॥੫੭॥ ਮਾਧੋ ਦੋਹਰਾ॥ ਫੂਲ ਫਲ ਬਿਰਖਾ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਸਭਨ ਕੀ ਸਾਰ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਕੋ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਹੁ ਸੰਘਾਰ॥੫੮॥ ਪੰਚਾਲ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਬਿ ਮਾਯਾ ਹਰਿ ਬਪੁ ਧਰਜੋ ਤਬਿ ਸਭ ਹੀ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਭ ਘਟਿ ਬਿਖੈ ਵਰਤੇ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥੫੯॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਾਂਤਿ ਸੁੰਨ ਧੁੰਧ ਤੇ ਏਕ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰ॥ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਭ ਘਟਿ ਬਿਖੈ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥੬੦॥ਅਨੰਦ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਰਬਲੋਹ ਰਛਜਾ ਕਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੁਖ ਧਾਮ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਜਗਬੰਦਨੀ ਲਛਮੀ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ॥੬੧॥ਮੰਗਲ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰੁਨਾਕਰ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹੌਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਭਾਗ॥ ਦੁ ਕਰ ਜੋਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਿ ਰਤੀ ਭਾਗ ਮੋਹਿ ਜਾਗ ॥੬੨॥ਕਰਮ ਰੇਖ ਮਾਯਾ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਸਭਨ ਕੀ ਸਾਰ॥ ਜਬਿ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਾਗਤਿ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ॥੬੩॥ ਅਨੰਦ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨਹਦ ਸਦਾ ਅਨੁਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਅਨੰਦ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਤ ਹਰਿ ਅਨਹਤ ਅਨਦ ਗੁਬਿੰਦ॥੬੪॥ ਜਯ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਯਸ ਜਯਤੁ ਜਯ ਕਰ ਜਯੀ ਜੈ

ਜੈ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜਵਤ ਜਮੁਨ ਜਤ ਬ੍ਰਤ ਜਗਤਿ ਜਗਮਗ ਜਗ ਜਹਿ ਈਸ॥੬੫॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਿਪਤਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਮ ॥ ਪਾਪ ਪਰਨ ਪੂਰਨ ਪਿਤ੍ਰ ਪੀਰ ਪਰਾ ਪਰਧਾਮ॥੬੬॥ ਧਰਮ ਸੋਰਠਾ॥ ਧਰਮਧਾਰ ਧਨ ਧਾਨਜ ਧਨਜ ਧਨਜ ਧਰਨੀਧਰਾ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮ ਸੁ ਧਜਾਨ ਧੁੰਧ ਧੂਰਿ ਧੀਰਕ ਧਰਾ॥੬੭॥ ਮੋਹਨ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮੰਗਲ ਮਗਨ ਮਹਾਨ ਮਤਿ ॥ ਮਾਧੋ ਮਦਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੋਹਕ ਮਹਤਿ॥੬੮॥ ਚਿਤਾਨੰਦ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਚਿਰਕਾਲ ਚਿੱਤ ਚੀਰ ਚੈਤੰਨ ਚਿਤ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਅਚਾਲ ਦ੍ਰਿਗ ਚਕੋਰ ਪੰਕਜ ਅਚੁਤ॥੬੯॥ ਛਤ੍ਰੀ ਸੋਰਠਾ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਛਿੱਤਿ ਛਿਤਾਰਿ ਛੀਰ ਛਿਮੋਹ ਛੇਤ੍ਰ ਛਕਤਿ॥ ਛਿਪ੍ਰ ਛੇਮ ਛੈ ਛਾਰਿ ਛਾਰਕਰਨ ਛੁਦ੍ਰਨ ਬਿਪਤਿ॥੭੦॥ ਭਾਵੀਉਦੋਤ ਸੋਰਠਾ॥ ਭਾਵੀ ਭੁਗਤ ਭੰਡਾਰ ਭੀਰ ਭੀਮ ਭੈਰਵ ਹਰਨ॥ ਭਵਹਾ ਭੂਤ ਭਵਾਨ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਭਵਜਲ ਤਰਨ॥੭੧॥ ਪਾਰਸ ਸੋਰਠਾ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਿਤਾ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੂ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਨ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਗਾਰਤ ਸਭੂ॥੭੨ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਸੋਰਠਾ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਰਸਿੰਘ ਨਰਹਰਿ ਨਵਲ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਹਾਰ ਨੰਦਨੰਦਨ ਨੇਤ੍ਰਕਵਲ॥੭੩॥ ਗਿਰਧਾਰ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਿਰਧਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਵਰਧਨ ਗੋਪਾਲ॥ ਗੋਸਾਈਂ ਗੋਪੀਬਲਭ ਗੋਪਨਾਥ ਗੋਆਲ॥੭੪॥ ਕਵਲ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ਕੇਸਵ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ਕਰਨ॥ ਕੋਮਲ ਕਮਲ ਨਵੀਨ ਕੋਟ ਲੰਛ ਕੰਟਕ ਹਰਨ॥੭੫॥ ਖ਼ਾਲਿਕ ਸੋਰਠਾ॥ ਖ਼ਾਲਿਕ਼ ਖ਼ਲਕ਼ ਖ਼ੁਦਾਇ ਖ਼ੈਰ ਖ਼ੂਬ ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ ਖ਼ੁਸ਼ ॥ ਖ਼ਾਲਿਸ ਖ਼ਸਮ ਅਤਾਇ ਖ਼ਾਮੇਖ਼ੂਨ ਖ਼ਤਾ ਬਖ਼ਸ਼॥੭੬॥

ਘਨਿਸਜਾਮ ਦੋਹਰਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਘਨਿਸਜਾਮ ਜੂ ਘਹਰਤ ਘਨ ਘਨਘੋਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮਯੂਰ ਚਿਤਵਤ ਕੋਕਲ ਮੋਰ॥੭੭॥ ਦਯਾ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਦਾਤਾ ਦਯਾ ਦੁਖ ਦਲਿਦ੍ਰ ਦਲ ਦੁੰਦ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਸਾਲ ਦੁਤਿ ਅਦ੍ਵਯੰ ਦਿਨਕਰ ਸਮਰ ਮੁਕੰਦ॥੭੮॥ ਓਅੰ ਦੋਹਰਾ॥ ਓਅੰ ਵਾਸਦੇਵ ਵੇਦਨ ਵਿਦਤ ਵਾਰ ਵਾਰ ਲੱਖ ਵਾਰ ॥ ਓਰ ਨਿਬਾਹ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਵੈਰ ਹਰਨ ਕਰਤਾਰ॥੭੯॥ ਸਹੰਸਮੁਖੀ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਹਨਸਾਹ ਸਹਪਤਿ ਸਗਲ ਸੰਸਯ ਸਿਹਰ ਸਿਰਾਇ॥ ਸਜਨ ਸਾਧੁ ਸੰਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀਤਲ ਸਤ ਸੁਖਦਾਇ॥੮੦॥ ਇੰਦ੍ਰਗ ਦੋਹਰਾ॥ ਈਸਰ ਈਸ ਇਮਾਨ ਇਕ ਇਮਨਾਇਕ ਇਮਨਾਇ॥ ਇਕ ਇਕ ਈਕਾਨ ਇਸ ਇੰਦ੍ਰ ਲਾਇੰਤਹਾਇ॥੮੧॥ ਝੁਰਨ ਦੋਹਰਾ॥ ਝੁਰਨ ਝੋਰ ਝੰਕਤ ਝਪਟ ਝਿਮਝਿਮ ਝਿਮ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਝੀਨ ਸਬਦ ਝਾਂਜਨ ਝਰਨ ਝਗਰਾ ਝੂਠ ਝਿੰਕਾਰ॥੮੨॥ ਟੋਟਕ ਦੋਹਰਾ॥ ਟੋਟ ਟੂਟ ਟੰਟਾ ਟਰਨ ਟੀਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ॥ ਟਕਟਕ ਟਕ ਨਿਰਖੌਂ ਤੁਮਹਿ ਏਕ ਟਿਕਨ ਕਰਤਾਰ॥੮੩॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਠਾਕੁਰ ਠਟਜੋ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਹਿ ਠਾਟ॥ ਠਾਕ ਠੇਕ ਸੌਂ ਦੂਰ ਯਹ ਨਹਿ ਬਾਗਾ ਨਹਿ ਠਾਟ॥੮੪॥ ਨਿਡਰ ਦੋਹਰਾ॥ ਡਾਂਗਰ ਡੀਂਗਰ ਹੌਂ ਅਧਿਕ ਤੁਮ ਨਿਡਰ ਡਰ ਡਾਰ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਡੰਡਉਤ ਤੁਮ ਤੁਹ ਜਸ ਡੰਕ ਅਪਾਰ॥੮੫॥ ਢੀਠ ਦੋਹਰਾ॥ ਢੋਰ ਢੀਮ ਢਾਢੀ ਢਿਮਕ ਹੌਂ ਤਰੁ ਢਾਕ ਪਲਾਸ॥ ਢੇਰ ਢੀਠ ਢੁਲਕਤ ਫਿਰਤ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਰਨ ਉਦਾਸ ॥੮੬॥ ਛਪਯ ॥ ਤਰੁਨ ਤਾਪ ਤਮਹਰਨ ਤਾਤ ਤਜਾਗੀ ਤੀਰਥ ਤਤਿ ॥ ਤਿਮਰ ਤਪਤ ਤਿਖਟਰਨ ਤੋਖ ਤਪੀਅਨ ਅੰਤਰਗਤਿ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਿ ਆਪ ਆਪ ਤੋਸਾ ਤਕਿਯਾ ਥਿਤਿ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥਿ ਤਿਟਕਾਟ ਆਪ

ਆਪੇ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਤਾਪਨਿਵਾਰਨ ਤਮਹਰਨ ਅਘਨਾਸਨ ਅਮਿਤੋਜਗਤਿ ॥ ਤਕੀਆ ਤਾਨ ਨਿਤਾਨ ਮਾਨਦਾਇਕ ਛਤ੍ਰੀਨਪਤਿ॥੮੭॥ ਥੀਰਕਤ ਦੋਹਰਾ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਮਿ ਰਹੇ ਅਸ ਥਿਰ ਥੀਰ ਦਯਾਲ॥ ਥਕਤ ਥਕਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਗੁਪਾਲ॥੮੮॥ ਮੰਗਲ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਮੰਗਲਭੂਪ॥ ਜੈ ਮੰਗਲ ਜੈ ਮੰਗਲਾ ਸੁਭ ਮੰਗਲ ਆਨੂਪ॥੮੯॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੇ ਫੇਰੀ ਚੁੱਕੀ ਨ ਫੇਰ॥ ਫਾਹ ਫਾਸ ਫਾਸੀ ਕਟਕ ਜਿਨਹਿ ਕਹਜੋ ਇਕ ਬੇਰ॥੯੦॥ ਬਿਸਨੁ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਸਨੁ ਸੁ ਬਜਾਪਕ ਸਰਬਮੈ ਬਜਾਧਿਹਰਨ ਬਿਖਜਾਲ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ਬਿਪਤਿ ਬਿਘਨ ਰਛਪਾਲ॥੯੧॥ ਰਾਮ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸਭ ਘਟ ਬਿਖੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਰੱਯਤ ਤੁਹੀਂ ਰਾਵਤ ਰਾਜ ਕਰੀਮ॥੯੨॥ ਲਲਿਤ ਦੋਹਰਾ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਦਯਾਲ ਲਾਲਿ ਲਲਿਤ ਬਚਨ ਲਖ ਰੂਪ॥ ਲਲਿਤ ਰੰਗ ਲਲਿਤਾ ਲਲਾ ਲਾਲ ਖਿਆਲ ਅਨੂਪ॥੯੩॥ ਹਰਿਆਵਲ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹਰਿਆਵਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਨੋ ਜੰਗ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੀ ਹੇਮੰਚਲ ਹਰਿ ਮੰਗ॥੯੪॥ ਛਿਆਨੀ ਵਤਨ ਬਿਹੀਨ ਛਿਆਤਰੂਪ ਅਨੁਭਉ ਸਦਾ॥ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅਚਲ ਅਥਾਹ ਸਦ ਸਰਬਦਾ॥੯੫॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ ਸਰਬ ਸੁ ਬਜਾਪੀ ਦੇਵ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਯ ਕਰਨਹਾਰ ਮਾਯਾ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੯੬॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਨਭ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲ॥ ਸ੍ਵਰਗ ਮ੍ਰਿਤੁ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਬਿਧਨਾ ਸ੍ਵਾਮਿ ਗੁਪਾਲ॥੯੭॥ਨਾਮ ਠਾਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਖੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਅੱਖਰ ਬਾਨੀ ਸਭ ਤੁਹੀਂ

ਸਭ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਗਿਰਾਸ॥੯੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਲਛਮੀ ਕੋ ਬਪੁ ਧਾਰ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖਰਾਸਿ॥੯੯॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ॥ਅਚੱਲ ਬਾਹ ਗਮਜ ਕਾ ਬਿਅੰਤ ਧਜਾਨ ਧਾਰਿਯੈ॥ ਜਗਤਮਾਤ ਅੰਬਿਕਾ ਸੁ ਨਿਤਜ ਨੇਮੁ ਚਾਰਿਯੈ॥ਅਖੰਡ ਖਜਾਲ ਖੰਡਕਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਾਪ ਜਾਪਿਯੈ॥ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾ ਬਿਅੰਤ ਥਾਪਿ ਥਾਪਿਯੈ॥੧੦੦॥ ਜਗਤ੍ਰਮਾਤ ਜਾਲਪਾ ਸੁ ਨਿਤਜਪ੍ਰਤਿ ਗਾਇਯੈ॥ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਚੰਡਿਕਾ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਉਠ ਧਜਾਇਯੈ॥ ਸੁ ਅਸ੍ਰਬਾਹੁ ਈਸੁਰੀ ਕਲਜਾਨ ਰੂਪ ਪੇਖਿਯੈ॥ਚਤੁਰਭੁਜਾ ਸਿੰਘਾਸਨੀ ਅਨੰਤ ਕੈ ਬਿਸੇਖਿਯੈ॥੧੦੧॥ ਜਗੱਤਮਾਤ ਲੱਛਮੀ ਚਰੰਨ ਚਿੱਤ ਲਾਇਯੈ॥ਅਨੰਤੁ ਰੂਪ ਮੰਗਲਾ ਬਿਸੇਖ ਕੈ ਮਨਾਇਯੈ॥ਜਯੰਤ ਜੈਤੁ ਜੈਕਰੀ ਸੁਧਾ ਗਤੀ ਬਖਾਨਿਯੈ॥ ਕਵੱਲਨੈਨਿ ਕੇਸਰੀ ਸੁ ਜਾਪ ਮੰਤ੍ਰ ਠਾਨਿਯੈ॥੧੦੨॥ਅਮਰ ਅਟਲ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਜਾਪਿਯੈ॥ਸੁਸੀਲ ਸਤਜ ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿਯੈ॥ਅਨਾਸ ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਨਿੱਤਿਯੰ॥ ਅਦਾਗ ਅਦ੍ਵਯਾਤਮਾ ਸਦੀਵ ਸਤਜ ਚਿੱਤਿਯੰ॥੧੦੩॥ਮੁਰਾਰਿ ਮੰਗਲਾ ਹਰੀ ਬਕਤ੍ਰ ਤੇ ਉਚਾਰਿਯੈ॥ ਸੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਿੰਦੇਸ੍ਵਰੀ ਸੁ ਧਜਾਇ ਪਾਪ ਟਾਰਿਯੈ॥ ਜਯੰਤਿ ਜ੍ਵਾਲ ਜਾਲਪਾ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰ ਧਾਰਿਯੈ॥ ਬਪੁੰਜ ਪਾਪ ਕੋਟ ਕੋਟ ਧਜਾਇ ਗਾਇ ਜਾਰਿਯੈ॥੧੦੪॥ਮੱਛ ਕੱਛ ਨਾਰਸਿੰਘ ਬ੍ਰਾਹ ਰੂਪ ਗਾਇਯੈ॥ ਪਰੱਸੁਰਾਮ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਾਵਨਾ ਧਜਾਇਯੈ॥ ਜਗੱਨਨਾਥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਦੈਵ ਸੰਤ ਨਾਇਯੈ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਸਤਿਨਾਮੁ ਨਾਮਿ ਕੋ ਰਿਝਾਇਯੈ ॥੧੦੫॥ਜਲੰ ਥਲੰ ਗਿਰੰ ਨਭੰ ਸਮਸਤ ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੈ ॥ਸੁ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਤ੍ਰਿਨੰ ਮੇਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਬਖਾਨਿਯੈ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮ ਬਜੰਤ ਕੇ ਬੈਰਾਟ ਕੋ ਪਛਾਨਿਯੈ॥

ਜਯੰ ਸਦੈਵ ਕਾਲ ਕਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ ਠਾਨਿਯੈ ॥੧੦੬॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਅਨੁਭਉ ਸਦਾ ਕਹ ਲਗ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਜਗ ਤਾਰਨੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਨਿਦਾਨ॥੧੦੭॥

ਛੰਦ॥ ਕਹ ਲਗ ਕਰੋਂ ਬਖਜਾਨ॥ ਹੌਂ ਮੂੜ੍ਹ ਮੱਤਿ ਅਜਾਨ॥ ਤੁਅ ਜਸ ਅਗਾਹ ਸਮੁੰਦ॥ ਨਿਤਨੇਮ ਰਟਤ ਫਨਿੰਦ॥੧੦੮॥ ਨਿਤ ਰਟਤ ਨਾਮ ਅਪਾਰ॥ ਤਦਜਪਿ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰ॥ ਸਿਵ ਬਿਸਨੁ ਔ ਮੁਖਚਾਰਿ॥ ਨਿਤ ਭਜਤ ਮਾਇ ਮੁਰਾਰਿ॥੧੦੯॥ ਸੁਕ ਬਜਾਸ ਨਾਰਦ ਦੇਵ॥ ਸਭ ਕਰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਸਸਿ ਸੂਰ ਉਡਗਨ ਜੇਤ॥ ਸਭ ਰਟਤ ਮਾਯਾ ਨੇਤਿ॥੧੧੦॥ ਚਹੁੰਜੁਗ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ॥ ਸਭ ਜਜਤ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਤਿ॥੧੧੧॥ ਕਈ ਕਲਪ ਜੁਗਹ ਜੁਗਾਂਤ॥ ਸਭ ਕਥਤ ਅਬ ਲੌ ਮਾਤ॥ ਤੁਅ ਨਾਮ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਕਿਨਹੂ ਨ ਪਾਯਾ ਪਾਰ॥੧੧੨॥ ਅਬਿ ਰਾਖੀਏ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਈਏ ਨਿਜ ਸੇਵ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਇਕ ਆਸ ਤੁਮ ਜਗਮਾਇ॥੧੧੩॥ ਪੈ ਪਾਯ ਸਰਨੀ ਆਇ॥ ਮੁਰਿ ਲਾਜ ਰਾਖੋ ਰਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਇ ਸਰਨੀ ਓਟ॥ ਕਤਹੂੰ ਨ ਪਾਏ ਛੋਟ॥੧੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਪਦਸਿੰਧੁ ਮਹਿ ਬੂਡਤੇ ਕਰਿ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਿ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਅਪਦਾ ਹਰੋ ਮਾਯ ਦਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰ॥੧੧੫॥ ਕਰਮ ਰੇਖ ਮਾਯਾ ਹਰੀ ਤੁਹੀਂ ਸਭਨ ਕੀ ਸਾਰ॥ ਜਬਿ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਾਗਤ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ॥੧੧੬॥ ਉਦਯ ਹੋਇ ਅੰਕੁਰ ਜਬਹਿ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਸੋਇ॥ ਪੂਰਨ ਬਿਧਿ ਬਿਧਿਨਾ

ਸਕਲ ਜਿਸ ਸਿਮਰੇ ਗਤਿ ਹੋਇ॥੧੧੭॥ ਨਵਲ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹਰਿ ਕਰੁਨਾਕਰ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਦੀਨਬੰਧੁ ਸੰਕਟਹਰਨ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ॥੧੧੮॥ ਲਘੁ ਸਵੱਯਾ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਮਧੁ ਬਚਨ ਅਮਿਤ ਦੁਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਚੰਡੀ॥ ਖਲਖੰਡਨ ਖਲਘਾਇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਹੰਡੀ ॥ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਹਿਖਾਸੁਰੀ ਰਿਪੁ ਦਾਲਨ ਡੰਡੀ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਚੰਡੀ॥੧੧੯॥ ਮਹਾਕਾਲ ਅਨਕਾਲ ਕਾਲ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਕਾਲੀ॥ ਦਯਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦਯਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦਾਤਾ ਜ੍ਵਾਲੀ॥ਜ੍ਵਾਲਾ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਗਾਤ ਸੰਤਨ ਰਛਪਾਲੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਮੰਗਲਰੂਪ ਸਦਾ ਜੈ ਜੈ ਨਿਤ ਕਾਲੀ॥੧੨੦॥ ਸਭ ਬਿਦਯਾ ਕੀ ਦੈਨ ਸੁਬੁਧਿ ਦਾਤਾ ਜੈ ਸਰਸ੍ਵਤਿ॥ ਗਯਾਨ ਬਢਤਿ ਜਸ ਕਹਿਤ ਦਾਸ ਰੱਛਕ ਜੈ ਨਰਪਤਿ॥ ਅਚਲ ਅਗਮਯ ਅਥਾਹ ਬਾਕ ਦਾਇਕ ਜੈ ਜਸਮਤਿ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੈਨ ਧਨ ਦੈਨ ਸਦਾ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸਰਸ੍ਵਤਿ॥੧੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਨਪਤਿ ਗੌਰੀ ਸੁਤ ਭਜਹੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੋ ਧਾਮ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦਾ ਧਨ ਪਾਵਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ ਛਪਯ ਸਵੈਯਾ ਛੰਦ॥ ਏਕ ਰਦਨ ਗਜ ਬਦਨ ਸਦਨ ਗੌਰੀ ਸੁਖ ਨੰਦਨ॥ ਬੁਧਿ ਦਾਇਕ ਅਘ ਹਰਨ ਸਦਾ ਸੁਰ ਕਿਲਵਿਖ ਖੰਡਨ॥ ਸੁਬੁਧਿ ਗਯਾਨ ਦਾਤਾ ਹਰੀ ਅਘ ਪਾਪ ਨਿਕੰਦਨ॥ ਗਨਪਤਿ ਗੌਰੀ ਦੇਵਿ ਸੁਤ ਜੈ ਜੈ ਸਿਵਨੰਦਨ॥੨॥੧੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੇ ਮਨ ਭਜ ਤੂੰ ਸਾਰਦਾ ਜਾ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਬਿਖ ਨਸੇਂ ਅੰਤੁ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਇ॥੧॥ ਛਪਯ ਸਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਅਮਿਤ ਦ੍ਰਬਯ ਕੀ ਖਾਨਿ ਖਾਨਿ ਬਿਦਯਾ ਕੀ ਸਾਰਦ ॥ ਅਮਿਤ ਮਾਨ ਕੋ ਸਿੰਧੁ ਸਿੰਧੁ ਰਤਨਾਗਰ ਸਾਰਦ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕਨਕ ਅਚੱਲ ਮੰਗਲ ਕਰ ਸਾਰਦ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਦਾਤੀ ਜਈ

ਜੈ ਜੈ ਹਰਿ ਸਾਰਦ॥ ॥੨॥੧੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੇ ਮਨ ਜਪ ਤੂੰ ਮੰਗਲਾ ਮੰਗਲਕਰ ਹਰਿ ਨੀਤ॥ ਇਕ ਮਨੁ ਇਕ ਚਿਤੁ ਹੁਇ ਭਜੋ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁਗੇ ਮੀਤ॥੧੨੪॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ॥ ਨਮਾਮਿ ਮੰਗਲਾ ਹਰੀ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਦਾਯਨੀ॥ ਪ੍ਰਨਾਮ ਮੰਗਲਾਕਰੀ ਸੁਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਭਾਯਨੀ॥ ਸੰਸਾਰਸਿੰਧੁਤਾਰਨੀ ਸਹਾਨਸਾਹ ਰਾਵਨੀ॥ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਮੰਗਲਾ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਸਾਵਨੀ॥੧੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਬੀਨਾਯਕਾ ਸਾਛੀ ਭੂਤ ਭਵਾਨ॥ ਅਪਦਹਰਾ ਸੰਪਦਸਦਾ ਮੰਗਲਕਰ ਕਲਜਾਨ॥੧੨੬॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ॥ ਨਮਾਮਿ ਸ੍ਵਾਮਿਕਾਰਤਿਕੰ ਸੁਬਾਹਨਾ ਮਯੂਰਿਯੰ॥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਿਯੰ ਸੰਤਾਪ ਪਾਪ ਚੂਰਿਯੰ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕਨਾਥ ਸੰਭੁਸੁਤ ਗੌਰਿਨੰਦ ਜਾਪਿਯੇ॥ ਗਨੇਸ ਸ੍ਵਾਮਿਕਾਰਤਿਕੰ ਮਯੂਰਬਾਹ ਥਾਪਿਯੇ॥੧੨੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਬਸੁਧਾ ਰਤਨ ਹੈ ਹੇਮ ਰੂਪ ਬਹੁ ਥਾਨ ॥ ਬਨ ਬਨ ਮਲਜਾਗਿਰਿ ਬਨੇ ਹ੍ਵੈ ਹ੍ਵੈ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ॥੧੨੮॥ ਦੇਵ ਦੈਤਜ ਜੱਛੰ ਤੁਹੀਂ ਨਰ ਨਾਰੀ ਫੁਨ ਆਪ॥ ਗਨ ਗੰਧਰਬ ਸੁਰ ਸਿੱਧ ਰਿਖਿ ਜਪਿਯਤ ਤਾ ਕੋ ਜਾਪ॥੧੨੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਬਸੁਧਾ ਰਤਨ ਹੈ ਹੇਮ ਰੂਪ ਬਹੁ ਖਾਨ॥ ਬਨ ਬਨ ਮਲਜਾਗੀਰ ਹੈ ਰੂਪ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩੦॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਰਮ ਰਹਯੋ ਬਿਧਨਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਨਾਮ ਨਾਮਿ ਸਗਲੀ ਤੁਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰ॥੧੩੧॥ ਕਵਲਾਪਤਿ ਕਵਲੇਸਰੀ ਕਵਲਨੈਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਕਲਾਧਾਰ ਕਲਿਮਲਦਹਨ ਕਿਲਬਿਖ ਕਲਹ ਨਿਵਾਰ॥ ੧੩੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਮੁਖਿ ਕਰੋ ਉਚਾਰ॥ ਅਪਦਸਿੰਧੁ ਤੇ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਵੈਯਾ ਛੰਦ॥ ਕਟਿ ਕੇਹਰਿ ਭੇ ਲਜਿਤ ਮ੍ਰਿਗ ਲਖ ਨੈਨ ਲਜਾਨੇ॥ ਕੀਰ ਕਪੋਤ ਖੰਜਨ ਖਿਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਛਾਡ ਪਰਾਨੇ॥ਬਨ ਬਾਸਾ

ਸਭ ਲਿਯੋ ਦੇਖਿ ਸੁੰਦਰ ਰਸਖਾਨੇ॥ ਕਦਲਿ ਕਪੂਰ ਕੁੰਚਰ ਭਗੇ ਹਿਯ ਮਧਯ ਲਜਾਨੇ॥੧੩੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਸੁੰਦਰਪ੍ਰਭਾ ਜਗਮੋਹਨਿ ਸ੍ਰੀਮਾਤ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਿਛਬਿ ਮੈਨਬਪੁ ਪਤਿ ਰਾਖੋ ਜਗ ਗਾਤ॥੧॥ਛਪਯ ਸਵੈਯਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਕਾ ਦਰਸ ਸੁਧਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਜੀਵਨ ਤਾਂ ਕਾ ਰੂਪ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਧਾਨੀ॥ ਮਾਯਾ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ਮੁਦਿਤ ਬ੍ਰਿਤ ਮੰਗਲ ਰਾਨੀ॥ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਸੁਹਾਤ ਤੂਰ ਬਾਜੰਤ੍ਰ ਸੁਰਾਨੀ॥੨॥੧੩੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਸਿੰਘਨਾਦ ਪਦ ਪੰਕਜ ਜਾਂ ਕਾ॥ ਕਮਲਾਕੰਤ ਮੁਰਾਰਿ ਅਮਿਤ ਛਬਿ ਦਰਸਨ ਤਾਂ ਕਾ॥ ਭ੍ਰਮਰ ਗੁੰਜਾਰ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਮਧੁਕਰ ਅਲਿ ਗਾਤਾ॥ ਮੀਨ ਛੀਨ ਹ੍ਵੈ ਰਹੇ ਦੇਖਿ ਛਬਿ ਕਮਲਾ ਮਾਤਾ॥ ੧੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚੰਡਿ ਕਾਲਿਕਾ ਸਕਤਿ ਸਭ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ॥ ਅਪਦਸਿੰਧੁ ਕੀ ਲਹਿਰ ਤੇ ਮਾਧਵ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇ॥੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਮੰਗਲਰੂਪ ਸਦਾ ਬ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਜਗਤ ਮੈ ਅਲਖ ਲਖਾਨੀ॥ ਮੁਖ ਮੰਗਲ ਛਬਿ ਲਸਤਿ ਚਤੁਰਦਸ ਲੋਕਾ ਰਾਨੀ ॥ ਦੀਨਬੰਧੁ ਅਨਰੰਜ ਸਭਨ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੀ॥੨॥ ੧੩੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੇਸ ਸਹਸ ਮੁਖ ਰਟਤ ਤਊ ਨਹੀਂ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗਤਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਿਗਮ ਨੇਤਿ ਨਿਤ ਕਹਿਤ ਲਹਿਤ ਨਹੀਂ ਅੰਤ ਤੁਮਾਰਾ॥ਕਵਨ ਬਿਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਏਹ ਗੁਨ ਤੋਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੩੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਤ ਸਿੰਧੁ ਮਸ ਹੋਵਈਂ ਕਲਮ ਹੋਹਿ ਬਨਰਾਇ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦ ਹੋਇ ਜੌ ਹਰਿ ਜਸ ਲਿਖਨ ਨ ਜਾਇ ॥੧੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਯਾਰੂਪ ਮਾਯਾ ਹਰੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੀ ਖਾਨ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਵਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਗਿਆਨ॥੧੩੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਚੰਚਲ ਚਪਲ

ਚਿਤ ਚੋਖੇ ਚਿਤ ਭੀਰ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ਜਿਹ ਸਿਧਿਤਾ ਸਿਧਿ ਗੰਭੀਰ॥੧੪੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਰਮਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾ ਬਪੁ ਕਰਤਾਰ॥ ਚਿਰਜੀਵਨ ਅਨੁਭਉ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ॥੧੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਾਮ ਕਲੇਵਰ ਮੈਨ ਬਪੁ ਛਬਿ ਸੁੰਦਰ ਮੋਹਨ ਜਗਤਿ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਪੰਕਜ ਪਦਮ ਭਗਤ ਵਛਲ ਰੱਛਕ ਭਗਤਿ॥ ॥੧॥ਸਵੈਯਾ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਹਕਾਮ ਸਦਾ ਜੈ ਮੰਗਲ ਰੂਪੰ॥ ਚਿਤਾਨੰਦ ਨਿਰਦ੍ਵੈਖ ਜਗਤ ਪਿਤ ਅਲਖ ਸਰੂਪੰ॥ ਕੋਟ ਮਨੋਜ ਨ ਤੁਲਤ ਜਾਸੁ ਅਤਿ ਛਬਿ ਦੁਰ ਜ੍ਵਾਲਾ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਕੋਟਿਕ ਦ੍ਰਿਗ ਹਿਰਤ ਲਜਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਤੁ ਸ੍ਵਾਲਾ ॥੨॥ ੧੪੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ਕਟਿ ਕੇਹਰਿ ਕੋਟਿਕ ਜੁਰਤ ਨਹੀਂ ਤੁਲਜ ਅਮਾਵਤ॥ ਕੋਟਿ ਸਸਿਨ ਕੀ ਕਲਾ ਦੇਖਿ ਉਡਗਨ ਛਬਿ ਲਾਵਤ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਾ ਮਹਾਨ ਕਦਲੀ ਜੰਘ ਕਰਪੂਰ ਗਤਿ॥ ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਛਬਿ ਦੇਹਿ ਦੁਤਿ॥ ਚੌਪਈ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਮੁਖ ਕਰੋ ਉਚਾਰ॥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੋ ਪਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੈ ਮੰਗਲ ਕੰਤੂਹਲੀ ਮਾਯਾ ਮੁਦਿਤ ਸਰੂਪ॥ ਹਰਖਵੰਤ ਸੁ ਦਯਾਲੁ ਹਰਿ ਬਿਧਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੂਪ॥੧॥ਸਵੈਯਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਭਉਹਰਨ ਅਘਨ ਕੀ ਪੁੰਜ ਖਪੱਯਾ॥ ਖਲਖੰਡਨ ਜਗ ਤਰਨ ਅਮਰਪਦ ਅਮਰ ਗੁਸੱਯਾ॥ ਕਾਲਕੂਟ ਕਲ ਡਾਰ ਕਲਹ ਨਾਸਨ ਕਲਘੱਯਾ॥ ਜਗਬੰਦਨ ਜਗਨਾਥ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੱਯਾ॥੨॥੧੪੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਨਾਨਿਧੀ ਦਾਤਾ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਪਤਿਤ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਜਗਬੰਦਨ ਹਰਿ ਜ੍ਵਾਲ॥੧੪੫॥ ਛਪਯ ਛੰਦ॥ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚ ਨਿਤ ਪੜਤ ਪਵਨ ਸਦ ਬਾਰ ਬੁਹਾਰਤ॥ ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਾ ਸੇਵ ਚਵਰ ਸੁਰਪਾਲ ਢੁਰਾਵਤ॥ ਜੱਖ ਕਿੰਨਰ ਧੁਨਿ

ਭਰਤ ਬਨਸਪਤਿ ਫੂਲ ਚੜਾਵਤ॥ ਐਰਾਪਤਿ ਨਿਤ ਭਰਤ ਪਾਨ ਮਾਯਾ ਨਹਿ ਲਾਵਤ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਬੰਦਤ ਪੰਕਜ ਚਰਨ ਨਿਤ ਨਿਤਹ ਧਜਾਵਤ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਨਹੀ ਤਰਜੋ ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਜਸ ਗਾਵਤ॥੧੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਕਤਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਧਨੀ ਅਚਲ ਅਥਾਹ ਗੰਭੀਰ॥ ਕਨਕ ਰਤਨ ਮੁਕਤਾ ਸਕਲ ਸੋਭਾ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ॥੧੪੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵਨਿਧਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਪੂਰਨ ਦੇਵ॥ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ॥ ੧੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਫਲ ਰੂਪ ਫਲ ਦਾਇਨੀ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨਿ ਰਾਮ॥ਸਫਲ ਦਰਸ ਸੰਕਟ ਹਰਨ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸੁਖ ਧਾਮ॥੧੪੯॥ ਮੰਗਲ ਮੁਦਿਤ ਸਰੂਪ ਜਿਹ ਭਵਨਿਧਿ ਤਾਰਨਹਾਰ ॥ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਅਪਦਾ ਹਰਨ ਦਾਤਾ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ॥੧੫੦॥ ਸੁਖਿ ਸੰਪਤਿ ਨਿਧਿ ਮੁਕਤ ਕਰ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸਨ ਰਾਇ॥ ਅਪਦ ਹਰਨ ਸੰਪਦ ਧਰਨ ਦੁਖੀਆ ਦੀਨ ਸਹਾਇ॥੧੫੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਗਰ ਨਵਲ ਕਵਲਨੈਨ ਸਤਰੂਪ॥ ਤਿਮਰ ਬਿਨਾਸਨ ਅਘ ਹਰਨ ਮਾਯਾ ਅਛਲ ਸਰੂਪ॥੧੫੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ਦਰਿਦ੍ਰ ਰੂਪ ਭਵਸਿੰਧੁ ਤੇ॥ ਅੰਚਲ ਦੇਹੁ ਦਯਾਲੁ ਅਪਦ ਕੂਪ ਮਹਿ ਬੂਡਤੇ॥੧੫੩॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ॥

ਸ੍ਰੀ ਨਮੋ ਭਵਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਭੰ ਮੁਰਾਰੀ ਜਯ ਚੰਡੀ॥ ਤ੍ਰੈ ਭਵਨੰ ਦਾਤਾ ਜਗ ਪਿਤੁ ਮਾਤਾ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਾਤਾ ਭਯਖੰਡੀ ॥ ਸਤ੍ਰੂਨ ਦਲ ਹੰਤੀ ਅਸੁਰ ਮਥੰਤੀ ਜ੍ਵਾਲ ਜਯੰਤੀ ਰਿਪੁਡੰਡੀ ॥ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਾਰਨਿ

ਦੁਸ੍ਟ੍ਰਪ੍ਰਜਾਰਨਿ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਿ ਜਗਮੰਡੀ ॥੧੫੪॥ ਨਰਕਾਨਿ ਨਿਵਾਰਨਿ ਅਧਮਉਧਾਰਨਿ ਕਿਲਬਿਖਵਾਰਨਿ ਜਯ ਮਾਯਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਦੀਨਦਯਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਬਨਮਾਲਾ ਜਸ ਛਾਯਾ॥ ਅਕਲੰਕ ਸਰੂਪੰ ਅਛਲਸ ਭੂਪੰ ਸੁਖਨਿਧਿਕੂਪੰ ਹਰਿਰਾਯਾ॥ ਬੰਦਾਨ ਖਲਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸੀ ਸੁਖਦਾਯਾ॥੧੫੫॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗਬੰਦਨਿ ਦੁਸ੍ਟ੍ਰਨਿਕੰਦਨਿ ਅਸੁਰਬਿਹੰਡਣਿ ਗੂੜ ਗਤੇ॥ ਪਾਪਾਨਬਿਨਾਸਨਿ ਕਿਲਬਿਖਨਾਸਨਿ ਦਈਤਸੰਤਾਪਨਿ ਅਚਲ ਮਤੇ॥ ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਹੰਤਾ ਮੁੰਡ ਦਲੰਤਾ ਚੰਡ ਮਥੰਤਾ ਆਦਿ ਸਤੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰੀ ਸਤ੍ਰੁਸੰਘਾਰੀ ਭਵਨਿਧਿਤਾਰੀ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧੫੬॥ ਅਬਿਚਲਅਵਾਸੀ ਜੋਤਿਪ੍ਰਕਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਤ ਦਰਸਨ ਸੁਫਲ ਸੁਪਰਸਨ ਜੈ ਨਿਤ ਦਰ ਸਨ ਰਿਪੁਚੂਰਨ॥ ਰਕਤਾਸੁਰਖੰਡਨਿ ਧੂਮ੍ਰਬਿਧ੍ਵੰਸਨਿ ਜੈ ਜਗਮੰਡਨਿ ਬਿਧਿ ਪੂਰਨ॥ਜੈ ਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪੀ ਸਰਬੰਬਜਾਪੀ ਅਜਪਾਜਾਪੀ ਜਸ ਪੂਰਨ॥੧੫੭॥ ਜੈ ਜੈ ਕਲਜਾਨੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ਮਧਮ੍ਰਿਦੁਬਾਨੀ ਜੈ ਹਰਿਯੰ॥ਭਵ ਆਨੰਦ ਕੂਪੰ ਦਯਾਲ ਸਰੂਪੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੂਪੰ ਸੁਭ ਕਰਿਯੰ ॥ ਅਨਹਦ ਨਦ ਬਾਨੀ ਜ੍ਵਾਲਾਰਾਨੀ ਸੁਖਨਿਧਿਧਾਨੀ ਜਸਭਰਿਯੰ॥ਸਾਹਨਸਹਸਾਹੰ ਜਗਤਪਨਾਹੰ ਕੇਸਰਿਬਾਹੰ ਜਗਤਰਿਯੰ॥੧੫੮॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਮਾਯਾ ਦਾਸਸਹਾਯਾ ਅਲਖ ਲਖਾਯਾ ਆਦਿ ਹਰੀ॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਰਪੁਰਿਧਾਮੀ ਰੱਛਕਰੀ ॥ ਕਲਜਾਨ ਕਰੰਤੀ ਊਨ ਭਰੰਤੀ ਅਛਲ ਅਨੰਤੀ ਦੋਖਜਰੀ॥ ਪਰਮੰ ਪਾਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾਪ ਗਾਯਤ੍ਰਾ ਸਜਾਮ ਸਾਵਿਤ੍ਰਾ ਧਰਮਧਰੀ॥ ੧੫੯॥ ਅਸ੍ਤ੍ਰਾਯੁਧਬਾਹੀ ਬੋਲਨਿਬਾਹੀ ਰਿਪੁਦਲਗਾਹੀ ਛਤ੍ਰਛਿਤੇ॥ ਜਗ ਧਰਮਧੁਜਾਯੰ ਕ੍ਰੂਰਨਸਾਯੰ ਪਾਪ ਪਰਾਯੰ ਧਰਮਬ੍ਰਿਤੇ॥

ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ਸੋਹੈ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮੋਹੈ ਦੁਸ੍ਰ ਬਿਰੋਹੈ ਸੁੱਧ ਸਿਤੇ॥ ਭਵ ਤਿਮਰ ਮਿਟੱਯਾ ਅਘਨ ਕਟੱਯਾ ਦੁੰਦ ਘਟੱਯਾ ਰਿਧਿਨਿਧੇ॥੧੬੦॥ ਅਮਰਾਪੁਰਿਵਾਸੀ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸੀ ਤੁੰਦ ਤਬੇ॥ ਘੰਟਾ ਧੁਨਿ ਬਾਜੈ ਘਨਹਰ ਲਾਜੈ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜੈ ਦੁਸ੍ਰ ਦਬੇ॥ ਪੰਕਜ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨੀ ਸੁੰਦਰ ਪਿਕੁ ਬੈਨੀ ਕੰਟਕ ਰਿਪੁ ਛੈਨੀ ਅਦਿਤਜ ਫਬੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਰਿਪੁਤਾਪਨਿ ਅਸੁਰਸੰਤਾਪਨਿ ਕਿਲਬਿਖਖਾਪਨਿ ਸਾਂਤਿ ਛਬੇ॥੧੬੧॥ ਜੈ ਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸੁਖਨਿਧਿਰਾਸੀ ਚਵਰ ਢੁਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਸ ਗਾਵੈ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਜਾਵੈ ਅਜਰ ਜਰੇ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਬੰਦਤ ਅਚਲ ਅਗੰਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਜਤ ਧਜਾਨ ਧਰੇ॥ ਸੁਕ ਬਜਾਸ ਪਰਾਸਰ ਸੇਸ ਧਰਾਧਰ ਜੀਵ ਚਰਾਚਰ ਗੁਨ ਉਚਰੇ॥੧੬੨॥ ਸੇਵਕਜਨਰੱਛਕ ਭਗਤਪ੍ਰਤਜਛਕ ਦਾਨੋਭੱਛਕ ਜੋਤਿ ਜਗੇ॥ ਮੰਗਲ ਮ੍ਰਿਦ ਰੂਪੰ ਮੁਦਿਤ ਸਰੂਪੰ ਦਯਾਲ ਅਨੂਪੰ ਸਿੱਧਿ ਮਗੇ ॥ ਅਸਿਧੁਜ ਅਸਿਧਾਰੀ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੀ ਨਿਰਮਲਚਾਰੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਗੇ ॥ ਕੰਟਕ ਕਲਿ ਤਾਰਨਿ ਕਲਹਨਿਵਾਰਨਿ ਜਗ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਿ ਰੱਗ ਰਗੇ॥੧੬੩॥ ਸੰਤਨ ਰਛਪਾਲਕ ਸਤ੍ਰੁਨਸਾਲਕ ਰਿਪੁਦਲਘਾਲਕ ਜੋਤਿ ਦਿਪੇ॥ ਪਯਨਿਧਿ ਜਗਤਾਰਨਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰਨਿ ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨਿ ਥਾਪ ਥਪੇ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮ ਉਜਾਗਰ ਫਾਟੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ਜਾਪ ਜਪੇ॥ ਸੰਤਨਸੁਖਦਾਤਾ ਜਗਤਬਿਧਾਤਾ ਗਜਾਨਿਨਿ ਗਜਾਤਾ ਰੰਗ ਰਪੇ॥੧੬੪॥ਜਗਮਗ ਛਬਿ ਰਾਜੈ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਾਜੈ ਦੁੰਦਭਿ ਬਾਜੈ ਜਯਤੁ ਜਯੰ॥ ਅਦ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਅਗੋਚਰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਸਰਬਮਯੰ॥ਬਿਘਨਾਨਿ ਬਿਨਾਸਨਿ ਸਭਦੁਖਨਾਸਨਿ ਕਾਲਸੰਤਾਪਨਿ ਸਤ੍ਰੁਛਯੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਮਧੁਸੂਦਨਿ ਰੋਹਬਿਰੋਧਨਿ ਕਿਲਬਿਖਅਰਦਨ

ਨਾਸ ਭਯੰ॥੧੬੫॥ ਆਯੁਧ ਤਨ ਛਾਜਤ ਛਟਾ ਬਿਰਾਜਤ ਕੇਹਰਿ ਗਾਜਤ ਜੈਕਾਰਾ॥ ਝਾਂਝਰ ਡਢ ਬਾਜੈ ਬਖਤਰ ਤਨ ਸਾਜੈ ਅਤਿ ਰਨ ਮਾਚੈ ਖਗ ਰਾਰਾ॥ ਅਸਤ੍ਰਨ ਸਬ ਬਾਹਤ ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਵਾਹਤ ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਗਾਹਤ ਰਿਪੁ ਮਾਰਾ॥ ਭੈਰਵ ਗਨ ਨਾਚੈ ਭੀਮ ਅਰਾਚੈ ਸ੍ਰੋਣਤ ਆਚੈ ਚਿੰਕਾਰਾ॥੧੬੬॥ ਉਚ ਧੁਜ ਫਹਰਾਯੰ ਸਸਤ੍ਰ ਨਚਾਯੰ ਜੁੱਧ ਮਚਾਯੰ ਭੀਹਾਲਾ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਜਗਾਏ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਆਏ ਸੰਖ ਬਜਾਏ ਖੁਸਹਾਲਾ॥ ਸੁਪੁਹਪ ਬਰਸਾਵਤ ਅੱਛਤ ਸੁਭ ਲਾਵਤ ਉਚ ਜਸ ਪਾਵਤ ਸੁ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਚਮਕਤ ਅਸਿ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜ ਪੁਰੰਦਰ ਜੋਗ ਧੁਰੰਧਰ ਜਯਮਾਲਾ॥੧੬੭॥ ਘੰਟਾ ਘਨ ਗਰਜਤ ਰਿਪੁ ਹੀ ਤਰਜਤ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਲਰਜਤ ਡਰਪਾਵਤ॥ ਸੁਰ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਬਪੁ ਚੌਬੀਸਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੀਸਾ ਹਰਿ ਧਜਾਵਤ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਾਚਤ ਓਦਕ ਆਚਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗ ਰਾਚਤ ਗਤਿ ਪਾਵਤ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗਤਾਰਨਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਿ ਜਗਤਿ ਉਧਾਰਨਿ ਨਿਤ ਧਜਾਵਤ॥੧੬੮॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ॥ ਕਵਲਾਚਰਨੀ ਸੁੰਭਾਹਰਨੀ ਰਕਤਬੀਜ ਪ੍ਰਹਾਰਨੀ॥ ਮਹਿਖਾਘਾਤੀ ਧੂਮ੍ਰਹੰਤੀ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਬਿਡਾਰਨੀ॥ ਸੰਤਰੱਛਕ ਦੇਬਜ ਦੁਰਗਾ ਸਕਲ ਦੁਸ੍ਟ ਸੰਘਾਰਨੀ॥ ਭਗਤਿਵੱਛਲ ਜ੍ਵਾਲਿਮਾਯਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰਨੀ॥੧॥੧੬੯॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਬਿਸ੍ਵਧਰਨੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਨੀ॥ ਮੁਕਤਿਦਾਤੀ ਸੁੰਭਹੰਤੀ ਸਕਲ ਭੂਖਨ ਧਾਰਨੀ॥ ਜੈ ਗੁਬਿੰਦੀ ਸੰਤਰਖਨੀ ਮੁਕਤਦਾ ਅਘਟਾਰਨੀ॥ ਸਿੰਘਬਾਹੀ ਅਛਲ ਅੰਬੈ ਦੋਖ ਰੋਗ ਪ੍ਰਜਾਰਨੀ॥੨॥੧੭੦॥ ਕਵਲਚਰਨੀ ਦੁਸ੍ਟਦਰਨੀ ਅਛੈ ਅੰਬੈ ਜੈਕਰੀ॥ ਪਦਮਮਾਲੀ ਜੈਜ੍ਵਾਲੀ ਸਤ੍ਰਹੰਤੀ ਭੈਹਰੀ॥ ਅਚੁਤਬਰਨੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕਰਨੀ ਮਹਿਖਹੰਤੀ ਹਰਿ

ਹਰੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਜੈ ਗੁਬਿੰਦੀ ਧੂਮ੍ਰਹੰਤੀ ਕੇਸਰੀ॥੩॥੧੭੧॥ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪੀ ਦਾੜਗੂੜੀ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਸੰਘਾਰਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦੀ ਕ੍ਰਿਸਨਰੂਪੀ ਰਕਤਬੀਜ ਬਿਦਾਰਨੀ॥ ਚਕ੍ਰਧਰਨੀ ਬਿਸ੍ਵਕਰਨੀ ਸਕਲ ਦੋਖਨ ਟਾਰਨੀ॥ ਸੁੰਭਹੰਤੀ ਨਿਸੁੰਭਦਾਹੀ ਤੀਨਲੋਕ ਜੁਹਾਰਨੀ॥੪॥੧੭੨॥ ਬਾਕਬਾਨੀ ਜਗਤਰਾਨੀ ਅਸੁਰਹੰਤੀ ਭਾਵਨੀ॥ ਜਗਤਬੰਦੀ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੀ ਜੈ ਅਨੰਦੀ ਦਾਹਨੀ॥ ਕਵਲਬਦਨੀ ਮ੍ਰਿਗਨੈਨੀ ਆਦਿਈਸ ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ॥ ਭਗਤਭਾਵੀ ਜ੍ਵਾਲਮਾਯਾ ਪਰਮਈਸਰ ਕੇਸਰੀ॥੫॥੧੭੩॥ ਜਗਨਨਾਥੀ ਸੰਤਰੱਛਕ ਭਗਤਵਛਲ ਈਸੁਰੀ॥ ਬਨਮਾਲਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਬਕ੍ਰਬੈਨਾ ਚਕ੍ਰਧਰ ਪਰਮੇਸੁਰੀ॥ ਜੈ ਮਨੋਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੇ ਬੈਕੁੰਠਬਾਸੀ ਕੇਸਰੀ॥ ਕੱਛ ਮੱਛ ਬਾਰਾਹ ਨਰਸਿੰਘ ਕੰਸਹੰਤੀ ਈਸੁਰੀ॥੬॥੧੭੪॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਬਾਸਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਾਥ ਨਿਰੰਜਨੀ॥ ਮਧੁਸੂਦਨੀ ਬਨਮਾਲਿਨੀ ਨਾਰਾਇਨੀ ਦੁਸ੍ਟਗੰਜਨੀ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰੰ ਗਦਾ ਪਦਮੰ ਦਾੜਗੂੜ ਅਗੰਜਨੀ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨਿਸੰਭਵ ਖਲ ਖੰਡ ਖਜਾਲ ਭੈਭੰਜਨੀ॥੭॥੧੭੫॥ ਕੰਜਨੈਨੀ ਸਜਾਮਬਰਨੀ ਬੇਦਭੂਮਿਉਧਾਰਨੀ॥ ਅਮਿਤਜੋਤੀ ਓਤਪੋਤੀ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪੀ ਬਾਵਨੀ॥ ਪਰਸੁਰਾਮੀ ਮਹਾਰਾਮੀ ਦ੍ਰਿਗਬਿਸਾਲ ਪਤਿਤਪਾਵਨੀ॥ ਰਕਤਨੈਨੀ ਮਧੁਰਬੈਨੀ ਕਾਲਛੈਨੀ ਭਾਵਨੀ॥੮॥੧੭੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ਨਿਹਕਲੰਕਰੂਪੀ ਆਪ ਚੰਡੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ਰਛਪਾਲਨੀ॥ ਦੁਸ੍ਟਗੰਜਨਿ ਅਰਿਨਿਕੰਦਨ ਗੜਨਿਭੰਜਨ ਭਾਵਨੀ॥ ਗਰਬਗੰਤਾ ਸਤ੍ਰੁਹੰਤੀ ਜੈਜਯੰਤਾ ਬਿੰਧਬਾਸਨੀ॥ ਸਿੰਘਬਾਹੀ ਦੋਖਦਾਹੀ ਏਕ ਕਾਲ ਉਪਾਸਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿਦਯਾ ਬੇਦਧਾਰਨਿ ਭਗਤਵਛਲ ਭਾਵਨੀ॥

ਨਿਹਕਲੰਕ ਰੂਪਾ ਅਭੈ ਚੰਡੀ ਸੰਤ ਰੱਛਪਾਲਨੀ॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਕਰਨੀ ਬਿਸ੍ਵਭਰਨੀ ਆਪ ਰੂਪ ਅਕਾਲਨੀ॥ ਸੇਵ ਰੱਛਕ ਦੁਸ੍ਟ ਭੱਛਕ ਜੈਕਰੀ ਜੈਜ੍ਵਾਲਨੀ॥ ਅਗੰਜ ਦੇਵਾ ਅਲਖ ਭੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਦਯਾਲਨੀ॥੯॥੧੭੭॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ॥ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ਭੈਭਉਹਰੀ ਜੈ ਕਾਕੜਾ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸੂਹਿ ਚੋਲੀ ਸਿੰਘਬਾਹੀ ਚਾਚੜਾ॥ ਚੰਡਖੰਡੀ ਮੁੰਡਡੰਡੀ ਦੁਖਹਰੀ ਜੈ ਸਾਕੜਾ॥ ਰਕਤਭੱਛਨਿ ਸੰਤਰੱਛਨਿ ਆਦਿਰੂਪੰ ਝਾਕੜਾ॥੧॥੧੭੮॥ ਕਵਲਚਰਨੀ ਬਿਸ੍ਵਭਰਨੀ ਜੈ ਭਵਾਨੀ ਕਾਲਕਾ॥ ਦਹਸਿਰਦਹੰਤੀ ਜੈ ਅਨੰਤੀ ਧਰਮਪਾਲਕ ਜਾਲਪਾ ॥ ਕੰਸਦਾਹੀ ਸਤਸਾਹੀ ਅਜਾਨੁਬਾਹੁ ਸਤ੍ਰੁਸਾਲਕਾ॥ ਦਯਾਰੂਪੀ ਅਪਦਹਰਨੀ ਮੁਕਤਦਾਯਕ ਪਾਲਕਾ॥੨॥੧੭੯॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ॥ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਦ੍ਵੰਦ ਸਦਾ ਮੰਗਲਕਰ ਮਾਯਾ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤਿ ਅਚਲ ਅੰਬਰ ਜਸ ਛਾਯਾ ॥ ਕੰਟਕ ਕਲਹਨਿਵਾਰ ਕਾਲਭੱਛਕ ਜਗਤਾਰਨ॥ ਮੋਹਨਮਦਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਨ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਾਰਨ॥੧॥੧੮੦॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਿਰਬਾਨ ਸਦਾ ਜੈ ਮੰਗਲਕਾਰੀ॥ ਤਕੀਯਾ ਤਾਨ ਨਿਤਾਨ ਮਾਨਮਰਦਨਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਲਤਾਰ ਕਲਹਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਲਧਾਰੀ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਸਾਧੁ ਲਾਜ ਰਾਖੋ ਬਨਵਾਰੀ॥੨॥੧੮੧॥ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਦ੍ਵੈਖ ਨਿਰਮਲਗਤਿ ਨਰਕਨਿਵਾਰੀ॥ ਬਜਾਧਿਹਰਨ ਬਿਖਜਾਲ ਬਿਸਨੁ ਬਸੁਦੇਵ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਪੀਤਾਂਬਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਨਪਿਤਾ ਪੂਰਨਬ੍ਰਤਧਾਰੀ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੧੮੨॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਸਦਾ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜ ਰਾਜਾਨ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜੈਕਾਰੀ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਨਿਤਾਨ ਤਾਨ ਦੀਜੌ ਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧੮੩॥ ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਕਿਸੋਰ ਹੰਸ ਦੁਤਿ ਰਾਜ ਕਿਸੋਰੀ॥ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਚਿਰੰਕਾਲ ਚੰਦ੍ਰ ਛਬਿ ਚੰਦ੍ਰ ਚਕੋਰੀ॥ ਬਾਰਬਾਰ ਬੰਦਨ ਨਮਾਮਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋਰੀ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਰਨਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੫॥੧੮੪॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਗੂਜਰੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਨਰਹਰਿ ਨਾਥ ਚੇਤ ਮਨਾ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁਪ ਭਗਤ ਵਛਲ ਸੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨਾ॥ ਕੋਟਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਪੁੰਜਨ ਦਹਤਿ ਜਾਪੁ ਛਿਨਾ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਿਮਖ ਡਾਰਤ ਭਜਤ ਨਾਮ ਗੁਨਾ॥੬॥ ੧੮੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੂ ਰਾਖੀਏ ਮੁਹਿ ਲਾਜ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਰਪਿ ਭ੍ਰਮਤਿ ਹਾਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨ ਆਏ ਭਾਜ॥ ਮਹਾ ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਾਪਟਿ ਮੰਦ ਅੰਧ ਨਿਲਾਜ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਅਬ ਰਾਖ ਲੀਜੈ ਮਹਾਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜ॥੭॥੧੮੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਗੂਜਰੀ ॥ਮਹਾ ਦਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰ ਨਿਰਬਿਖ ਬਿਸਨੁ ਬੱਲਭ ਦੇਵ॥ ਮਾਤ ਲਛਮੀ ਚਰਨ ਬੰਦਤਿ ਸਗਲ ਮੁਨਿਜਨ ਸੇਵ॥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅਪਦਾ ਹਰਨਿ ਅੰਬੈ ਅਚਲ ਅਲਖ ਅਭੇਵ॥ ਸੁਧਾ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਤਾ ਪਤਿਤ ਤਾਰਨ ਭੇਵ॥੮॥੧੮੭॥ ਕਲਿ ਤਾਰ ਕਲਿਮਲ ਦਹਿਨ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹਰੀ॥ ਜ੍ਵਾਲ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਛਾਜਤ ਭਵ ਨਾਮ ਭਰਮ ਜਰੀ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖਨ ਰਤਨ ਮੁਕਤਾ ਅੰਗ ਸੋਭਤ ਹਰੀ ॥ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਰਾਜਤ ਕਨਕ ਚਵਰ ਢਰੀ॥੯॥੧੮੮॥ ਧਨਾਲਯ ਧਨਪਤਿ ਧਰਨਿ ਧਾਰਨਿ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ॥ ਦੁਖ ਦ੍ਵੰਦ ਦਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰ ਅੰਬੇ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਸੁਧਾ ਗਤੀ॥ ਨਿਰਬਾਨ

ਨਰਕਨਿਵਾਰ ਮਾਯਾ ਸੁਖਧਾਮ ਸੁਖਪਤਿ ਸੁਖਨਿਧੀ॥ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਿਧੀ॥੧੦॥੧੮੯॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਗੂਜਰੀ॥ ਕਾਲਅਰਨੀ ਕਵਲ ਕਰ ਜਨੁ ਪਦਪੰਕਜੀ ਮ੍ਰਿਗਲੋਚਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਬਦਨੀ ਬਮਤ ਜ੍ਵਾਲਾ ਕਲਿਘੋਰ ਤਿਮਰ ਬਿਨਾਸਨੀ ॥ ਪਾਰਜਾਤੀ ਕਾਮਧੇਨਾ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਸੁਹਾਵਨੀ॥ਸੁਖਰਾਸਿ ਸੁਖਨਿਧਿ ਸੁਖਦਕਰਨੀ ਸਕਲ ਸੰਕਟ ਮੋਚਨੀ ॥੧੧॥੧੯੦॥ ਜੈ ਗੁਬਿੰਦੀ ਹਰਿ ਅਨੰਦੀ ਚੰਦ੍ਰਆਭਾਰੋਹਨੀ॥ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧੋ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਸਰਬਬਜਾਪੀ ਮੋਹਨੀ॥ ਪੀਰਪਰਹਰਿ ਪਾਪਖੰਡਨ ਪਤਿਤਪਾਵਨ ਜੈ ਹਰੀ॥ ਦੀਨਬੰਧੁ ਦਲਿਦ੍ਰਮੋਚਨਿ ਕਲਹ ਕੰਟਕ ਕਲਿ ਤਰੀ॥੧੨॥੧੯੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ ਮੋਹ ਮਦਨ ਮਮਤਾ ਮੂਰਖ ਮੋਹਨ ਮਨ ਧਰਜੋ॥ ਕਾਲ ਕਲਹ ਕਿਲਬਿਖ ਕੰਟਕ ਕਲਿ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਪਰਿਹਰਜੋ॥ ਪੂਰਨ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਤ ਪ੍ਰਾਨਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਦੈ ਗੁਨ ਗਾਯੋ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਖਹੁ ਜੀਅਰੇ ਪਰਮਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਜਾਯੋ॥੧॥੧੯੨॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਸਾਡੀ ਚਿੰਦ ਪਛਾਨੀ ਅੰਬੈ ਰਾਨੀ॥ ਬੇਦਨ ਹਰਤਾ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੀ ਸਭ ਜਾਨੀ॥ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਸਿੱਧਿ ਕਰਤ ਹੈ ਦੇਤ ਦਿਬਜ ਬਰਦਾਨੀ॥ ਜਹ ਤਹ ਭੀਰ ਪਰੀ ਸੰਤਨ ਪਰ ਰੱਛਜਾ ਕਰਤਿ ਭਵਾਨੀ॥੨॥੧੯੩॥ ਤੂੰ ਤੋ ਅਸਾਡੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੀ ਜ੍ਵਾਲਾ ਰਾਨੀ॥ ਲਜਜਾ ਰਾਖਤਿ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸਭ ਜਾਨੀ॥ ਸੰਕਟ ਪਰੇ ਕਰਤ ਰਛਜਾ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਗੈ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪਰ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੯੪॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ

ਕਠਿਨ ਭੈਸਾਗਰ ਚਹੁੰਦਿਸ ਅਨਲ ਭਯਾਵਨਿ॥ ਮਹਾਘੋਰ ਕਲਿ ਤਮ ਅੰਧਯਾਰੋ ਕਿਲਬਿਖ ਕਲਹ ਡਰਾਵਨਿ॥ ਭੈਸਾਗਰ ਤਰਨ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਪਾਰ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਭਉਨਿਧਿ ਬਿਖਮ ਗਹੇਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮਰੇ ਪਦਪੰਕਜ ਭਵਨਿਧਿ ਤਰਹ ਸੁਖਾਲਾ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਦੁਖ ਰੋਗ ਨ ਬਯਾਪਹਿ ਨਹ ਪੋਹੈ ਜਮ ਜਾਲਾ॥੪॥੧੯੫॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਅਨੰਤਮੂਰਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰਕ੍ਰਿਯਾ ਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲ ਹਰੀ॥ ਜਗਤਪਾਲਕ ਸਤ੍ਰੁਸਾਲਕ ਭੀਮ ਭੈਰਵ ਭੈਹਰੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਯੰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅਨੰਦੀ ਜੈ ਭਵਾਨੀ ਕੇਸਰੀ॥ ਮ੍ਰਿਗਚੱਛਸੋਹਨਿ ਸੰਤਨ ਮਨਮੋਹਨਿ ਹਰਿ ਮਦਨਮੂਰਤਿ ਈਸੁਰੀ॥੫॥੧੯੬॥ ਕੇਹਰਿ ਕਟਿ ਲਾਜੈ ਪਦਅਰੁਨਪੰਕਜ ਅਰੁਨਬਾਗਾ ਕੇਸਰੀ॥ ਨਾਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਹਨ ਸੰਤ ਸਨਾਹਨ ਕਰਚਕ੍ਰਧਰਿ ਅਸ੍ਰਾਕਰੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਦੁਤਿਯ ਸੰਖ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਗੋਫਨ ਧਨੁ ਧਰੀ॥ ਪੰਚਮ ਗਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖਸ੍ਰਮ ਸਪਤ ਪੱਟਸ ਜਮਧਰੀ॥੬॥੧੯੭॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਰਵਨ ਗਵਨ ਸਭ ਭਵਨ ਜਵਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਦਨ ਸਸਿਬਰਨ ਜਵਨ ਉਡਗਨ ਸਭਿ ਲਾਜੈ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਨ ਦਿਤਜਾਦਿਤਜ ਛਟਾਧਰ ਨੂਰ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਕੋਕਿਲ ਕੀਰ ਕਪੋਤ ਮਯੂਰ ਹੰਸ ਅਤਿ ਛਬਿ ਛਾਜੈ॥੭॥੧੯੮॥ ਜਵਨ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਸਾਰੰਗਧਰ ਘੰਟਾ ਬਾਜੈ॥ ਸਮੂਹ ਸਸਤ੍ਰ ਭੂਖਨ ਸਕਲ ਅੰਗ ਅੰਗਨ ਸਾਜੈ॥ ਦੁੰਦਭਿ ਕੋਟਿ ਮੁਚੰਗ ਸੰਖ ਧੁਨਿ ਕੇਹਰਿ ਗਾਜੈ॥ ਭੈਰਵ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲ ਜਾਸੁ ਜਸ ਸੁਨਿਯਤ ਭਾਜੈ॥੮॥੧੯੯॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਮਾਯਾ ਸਕਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਯਾ ਹਰਿ ਤੂਹੀ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਕਵਲਾ

ਜਗਤਾਰਨ ਸਤ੍ਰੁਦਾਹਨ ਪਦਪੰਕਜ ਤੂਹੀ॥ ਧਨੁ ਸਾਰੰਗ ਅਸਿ ਲਸਤ ਰਿਪੁਖੰਡਨ ਜਗਬੰਦ ਹਰੀ॥ ਚਕ੍ਰਬਿਲੋਚਨਿ ਕਵਲਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਹਰਿਬਾਹ ਹਰੀ॥੯॥੨੦੦॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਮਕਲੀ॥ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਮੰਦ ਦਰ ਠਾਢੇ ਹਉ ਮਤਿਮੰਦ ਅਨਾਥ ਹਰੇ॥ ਮਹਾ ਅਧਮ ਪਾਪੀ ਖਲ ਮੂਰਖ ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਅਜਾਨ ਹਰੇ॥ ਪਾਪਨਾਸ ਪਾਪੀਖਲਤਾਰਨ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨ ਚਵਰ ਢੁਰੇ॥ ਜਗਤਾਰਨ ਬੰਦਨਜਗ ਅੰਬੈ ਦੈਤਜਬਿਨਾਸਨ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰੈ॥੨੦੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿਸ ਕਿਵ ਨ ਦਯਾਲ ਦਈ॥ ਭੈਭੰਜਨ ਅਘਨਾਸਨ ਅੰਬੈ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਈ॥ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਹਰਬਾਨਾ ਸੰਤ ਸਨਾਹਨ ਪਾਪ ਛਈ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਦਾਮੋਦਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖਅਰਦਨ ਜਯਤੁ ਜਈ॥੨॥੨੦੨॥ ਭਜ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਬਿਸਨਾਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਖਬਿਨਾਸਨ ਰਾਮਈਆ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਦਾਤਾ ਦੁਖਪਰਿਹਰਿ ਸੰਤਨ ਸੁਖਦਈਆ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰੀ ਜ੍ਵਾਲਾ ਅੰਬੈ ਜਗਤਤਰਈਆ॥ ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਬਲਭ ਜੈ ਹਰਿ ਮਈਆ॥੩॥੨੦੩॥ ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਅਸਿਕੇਤੁ ਅਸਿਪਾਨ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਅਸਿਧੁਜ ਖੜਗਕੇਤੁ ਭਵਤਾਰਨ ਨਰਕਨਿਵਾਰਨ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੀ॥ ਪੀਤਾਂਬਰ ਕੇਸਰੀਆ ਬਾਗਾ ਨੀਲਬਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ॥ ਜਗਬੰਦਨ ਜਗਤਾਰਨ ਅੰਬੈ ਚਰਨਕਮਲ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨੦੪॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੰਘਾਰਿ ਅਸੁਰ ਦਲ ਕੇਹਰਿਬਾਹਨ ਜਵਨ ਦਿਪੈ॥ ਬਾਰਿਜਲੋਚਨ ਸੋਚਅਸੋਚਨ ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਦਲ ਅਸੁਰ ਖਪੈ॥ ਦਾਨੋਭੱਛਕ ਸਕਤਿ ਪ੍ਰਤੱਛਕ ਭੀਰਬਿਨਾਸਨ ਪਾਪ ਛਪੈ॥ ਅਰੁਣਧੁਜਾ ਕਰ

ਚਕ੍ਰ ਸੁਦਰਸਨ ਧਰਮਕੇਤੁ ਜੈ ਦੁਸ੍ਟ ਤਪੈ॥੫॥੨੦੫॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ ਮਹੇਸ ਗਨੇਸ ਜਲੇਸ ਧਜਾਵਤ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਸਾਸ ਰੁ ਰਿਖਿਭ ਸਨਾਤਨਿ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਮਰਮ ਨ ਪਾਵਤ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਬਾਸਿ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਰਿਖਿ ਧਜਾਨੀ ਧਜਾਨ ਲਗਾਵਤੁ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਸੁ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਤਿ ਨੇਤਿ ਬਤਾਵਤ॥੬॥੨੦੬॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਮਕਲੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ ॥ਕਬਿਤ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨ ਲਾਜ ਰਾਖਤ ਨਿਦਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨ ਤਾਕੀ ਰਾਖੀ ਹੈ ਨਿਦਾਨ ਕੀ॥ ਸੰਕਟ ਅਪਦ ਭੀਰ ਪਰੇ ਹੋਇ ਰੱਛਪਾਲ ਕਰਤ ਹੈਂ ਰਛਜਾ ਨੀਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਜਾਨ ਕੀ॥ ਦੇ ਕੈ ਹਾਥ ਰਾਖਤ ਹੈਂ ਬਡੈ ਕਲੂ ਕਾਲ ਸਮੈ ਭੀਮ ਭੀਰ ਭੈਰਵ ਮੈਂ ਤਜਾਗਤਿ ਨ ਆਨ ਕੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗਤਾਰਨ ਉਧਾਰਨ ਸਭਿ ਰੰਕ ਰਾਵ ਦੇਖਨਿ ਨ ਦੇਤੁ ਦੁਖ ਘੜੀ ਪਲ ਹਾਨ ਕੀ॥੭॥੨੦੭॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਮਕਲੀ ਪੜਤਾਲ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰੱਛਪਾਲ ਜੈ ਹਰੀ॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੇ ਡੰਕ ਕੋਟ ਬੰਕ ਜੈਕਰੀ ॥ ਜੈ ਗੁਬਿੰਦ ਜੈ ਮੁਕੰਦ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕੇਸਰੀ॥ ਸੰਤ ਰਖ ਦੁਸ੍ਟ ਭੱਖ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਖ ਭਉ ਹਰੀ॥੮॥੨੦੮॥ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਸੁੰਦਰ ਸੈਨ ਸਜਾਮ ਜੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਜੈ ਮੁਰਾਰਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਕੱਛ ਮੱਛ ਬਾਰਾਹ ਨਰਸਿੰਘ ਪਰਸੁਰਾਮ ਜੀ॥ ਜੈ ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਿਸ੍ਵਪਾਲ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਧਾਮ ਜੀ॥੯॥੨੦੯॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਮਕਲੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਨਾਮ ਹਰੀ॥ ਆਜ ਕਾਲ ਜਰ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਭੀਰ ਅਚਾਨਕ ਸੀਸ ਪਰੀ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਮੀਨ ਕੋ ਫਾਸਤ ਤਿਉਂ ਤੋਹਿ ਫਾਸਤ ਕਾਲ ਜਰੀ ॥ ਸੀਸ ਕੇਸ ਗਹਿ ਡੰਡ ਕਰਤ ਬਹੁ ਕਾ ਪਹਿ ਰੇ ਤਬਿ ਕੂਕ ਕਰੀ॥੧੦॥੨੧੦॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਮਕਲੀ॥ਬਿਨੁ

ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਛੂਟਤਿ ਬਵਰੇ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਕਰਤ ਬਿਗਰੀ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਕਾਟਤ ਬੰਧਨ ਜਨ ਪਗਰੀ॥ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਰਸ ਲਪਟਜੋ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਸਰਨ ਪਗਰੀ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਯਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਨਾਥ ਹਰੀ॥੧੧॥੨੧੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਸਰ ਮੱਜਨ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਨਵ੍ਹਾਈਯੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਲ ਕਿਲਬਿਖ ਉਤਰੈ ਪੁਨਰਪਿ ਬਹੁੜ ਨ ਆਈਯੈ ॥ ਮਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਕੁਲ ਉਧਰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕ ਕਉ ਪਾਵਤ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਤ ਬੰਦਤ ਜੋ ਨਰ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵਤ॥੧॥੨੧੨॥ ਨਿਤ ਉਠ ਉਠ ਰਜ ਪਗ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਗਰ ਮਨ ਚੰਚਲ ਕੋ ਮਾਂਜੈ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲ ਲਹਤਿ ਖਿਨੁ ਭੀਤਰ ਲੋਭ ਲਹਰ ਤਮ ਭਾਜੈ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪੁ ਅੰਬੈ ਇਕਚਿਤੁ ਇਕਮਨੁ ਧਯਾਵੋ॥ ਪਰੇ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਅਮਰਲੋਕ ਕਹੁ ਪਾਵੋ॥੨॥੨੧੩॥ ਥਿਰ ਘਰ ਰਾਖੋ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਕ ਪਲ ਚਲਨ ਨ ਦੀਜੈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ਨਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਅਮਿਓ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਅਮਰ ਹੋਇ ਜਗ ਭੀਤਰ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲੀਣੰ॥ ਓਅੰ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ਧਯਾਵੈ ਜਰਾ ਮਰਾ ਦੁਖ ਖੀਣੰ॥੩॥੨੧੪॥ ਤਾਰੋ ਭਵਜਲ ਦੁਰਗੇ ਮਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਭਵਖੰਡਨਿ॥ ਭਵਨਿਧਿ ਬੇਗ ਉਤਾਰੋ ਪਾਰਾ ਰਿਖੀਕੇਸ ਦਲ ਸਰਬ ਬਿਹੰਡਨਿ॥ ਮਾਧਵ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਹਰਬਾਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨਿ॥ ਅਸੁਰ ਦੰਡਿ ਰਿਪੁ ਚਾਬਨ ਚੰਡੀ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨਿ ਕਿਲਬਿਖ ਅਰਦਨਿ॥੪॥੨੧੫॥ ਜੈ ਦੁਰਗੇ ਜਗਤਾਰਨਿ ਅੰਬੈ ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਜਗਮਾਤ ਭਵਾਨੀ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸਰਨਿ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਪਤਿ

ਪੂਰਨ ਦਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਦਾਤੇ ਦਯਾਲੁ ਰੂਪ ਅੰਤਰਿ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੰਦ ਜਗਤਾਰਨ ਅੰਬੈ ਬਿਧਿਨਾ ਬਿਧਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਧਾਨੀ॥੫॥੨੧੬॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਮਾਧੋ ਜਗਬੰਦਨ ਜਗਤਾਰ ਸ੍ਵਾਮੀ॥ਜੈ ਗੁਬਿੰਦ ਜਗਤਾਗੁਰਿ ਜਨਨੀ ਜਗਪਾਲਨਿ ਜੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਦੀਨਾਬੰਧੁ ਦਯਾਪਤਿ ਦਾਨਾ ਦੁਖਦਲਿਦ੍ਰਦਾਹਨਿ ਰਿਪੁਮਾਰੀ॥ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨਿ ਮਾਤਭਵਾਨੀ ਜਨਭਗਤਨ ਸੇਵਕ ਹਿਤੁਕਾਰੀ ॥੬॥੨੧੭॥ ਆਸਾ ਪੂਰਨਿ ਜੈ ਜਗਦੰਬੇ ਤਾਰਨ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾ ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਦੇਤਿ ਦਿਬਜਬਰ ਦੁਸ੍ਟਦਲਨ ਜੈਕਾਰਨਾ॥ ਰਿਪੁਖੰਡਨਿ ਮੰਡਨਿਜਗਤ੍ਰ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲਨਿ ਜਗਤਾਰਨਾ॥ਕਾਲਬਿਨਾਸਨਿ ਸੁਕਲਹਨਾਸਨਿ ਸੰਕਟ ਸਰਨ ਉਬਾਰਨਾ॥੭॥੨੧੮॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਹਰ ਤਵੀਲੀ॥ ਭਗਤਵਛਲ ਭਵਖੰਡਨ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜਗਤਾਰਨ ਆਪ ਭਵਾਨੀ॥ ਮਨਸਾਪੂਰਨਿ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨ ਜੈ ਮਾਯਾ ਜੈ ਈਸੁਰ ਦਾਨੀ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਵ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਨੁਭਉਸਦਾ ਜੈ ਜੈ ਅਨਰੰਜਸ॥੮॥੨੧੯॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਕਲਹਨਾਸ ਆਜਾਨੁਬਾਹੁ ਜਗਤਾਰਨਿ ਸੇਵਾ॥ ਦਯਾਲੂ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨੀ ਦੁਖਭੰਜਨਿ ਦੇਵਾ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਮਧੁਸੂਦਨੀ ਸੰਤਨਹਿਤੁਕਾਰੀ॥ ਜਗਬੰਦਨ ਜਗਤਾਰਨੀ ਅਨਠਟ ਅਰਿਜਾਰੀ॥੯॥੨੨੦॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮੌਜ ਮੈ ਮਨ ਬੋਹਿਥ ਕੋ ਭਾਰ ॥ ਦਯਾਨੰਦ ਮਾਯਾ ਹਰੀ ਛਿਨ ਮੋ ਕਰਤ ਉਧਾਰ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤਾਰਨਹਾਰ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੀਏ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਫਾਰ ॥੧੦॥੨੨੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਭਵਖੰਡਨਿ ਦੁਖਭੰਜਨਿ ਮਾਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰੇ॥ ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਕੁਮਾਰਿ ਚੰਡਿਕਾ ਭਗਤਵਛਲ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰੇ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਜਾਨਾ ਰੇ॥ ਅਸੁ ਦਯਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚੰਡਿਕਾ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ਰੇ॥੧॥੨੨੨॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਅੰਬਿਕਾ॥ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਸੰਕਟਹਰਨਿ ਸੇਵਕਜਨ ਅਪੁਨੈ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਜਾਨੀ॥ ਨਾ ਜਪੁ ਨਾ ਤਪੁ ਨਾ ਗੁਣ ਦਾਯਾ ਸੇਵਾ ਕਛੁ ਨ ਕਮਾਨੀ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਨਾਥ ਬਾਪੁਰੋ ਆਯੋ ਸਰਨਿ ਜਿਯ ਦਾਨੀ॥੨॥੨੨੩॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦਰਸਨ ਪਾਵ ਤਿਹਾਰੋ॥ ਮਾਤ ਚੰਡਿਕਾ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਿ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ਦੂਖਨਿਵਾਰੋ॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਬੇੜੀ ਪਾਰ ਉਤਾਰੋ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵਨਿਧਿ ਤਾਰੋ॥੩॥੨੨੪॥ ਦੁਖਭੰਜਨ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰੋ ਅੰਬੈ॥ ਕਲਿਮਲ ਦਹਤ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਜਸ ਗਾਵਤ ਅੰਬੈ॥ ਛਿਨੁ ਮਹਿ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਕਉ ਪਾਵਤ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਜਾਵਤ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਬਹੁੜ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਜਨ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਾਯਾ ਗੁਨ ਗਾਵਤ॥੪॥੨੨੫॥ ਭਉਨਿਧਿ ਪਾਰ ਉਤਾਰੋ ਅੰਬੈ॥ ਹਉ ਬੂਡਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਤੁਮ ਅੰਚਲ ਦੇ ਉਧਾਰੋ ਅੰਬੈ॥ ਤੁਮ ਦਯਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਅਨੰਦੀ ਕੇਤੇ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ॥੫ ॥੨੨੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੂ ਆਯੋ ਸਾਮ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਬਾਪੁਰੇ ਕੰਚਨ ਕੀਯੋ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਨਿਵਾਜਨ ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਮੈ ਧਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰੀ

॥੬॥੨੨੭॥ ਮਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ਏਕ ਓਟ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕਰਹੁ ਸੁਗਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਮੇਰੀ ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨ ਤੁਹਾਰੀ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਕਾਟਹੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥੭॥੨੨੮॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਾਰਾਇਨ ਸ੍ਰੀਪਤਿ॥ ਅਬਿਚਲ ਅਚਲ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਕਰਨ ਤਾਰਨ ਪਾਪੀ ਗਤਿ॥ਕਵਲਨੈਨ ਆਜਾਨੁਬਾਹੁ ਨਿਹਚਲ ਥਿਰ ਮਤਿ॥ ਰਿਪੁਚੂਰਨ ਪੂਰਨਹਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤਾ ਸਤਿ ਸਤਿ॥੮॥੨੨੯॥ ਹਰਿਚਰਨ ਕਵਲ ਸਰਨ ਸੁਖਸਾਗਰ ਲਾਗਜੋ ਸਾਰੰਗਧਰ ਮਨ ਮੋਰ॥ ਮੁਚਿਤ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਤ ਕਟਤ ਦਹਤ ਕਿਲਬਿਖ ਤਮਘੋਰ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੰਬੈ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ॥ ਬਾਰਬਾਰ ਬੰਦਨ ਲਖ ਬਰੀਆ ਪਾਂਵ ਪਰਤਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋਰ॥੯॥ ੨੩੦॥ ਹਰਿਚਰਨ ਕਮਲ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਦਰਸਨ ਚਿਤ ਆਸਾ ਦੀਜੈ ਦਰਸਨ ਸਰਨ ਤੁਹਾਰੀ॥ਚਿਤ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਰਸਾਰੀ॥ ਮਾਂਗੋਂ ਦਾਨ ਦਰਸ ਮਨ ਲਾਲਚ ਕਵਲਨੈਨ ਜਨ ਸਰਨ ਤੁਹਾਰੀ॥੧੦॥੨੩੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਮਗ ਜੋਹਤਿ ਕਾਮਨਿ ਜਿਵ ਪਿਯ ਕੀ ਤਿਮ ਜੋਹਤ ਦਰਸ ਭਵਾਨੀ॥ ਜਿਮ ਜਲ ਮੀਨ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਿਤੁ ਜਿਮ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚਤ ਧਨਦਾਨੀ॥ ਸੂਰ ਕਵਲ ਸਸਿ ਕਵੀ ਹੁਲਾਸਤਿ ਧਨ ਪ੍ਰਿਯ ਜੈਸੇ ਨੇਹੁ ਲਗਾਨੀ॥ ਤੈਸੇ ਇਹੁ ਮਨ ਪਤਿਤ ਕੁਟਿਲ ਮਤਿ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੇਤੁ ਚਿਤ ਜਾਨੀ॥੧॥੨੩੨॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਬਿਲਾਵਲੁ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਲੋਹ ਕੰਚਨਸੁਧ

ਪਤਿਤ ਤਰਤ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਤ॥ ਲੋਹ ਤਰਤ ਬੋਹਿਥ ਲਗ ਸਾਗਰ ਉਧਰਤ ਅਧਮ ਸੁਜਸ ਹਰਿ ਲੇਖਤ॥ ਇਰੰਡ ਸੁਗੰਧ ਨਿਕਟ ਚੰਦਨ ਤਰੁ ਤਿਵ ਮਨ ਲੋਭੀ ਤਜਤ ਕੁਟਿਲਮਤਿ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਮਿਲਤ ਗੰਗਾ ਮੈ ਹੋਤਿ ਗੰਗ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਤਿ॥੨॥੨੩੩॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮੰਗਲ॥ ਮੰਗਲਾ ਮੰਗਲ ਸਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਦਰਬਾਰ ਹਰੀ॥ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੁ ਖੁਸੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਕੌਤਕ ਕੋਟਿ ਬਿਲਾਸ ਭਰੀ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲ ਰੂਪ ਬਿਲਾਵਲ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਕਾਜ ਕਰੀ॥ਸੁਭ ਮੂਰਤਿ ਕਲਜਾਨ ਮੰਗਲ ਬਪੁ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨ ਪਰੀ॥੩॥੨੩੪॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਸਾਕਤਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਮਨ ਬਾਵਰ ਨਹਿ ਸਮਝਸਿ ਰੇ॥ ਜੋਨਿ ਫਿਰਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਪਾਵਤ ਅਤਿ ਨਿਲਾਜ ਲਜਜਾ ਨਹਿਸਿ ਰੇ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਤਲਬ ਹੋਇ ਜਬ ਜਮਕੰਕਰ ਤੁਝ ਤਾੜਸਿ ਰੇ॥ ਕਿਸ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ਬਾਵਰੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਜਬਿ ਡਾਰਸਿ ਰੇ॥੪॥੨੩੫॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਕਠਿਨ ਭਵਸਾਗਰ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ॥ ਤਰਨ ਦੁਹੇਲਾ ਭਉਜਲ ਭਾਰੀ ਬਿਖ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਰਹ ਸੰਸਾਰ ਚਰਨ ਲਗ ਸੇਵਕ ਬੇਗ ਹੋਤ ਨਿਸਿਤਾਰਾ॥ ਕਾਟਤ ਫਾਸ ਸੁ ਜਮ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦ੍ਵਾਰਾ॥੫॥੨੩੬॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨ ਆਏ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਸਭ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਤੁ ਸਰਨ ਪਰੇ ਕੀ॥ ਜਨ ਕੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਜਿਨਿ ਮਾਨੋ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਹ ਪਕਰੇ ਕੀ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਗੁਨਹ ਗਾਰ ਜਨ ਬਪੁਰਾ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦ ਅਪੁਨੇ ਕੀ॥੬॥੨੩੭॥ ਮਾਤ ਚੰਡਿਕਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨਿ ਦੁਸ੍ਟ ਦਲਨਿ ਜੈ ਕਾਰਨਾ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਸ ਅੰਕੁਰ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨਾ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੁਲਿ ਪਿਤ੍ਰ ਸਪਤ

ਕੁਲਿ ਜਾਪਤ ਕਰਤਿ ਉਧਾਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਰਬਬਿਧਿ ਜਨਸੰਤਨ ਹਿਤੁਕਾਰਨਾ॥੭॥੨੩੮॥ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਵਹਾਰ ਜਗਤ ਕੀ ਇਆ ਮੈ ਮਨ ਉਰਝਾਨਾ॥ ਕਬੀ ਨ ਹਰਿ ਜਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਵ ਕਰ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰ ਆਨਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਯਾ ਮਮਤਾ ਮੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮ ਸਿਰਾਨਾ॥ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ਭਜਹਿ ਭਵਖੰਡਨ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਾ॥੮॥੨੩੯॥ ਬੰਦਨਾ ਨਿਤ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਚਰਨਕਵਲ ਪ੍ਰਭੁ ਬੰਦਨਾ॥ ਆਰਾਧਨਾ ਆਰਾਧਨ ਹਰਿ ਜਸ ਇਹੁ ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮੰਗਨਾ॥ ਸੇਵਨਾ ਸੇਵਨ ਪਦਕੰਜਨ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਚੰਗਨਾ॥ ਰੰਗਨਾ ਰੰਗਨ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਨਾਮ ਹਰੀ ਕੈ ਰੰਗਨਾ ॥੯॥੨੪੦॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਯੋ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਯਾ ਮਦੁ ਮਤਸਰ ਇਨ ਸੰਗ ਗਲਤ ਭਯੋ॥ ਕਬੀ ਨ ਸਿਮਰਯੋ ਮਾਤ ਚੰਡਿਕਾ ਜੀਵਤ ਹੀ ਉਹ ਮੁਯੋ॥ ਸਿਮਰੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਰਦਾਤਾ ਨਰਕਘੋਰ ਤੇ ਕਾਢ ਲਯੋ॥੧੦॥੨੪੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ॥ ਸੀਸ ਕੇਸ ਬੀਜਨ ਕਰਉਂ ਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਝਾਰੋਂ॥ ਨੈਨ ਕਾਢ ਬਿਸਤਰ ਧਰੋਂ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਠਾਰੋਂ॥ ਸਾ ਮੂਰਤਿ ਘਰੀ ਸੁਲਖਨੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੋਂ॥ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨਕਮਲਨ ਪਰ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰ ਵਾਰੋਂ॥੧॥੨੪੨॥ ਕੇਸ ਚਵਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਸ ਢੁਰਾਵਉਂ ਨੈਨ ਚਰਨ ਤਰ ਡਾਰੋਂ॥ ਵਾਰ ਵਾਰ ਜਾਵਉਂ ਲਖ ਬਰੀਆ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਵਾਰੋਂ॥ ਆਪ ਤਜਾਗ ਸੇਵਾ ਕਰਉਂ ਕਿਲਬਿਖ ਮਨ ਜਾਰੋਂ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਸਰਨਾਗਤੀ ਸਾਸ ਸਾਸ ਚਿਤਾਰੋਂ॥੨॥੨੪੩॥ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਿਕ ਆਖੀਐ ਬਰਨੀ ਨਹਿ ਜਾਏ॥ ਕੋਟ ਜਿਹਵਾ ਕਰ ਭਾਖੀਐ ਤਊ ਪਾਰ ਨ ਪਾਏ॥ ਕੋਟ ਬੰਦਨਾ

ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿਰਾਏ॥ ਤਦਜਪਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵਈ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥੩॥੨੪੪॥ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ਯਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉਂ ਕਰ ਜੋਰ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਜੀਯਰਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਰਾਜ ਕਿਸੋਰ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭ੍ਰਮ ਭਯ ਮੇਟਉ ਮੋਰ॥ ਪਦਮ ਕਵਲ ਦ੍ਰਿਗ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਵਲ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥੪॥੨੪੫॥ਬਿਸਨੁਪਦ ਸੂਹੀ॥ ਮਨ ਤਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਾਰੀ ਕੋਟ ਕੋਟ ਬੰਦਨ ਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਵਾਰੰਵਾਰ ਜਾਉਂ ਲਖ ਵਾਰੀ ਪੂਰਣ ਪਿਤ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਹਮਾਰਾ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਚਿਤ ਪਜਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸੇਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੫॥੨੪੬॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਅਮਰਾਪੁਰਿ ਵਾਸਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਰਾ॥ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਸ੍ਵਰਗਲੋਕ ਬਹੁ ਸੁਰ ਤੇਤੀਸ ਕਰੇਰਾ॥ ਅਸੰਖ ਦੇਵਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਛ ਲੋਚਾ ਲੋਚ ਘਨੇਰਾ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਤ ਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭਿ ਤੇਰਾ॥੬॥੨੪੭॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਤੇਲੰਗ॥

ਮਨ ਕਮ ਤਰੀਨ ਗੁਨਹ ਗਾਰ ਹੇਚ ਮਦਹ ਕਾਰਾ॥ ਤੁ ਈਂ ਗੁਨਾਹ ਬਖ਼ਸ਼ ਹ਼ਾਕਿਮ ਫ਼ੱਯਾਜ਼ ਤੂਈਂ ਦਾਰਾ॥ ਰਜ਼ਾਕ਼ ਹ਼ੱਕ਼ ਖ਼ਾਵੰਦ ਖ਼ੁਦ ਖ਼ਸਮ ਅਲਹ ਯਾਰਾ॥ ਹਰ ਕਸੇ ਕਿ ਯਾਦਿ ਕਰਦ ਸੁਰਖ਼ੁ ਰੂ ਦਰਬਾਰਾ॥੧॥੨੪੮॥ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਤੇਲੰਗ ਦੂਜੀ ਤ਼ਰਹ਼॥ ਮਉਲਾ ਮਾਲਿਕ ਮਿਹਰ ਬਾਨ ਮੀਰ ਮਲਕ ਮਉਲਾਨਾ॥ ਕਾਇਮ ਕ਼ਾਦਿਰ ਕ਼ਦਰ ਦਾਨ ਕਾਮਿਲ ਪਨਹ ਸੁਬਹ਼ਾਨਾ॥ ਦਾਨਾ ਦਾਯਮ ਦਰਦ ਮੰਦ ਦਿਲ ਦਾਨਿਸ਼ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਰਹ਼ਮਾ ਰਾਜ਼ਿਕ਼ ਰਹ਼ਮਕੁਨ ਹ਼ਕ਼ ਹਾਦੀ ਰਹ਼ਮਾਨਾ॥੨॥੨੪੯॥ ਖ਼ਾਲਿਕ਼

ਖ਼ਲਕ਼ ਖ਼ਲਕ਼ ਦਰ ਖ਼ਾਲਿਕ਼ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਦੀਦਨ ਸਰੱਸਤ॥ ਨੂਰ ਨ ਅਲਹ ਨੂਰ ਨ ਰੌਸ਼ਨ ਦਿਲ ਬੇਜ਼ਾਰਾਂ ਚੂੰ ਹੈਵਾਨੱਸਤ॥ ਗ਼ਮਖ਼ਾਰਾ ਬੇਕਸ ਰਾ ਵਾਲੀ ਦਿਲ ਖ਼ਸਤਹ ਰਾ ਫ਼ੈਜ਼ੇ ਨਜ਼ਾਮਤੱਸਤ॥ ਮਹ਼ਫ਼ੂਜ਼ਦ ਅਜ਼ ਰਫ਼ਤਨ ਦੋਜ਼ਖ਼ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਨਿਗਹ ਹਮ ਦਸਤਖ਼ਤੱਸਤ॥੩॥੨੫੦॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਤੇਲੰਗ ਕਾਫ਼ੀ॥ ਗ਼ਨੀ ਕੁਨਦ ਮੁਫ਼ਲਿਸ ਰਾ ਬੇਬਿਹੜ੍ਰਹ਼ ਰਾ ਤ਼ਰਹ਼ ਹਮ ਸਾਜ਼ਦ॥ ਬੇਕਸ ਰਾ ਕਸ ਵਾਲੀ ਮਉਲਾ ਗੁਨਹਗਾਰ ਰਾ ਜ਼ੂਦ ਨਿਵਾਜ਼ਦ॥ ਵੈਰਾਂ ਰਾ ਮਾਮੂਰੀ ਦਾਰਦ ਖ਼ੁਸ਼ਕੀ ਰਾ ਤਰ ਆਬ ਬਿਆਰਦ॥ ਦੋਜ਼ਖ਼ੀਆਂ ਰਾ ਜ਼ੰਨਤ ਬਖ਼ਸ਼ਦ ਕਾਫ਼ਿਰਾਨ ਦੁਸ਼ਨਾਮੇ ਦਾਰਦ॥੪॥੨੫੧॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਤੇਲੰਗ ਦੂਜੀ ਤ਼ਰਹ਼॥ ਦਿਲਖ਼ਸਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਨ ਬਦ ਕਮੀਨਮ॥ ਬਦਬਖ਼ਤ ਗੁਨਹਗਾਰ ਪੁਰ ਫ਼ਿਤਨਹ ਲਈਮਮ॥ ਤੁਈਂ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਮਲਕ ਜਾਹ ਕਰੀਮਮ॥ਤੁਈਂ ਕ਼ਾਦਿਰ ਫ਼ੱਯਾਜ਼ ਗੁਨਹਬਖ਼ਸ਼ ਰਹ਼ੀਮਮ॥੫॥੨੫੨॥ ਕ਼ਾਦਿਰ ਬੇਚੂਨ ਗੁਨਹਬਖ਼ਸ਼ ਬਪਨਾਹਾ॥ ਦਿਲ ਸੋਜ਼ ਦਰਦਮੰਦ ਰਹਾਕੁਨ ਅਜ਼ ਗੁਨਾਹਾ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਰਹਾਬਖ਼ਸ਼ ਕ਼ਾਦਿਰ ਰਾਹਕੁਸ਼ਾਹਾ॥ ਅੱਲਾਹ ਪਾਕਜ਼ਾਤ ਜੁਮਲਹ ਜਾਨ ਰਹਾਹਾ॥੬॥੨੫੩॥ਛਕਾ ੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ॥ ਅੰਬੈ ਜਗਤਾਰਨਿ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ਮਾਤ ਚੰਡਿਕਾ ਦੇਵ ਹਰੀ॥ ਅਬਿਚਲ ਅਚਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਮਰ ਗਤਿ ਸੰਕਟ ਅਪਦ ਬਿਨਾਸ ਕਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਦਾਤੇ ਭੀਰ ਭੀਮ ਸੰਤਾਪ ਜਰੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਦੀਨਭਵਖੰਡਨਿ ਜਸ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਰੀ॥੧॥੨੫੪॥ ਮਨੂਆ ਚਾਹੇ ਦਰਸਨ ਨੀਤਿ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਹੇਤ ਮੀਨ ਕਉ ਬੇਧਤ ਮਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਚਰਨਕਮਲ

ਅਲਿ ਮਨ ਗੁੰਜਾਰਤ ਮਨ ਤਨ ਬੇਧਿਓ ਚੀਤਿ॥ ਅਕਾਲ ਅਜੂਨੀ ਅਮਰ ਅਫੁਰ ਪਦ ਸੁਚਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚ ਰੀਤਿ॥੨॥੨੫੫॥ ਮਨ ਤਨ ਬਿਰਹ ਆਨ ਸੰਤਾਵੈ॥ ਚਿਤ ਚਰਨਨ ਕੀ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕਬਿ ਲੋ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਮ ਦਰਸਾਵੈ॥ ਜਿਮ ਧਨ ਆਸ ਕੰਤ ਮਨ ਰਾਖਤ ਪ੍ਰਿਯ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ॥੩॥੨੫੬॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਦਰਸਨ ਤੈਂਡੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਲਖ ਬਾਰੀ॥ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਭਵ ਜਲਨਿਧਿ ਤਾਰਤ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਲਗ ਉਤਰੇ ਪਾਰੀ॥ ਕੋਟ ਕੋਟ ਕੋਟ ਪਾਪ ਪੁੰਜਨ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਹਰਤ ਦਰਸਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਬਿਸ੍ਵਨਾਥ ਜਗਮੋਹਨ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨੫੭॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਮਧੁਬਚਨ ਪਤਿਤ ਗਤਿ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਜਾਨੀ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਯਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਭਵ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਧਾਨੀ॥ ਅਸ੍ਰਕਰਨਿ ਜਗ ਤਾਰਨਿ ਦੁਰਗੇ ਮਾਤ ਚੰਡਿ ਭਗਵਾਨੀ॥ ਅਸੁਰ ਦਲਨਿ ਜੈਕਾਰ ਅਨਾਹਦਿ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜਗਰਾਨੀ॥੫॥੨੫੮॥ ਸੰਕਟ ਅਪਦ ਜਰਾ ਜਮ ਨਾਸਤਿ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਧਯਾਨ ਧਰੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲ ਲਗਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਉਧਿ ਰਸ ਢੋਰ ਤਰੇ॥ ਤਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਕਠਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਗੁਨ ਗਾਉ ਹਰੇ॥ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਸਰਨਾਗਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਉ ਮਤਿਮੰਦ ਸਰਨ ਉਧਰੇ॥ ੬॥੨੫੯॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਮਾਝ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਬੰਦਨ ਲਖ ਬਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰ ਜੀਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਜਗਤਾਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਉ॥ ਜਉਨ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਦਰਸ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਦਰਸਾਰ ਜੀਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗਰਾਨੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ਸਭ ਸੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਉ॥੧॥੨੬੦॥

ਅਟਲ ਰਾਜ ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਹਰਿ ਅੰਬੈ ਜਗਤਾਰਨ ਸੁਖਧਾਮ ਜੀਉ॥ ਅਚਲਸ੍ਵਰੂਪ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਿਹਕੰਟਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਧਉਲਾਗਿਰ ਸੋਹਤ ਜਗਦੰਬੈ ਅਮਰਲੋਕ ਨਿਜਧਾਮ ਜੀਉ॥ ਅਪਦਾਹਰਨ ਸੰਕਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਅਘਨਾਸਨਿ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ॥੨॥੨੬੧॥ ਧਰਮਬ੍ਰਿਤ ਸੰਤਨਰਛਪਾਲਕ ਦੀਨਬੰਧੁ ਦੁਖਦਾਹ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਅਸੁਰਨਾਸ ਸਚਸਾਹ ਜੀਉ॥ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਅਜਰਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਮਲਨੈਨ ਉਛਾਹ ਜੀਉ॥ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਅਵਗਾਹ ਜੀਉ ॥੩॥੨੬੨॥ ਦੂਖਅਪਦਸੰਕਟਜਮਨਾਸਨਿ ਭਵਹਰਤਾ ਭਗਵਾਨ ਜੀਉ॥ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨਿ ਸੰਕਟਮੋਚਨ ਰਿਪੁਖੰਡਨ ਪ੍ਰਵਾਨ ਜੀਉ॥ ਦੋਖਦਹੰਤੀ ਅਚਲ ਅਨੰਤੀ ਭਾਵੀ ਭੂਤ ਕਲਜਾਨ ਜੀਉ॥ ਭਵਖੰਡਨ ਜਗਮਾਤ ਅੰਬਿਕਾ ਭਵਤਾਰਨ ਭਯਹਾਨ ਜੀਉ॥੪॥੨੬੩॥ ਸੁੰਦਰ ਛਬਿ ਸੋਹਨਿ ਜੈ ਜਗਮੋਹਨਿ ਪਾਰਜਾਤਿ ਆਨੰਦ ਜੀਉ॥ ਬਿਦਯਾਬਰਦਾਨੀ ਜੈ ਜਗਰਾਨੀ ਸੁਖਦਾਇਕ ਦੁਖਕੰਦ ਜੀਉ॥ ਅਦਭੁਤਿ ਛਬਿਕਾਰੀ ਆਦਿਕੁਮਾਰੀ ਸੁਰਬੰਦਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ॥ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨਿ ਰਿਪੁਦਲਜਾਰਨਿ ਪ੍ਰਾਨਨਪਤੀ ਮੁਕੰਦ ਜੀਉ॥੫॥੨੬੪॥ ਅਬਿਚਲ ਅਚਲ ਅਮਰ ਸੁਖਸਾਗਰ ਦੁਖਹਰਤਾ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀਉ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਪੰਕਜ ਜੈਮਾਲਾ ਅਸ੍ਰਭੁਜਾ ਦੁਰਗਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਜਾਮਾ ਕਾਲੀ ਕਲਹਤਾਰਨੀ ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਬਰਦਾਇ ਜੀਉ॥ ਸਾਰਦ ਮੰਗਲ ਸਕਤਿ ਜੋਗਨੀ ਆਦਿਹਿ ਅੰਤੁ ਸਹਾਇ ਜੀਉ॥੬॥੨੬੫॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀ ੧॥ ਸਰਬਜੋਤਿ ਲੈ ਜੋਤਿ ਜਗਾਨੀ ਗਗਨਿ ਥਾਲੁ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਜਉਨਿ ਉਦੇ ਭਯੋ ਤਾ ਮਹਿ ਉਡਗਨ ਰਤਨ ਜੜਾਈ॥ ਸਗਲਿ ਬਨਸਪਤਿ ਪੁਹਪ

ਲੈ ਧਰਜੋ ਮਲਜਾਗਿਰਿ ਧੂਪ ਸੁਹਾਈ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਗਨੀ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰ ਮਿਲ ਗਾਵਤਿ ਗੁਨ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਦੇਵੀ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਰਿਖਿ ਜਨ ਜਸ ਉਪਮਾ ਬਹੁ ਦੀਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਸੁਧਾ ਮੰਡਲ ਤਰ ਚਰਨ ਕਵਲ ਪ੍ਰਭੁ ਧੋਯੋ॥ ਲੈ ਚਰਨੋਦਕ ਪਾਨ ਕਰਜੋ ਹੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਖੋਯੋ॥ ਪਾਰਿਜਾਤ ਫਲ ਛੀਰ ਕਾਮਧੇਨਾ ਇਛਜਾ ਭੋਗ ਲਗਾਯੋ॥ ਚਵਰ ਪਵਨ ਸਿਰ ਸਘਨ ਢੁਰਤ ਹੈ ਰਤਨਨ ਛਤ੍ਰ ਸੁਹਾਯੋ॥੨॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸਾ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਤੁਧ ਧਜਾਵੈਂ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਮਹੀਅਲੁ ਦੇਸ ਦਿਸਾਂਤਰ ਊਚੋ ਊਚ ਬਤਾਵੈਂ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰ ਰਹਯੋ ਭਵਖੰਡਨ ਸਹਸ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾ॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਪਾਦਕਾ ਜਾਂ ਕੀ ਸਹਸ ਭੁਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾ॥੩॥ ਸਹਸ ਨਾਸਿਕਾ ਸੀਸ ਸਹਸ ਧਰ ਸ੍ਰਵਨ ਸਹਸ ਕਰ ਖੇਲੇ॥ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਲਯ ਕਾਲ ਸਭਿ ਮੇਲੇ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਯ ਸਭਿ ਕੀ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਤ ਨਿਰਾਰਾ॥ ਸਭਿ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਚੋਜੀ ਰੰਗੀ ਫੁਨ ਸਭਿ ਕਰਤ ਪਸਾਰਾ॥੪॥ ਖੋਲਤ ਨੇਤ੍ਰ ਹੋਤ ਸਭਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਮੁੰਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤ ਸੰਘਾਰਾ॥ ਸਹਸ ਜਿਹਵਾ ਧਰ ਬੋਲਤ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ॥ ਬਡੀ ਆਰਜਾ ਅਮਰ ਅਚਲ ਬਰ ਆਜੂਨੀ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਸਰਬ ਬਜਾਪੀ ਨਿਰਲੇਪੀ ਆਪੇ ਸਭਸੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥੫॥ ਸਾਧੁ ਸੰਤਨ ਭਗਤਨ ਮੈ ਹਰਿ ਜੀ ਨਿਜ ਕੈ ਲੀਨ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੴ ਸੋਹੰ ਬੋਲ ਸੁਹਾਵਨ ਉਚਰਤ ਹੋਤ ਸਭਿ ਰਚਨਾ॥ ਦੇਵ ਦੈਤਜ ਮਾਨਸ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਛਿਨ ਮੈ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ॥੬॥ ਸੰਖ ਭੇਰਿ ਮੁਰਲੀ ਘਨ ਬਾਜਤ ਗੰਧ੍ਰਬ ਤਾਲ

ਬਜਾਵਤ॥ ਇੰਦ੍ਰਸਭਾ ਅਪਸਰ ਸਭਿ ਨਾਚਤਿ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਰੀਝਾਵਤ॥ ਰਸਕ ਰਸਕ ਧੁਨਿ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪਤਿ ਓਅੰ ਪਦ ਕਹੁ ਗਾਵਤ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਮਨ ਚਿਤ ਕੈ ਹਰਿ ਧਜਾਵਤ॥੭॥ ਕੋ ਕੋ ਦੇਓਂ ਬਡਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹਿ ਉਪਮਾ ਤੁਹਿ ਬਨ ਆਵਤ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਯੋਂ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਤੀ ਗਾਵਤ॥ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਪਰਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰ ਵਾਟਤ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਨ ਦੀਜੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਾਟਤ॥੮॥੨੬੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਸਕਲ ਜਗ ਬਿਨਸਤ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਮਰਤ ਗਵਾਰਾ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਪਹੁੰਚਤਿ ਨਹਿ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਅਸ੍ਰਕਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰਾ॥ ਮੰਗਲ ਮੁਦਿਤ ਹਰਖ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਅਮਰ ਅਚਲ ਹਰਿ ਪਜਾਰਾ॥੧॥੨੬੭॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ ਪੂਰਬੀ॥ ਕਿਸ ਪਹਿ ਕਰਉ ਜੁਹਾਰ ਬੇਨਤੀ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਜਗਮਾਇ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਜਾਮ ਸਰਣਿ ਜਗਬੰਦਨ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਧੀਨ ਰਜਾਇ॥ ਮਹਾ ਭਯਾਨ ਕਠਿਨ ਭਵਸਾਗਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤਰਨ ਨਹੀ ਕਤ ਜਾਇ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅੰਧਮਤਿ ਬਾਵਰ ਅੰਤ ਸਮਯ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੨॥੨੬੮॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ ਬੈਰਾਗਨਿ॥ ਪੀਤ ਬਸਨ ਪੀਤਾਂਬਰ ਛਾਜੈ ਅਸ੍ਰਕਰਨਿ ਹਰਿ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਲਸਤਿ ਭਵ ਖੰਡਨਿ ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਰਾਨੀ॥ ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਸੰਖ ਧੁਨਿ ਭੇਰੀ ਬਾਜਤਿ ਗਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ॥ ਮੰਗਲ ਮੁਦਿਤ ਹਰਿਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਅਸ੍ਰ ਕਰਨਿ ਦਰਬਾਨੀ॥੩॥੨੬੯॥ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮਾਰੂ ਰਣਿ ਬਾਜੈ ਕੁਹਕਤਿ ਗਜਤ ਅਸੁਰ ਦਲ ਭਾਰੀ॥ ਨਾਚਤਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਗਰਜਤਿ ਗਨ

ਗੈਨਾਰੀ॥ ਅਸੰਖ ਛੂਹਨੀ ਕਟਕ ਸਜੈ ਦਲ ਦਾਹਨਿ ਚਲਿ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਛਿਨੁ ਮੈ ਨਾਸ ਕੀਏ ਭਵਖੰਡਨ ਦਾਨੋ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੀ॥ ੪॥੨੭੦॥ ਰਕਤਬਿੰਦੁ ਮਹਿਖੇ ਮਧੁਕੈਟਭ ਚੰਡ ਰੁ ਮੁੰਡ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਦੀਰਘਤਨ ਦਾਨੋ ਕੇਹਰਿ ਪਕੜ ਪਛਾਰੇ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਅਸੁਰਨ ਮਾਰਿਵ ਸਕਤੈ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਜੈ ਜੈ ਮਾਤ ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ॥੫॥੨੭੧॥ ਚਰਨਕਮਲ ਪੰਕਜ ਅੰਬੁਜ ਪਦ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਗੁੰਜਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਅਚਲ ਅਮਰ ਜੁਗਾਚਾਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਉਤਾਰੇ॥ ਮੰਗਲ ਹਰਖ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਭਵਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੇ॥੬॥੨੭੨॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ ਚੇਤੀ॥ ਚਮਕਤਿ ਅਸਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੜਗਧੁਜ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਉਜਾਰੇ॥ ਦਮਕਤ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਨਵਰੰਗੀ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ॥ਲਸਕਤਿ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਭਵਖੰਡਨ ਦਲ ਦੈਤਜਨ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ॥ ਬਾਜਤ ਸੰਖ ਭੇਰਿ ਮੁਰਲੀ ਡਫ ਨਾਚਤ ਬੀਰ ਬੈਤਾਰੇ॥੭॥੨੭੩॥ ਗਾਜਤ ਸਿੰਘ ਲੰਕੁੜਾ ਨਾਚੈ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਅਪਾਰੇ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਨਾਚਤ ਕੂਦਤ ਗਨ ਗੈਨਾਰੇ॥ ਕੜਕਤਿ ਅਸਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੜਗਧੁਜ ਘਹਰਤ ਬੀਰ ਜੁਝਾਰੇ॥ ਦਹਿਲਤਿ ਉਰ ਅਸੁਰਨ ਕੀ ਛਤੀਆ ਨਸ ਨਸ ਗਏ ਹਜਾਰੇ॥੮॥੨੭੪॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਗਉਰੀ ਪੂਰਬੀ॥ ਅਸੁਰਨ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਨੇ ਭਵਾਨੀ ਮਾਤ ਚੰਡਿਕਾ ਤਾਰੇ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਸੰਤਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਭੀਰ ਪਰੇ ਜਹ ਤਹ ਰਖ ਲੀਨੇ ਦੂਖ ਦਲਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬੇਦਨਹਰਨ ਸੰਕਟਦੁਖਮੋਚਨ ਮੰਗਲ ਮੁਦਿਤ ਮੁਰਾਰੇ॥੯॥੨੭੫॥ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ ਸਰਨ ਸਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ

ਆਸਾ ਚਿਤ ਚਿਤਵਤ ਦਰਸਾਰੇ ॥ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ਦੇਹੁ ਜਗਦੰਬੈ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਧਨੀ ਨ ਮੋ ਸਮ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਂਗਉ ਦੇਤ ਦਾਤਾਰੇ॥੧੦ ॥੨੭੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਆਸਾ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਚਿਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨਿਸਿ ਟੇਰਤ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਰਟਤ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਬਾਵਰ ਜਿਉਂ ਕਾਮਨਿ ਮਗ ਹੇਰਤ॥ ਬਜਾਕੁਲ ਹੀਨਿ ਛੀਨਿ ਦੁਖਜਾਰੀ ਪ੍ਰਿਯ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਸੋਹਤ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਆਸ ਦਰਸ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤਮ ਛਿਨ ਛਿਨ ਮਗ ਪੀਯ ਜੋਹਤ॥੧॥੨੭੭॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਆਸਾ ਕਾਫੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਦਰਸਨ ਸਫਲ ਸੁਪਰਸਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਆਨੰਦ ਕਰਨੀ॥ ਆਨੰਦਾ ਆਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸੰਕਟ ਅਪਦ ਬਿਕਟ ਖਲ ਦਰਨੀ॥ ਨੀਲਾਂਬਰ ਅੰਬੁਜ ਬਨਵਾਰੀ ਕਲਹ ਬਿਨਾਸਨਿ ਕਲਿਮਲ ਹਰਨੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਚੰਡੀ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਨਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਨੀ॥੨॥੨੭੮॥ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੋ ਮਾਤ ਚੰਡਿਕਾ ਠਾਢੋ ਦੇਵੀ ਦ੍ਵਾਰ॥ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨਿ ਖੋਲੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਵਾਰ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਬਲਿਹਾਰ॥ ਹੌਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਧਮ ਖਲ ਮੂਰਖ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨ ਮੁਰਾਰ॥੩॥੨੭੯॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਗਲ ਉਪਾਇ ਰਹਜੋ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਦੁਰਗੇ ਜਗਦੰਬੈ ਸੂਖ ਨ ਕਹੂੰ ਲਹਜੋ॥ ਭ੍ਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਤਿ ਪੁਨਰਪਿ ਹਾਰਜੋ ਅਬਿ ਤਾਕ ਸਰਨ ਪਰਜੋ॥ਬਿਖ ਭਉਜਲ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਅੰਚਲ ਲਾਇ ਖਰਜੋ ॥੪॥੨੮੦॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਆਸਾਵਰੀ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਨਿਪਾਤਨਿ ਅਸੁਰ ਬਿਹੰਡਨਿ ਖਲ ਤਾਰਨਿ ਜੈ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਨਵਤਨ ਨਵਰੰਗੀ ਨਵਲ ਕਵਲ ਦੁਰਗੇ ਜਗਦਾਨੀ॥ ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਸਤ੍ਰੁ ਨਿਪਾਤਨਿ ਜਗਮਗ

ਜੋਤਿ ਜਗਤਿ ਮਹਾਰਾਨੀ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖੜਗਧੁਜ ਅਸਿਪਾਨ ਸੰਤਨਕ੍ਰਿਪਾਨੀ॥੫॥੨੮੧॥ ਅਰੁਨਧੁਜਾ ਪੀਤਾਂਬਰ ਛਾਜੈ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਦਿਪਤਿ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ॥ ਹੰਸ ਚਉਰ ਲਜਿਤ ਨਿਰਖਤ ਛਬਿ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮੋਹਨਿ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਚਮਕਤ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਲੋਚਨ ਹਰਿ ਦਮਕਤਿ ਮਨਹੁ ਛਟਾ ਬਿਜੁਲਾਰੀ॥ ਫਹਰਤ ਧੁਜਾਧਰਮ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬ੍ਰਿਤ ਚਮਕਤਿ ਅਸਿ ਅਸਿਕੇਤੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੬॥੨੮੨॥ ਗਰਜਤਿ ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਮਾਯਾ ਦਹਲਤਿ ਰਿਪੁ ਅਸੁਰਨ ਕੀ ਛਤੀਆ॥ ਬਬਕਤ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ਡਾਕਣੀ ਕੁਹਕਤ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਅਧਰਤੀਆ॥ ਭੱਜਤ ਅਸੁਰ ਦੈਤਜ ਅਹੰਕਾਰੀ ਬਿਡਰਤ ਰਕਤ ਬਹਤਿ ਜਿਮ ਨਦੀਆ॥ ਬਹਤ ਫਿਰਤ ਰਾਕਸ ਨਵਕਾ ਸਮ ਭੱਛਤ ਪ੍ਰੇਤ ਮਨਹੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮਛੀਆ॥੭॥੨੮੩॥ ਸਜਾਮਬਰਨ ਨੀਲਾਂਬਰ ਮਾਧੋ ਅਸ੍ਰਕਰਨਿ ਛਬਿ ਉੱਤਮ ਕਾਲੀ॥ ਨੀਲਬਸਨ ਅਸਿਕੇਤੁ ਖੜਗਧੁਜ ਛਤ੍ਰ ਚਵਰ ਸਿਰ ਢੁਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਜਗਤ ਮੁਖਮੰਡਲ ਚਮਕਤ ਚਕ੍ਰ ਅਸੁਰ ਦਲ ਘਾਲੀ॥ ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨਿ ਕਵਲਨੈਨ ਕਸਮਲ ਅਘ ਜਾਲੀ॥੮॥੨੮੪॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਆਸਾ॥ ਸਕਲ ਭਵਨ ਨਾਇਕ ਜਗਦੰਬੈ ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਜਾਚਕ ਦਰਬਾਰੀ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਜਿਨ ਧਾਰੇ ਕੋਟ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਨਵਧਾਰੀ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਉਡਗਨ ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਗਗਨ ਨਛਤ੍ਰ ਪਯਾਲ ਸਵਾਰੀ॥ ਪਤਿਤ ਤਰਤਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖਾ ਨਾਮ ਲੈਤ ਉਧਰਤ ਬਨਵਾਰੀ॥੯॥੨੮੫॥ ਅਮਰਲੋਕ ਕੈਲਾਸ ਬੈਕੁੰਠਾ ਸ੍ਵਰਗਪੁਰੀ ਰਾਜਤ ਮਹਾਰਾਨੀ॥ ਉਚਰਤ ਨਿਗਮ ਚਤੁਰ ਨਵਤਨ ਨਿਤ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਧਜਾਵਤ ਕਰ ਧਜਾਨੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸਨਜਾਸੀ ਖਟ ਦਰਸਨ

ਸਿਮਰਤ ਬਰਦਾਨੀ॥ ਮੈ ਮਤਿਮੰਦ ਗੁੰਗ ਤਮਲੋਚਨ ਪਤਿਤ ਅਧਮ ਖਲ ਚੁਟਨ ਭਵਾਨੀ॥੧੦॥੨੮੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ॥ ਰੇ ਮਨ ਕੈਸੇ ਤਰਹਗਾ ਬਿਖੈ ਭਉਜਲ ਮੀਤਿ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰਨ ਕਰਤ ਬਿਖਈ ਮੀਚ ਹੇਰਤ ਨੀਤਿ ॥ ਲੋਭ ਹਲਕ ਅਹੰਕਾਰ ਮਾਤਾ ਨਿਮਖ ਮਨ ਨਹੀ ਜੀਤਿ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗ ਕਿਮ ਤਰਹਗੋ ਮਨ ਮੀਤਿ ॥੧॥੨੮੭॥ ਕਿਛੁ ਜਪੁ ਨ ਤਪੁ ਨ ਕੁਲਿ ਧਰਮੁ ਕੀਨਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਭਜਨ ਨਹੀ ਲੀਨ॥ ਇਕ ਚਿਤੁ ਇਕ ਸਰਨਿ ਹੋਤ ਨਾਹੀ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਡੋਲਤ ਮਨ ਹੀਨ॥ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਤ ਨਿਲਾਜ ਮੂਰਖ ਦੀਨ॥ ਤਮ ਭਜਹ ਮਾਧੋ ਸਰਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮਨ ਰੰਗ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ॥੨॥੨੮੮॥ ਬਿਖੈ ਭਉਜਲ ਤਰਨ ਬਿਖੜਾ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਕਰਤਾ ਰਾਮ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਬਾਵਰ ਧਰ ਚਿਤ ਸੁੰਦਰਸਜਾਮ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਧਰ ਤੂੰ ਧਜਾਨ ਜਨਨੀ ਸਭਿ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਕਾਮ॥ ਸਭ ਕਟਤ ਕਸਮਲਿ ਬਿਘਨਨਾਸਤਿ ਜਮ ਹਟਤ ਜਾਪਤ ਨਾਮ॥੩॥੨੮੯॥ ਮਨ ਤਜਾਗ ਕੁਟਿਲਤਾ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਪਾਤਕ ਹੋਹੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ॥ ਧਰ ਧਜਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅਮਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਨਿਰਮਲਿ ਚੀਤਿ॥ ਸਿਮਰ ਮਾਤਾ ਜਗਤਜਨਨੀ ਤਰਹ ਭਉਜਲ ਮੀਤਿ ॥ ਜੈ ਕਰਨਕਾਰਨ ਅਚਲਮੂਰਤਿ ਜਗਤਾਰਨੀ ਜਗਜੀਤਿ॥੪॥੨੯੦॥ ਗਹੁ ਮਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲ॥ ਚਿਤ ਰਾਖ ਮਾਚ ਪਦ ਕਵਲ ਅੰਬੈ ਮਕਰੰਦ ਮਨ ਤਨ ਪੇਲ॥ ਗੁੰਜਾਰ ਨਿਸਿਦਿਨ ਚਰਨਕਵਲਨ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਕਟ ਰੇਲ॥ ਧਰ ਧਜਾਨ ਮੂਰਤਿ ਸਜਾਮਸੁੰਦਰ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਨਹ ਟੇਲ॥੫॥੨੯੧॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਾਫੀ ਨਟ॥ ਮਾਧੋ ਜਨ ਆਏ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਪਰਸਤ ਦਰਸ ਪਾਪ

ਸਭ ਨਾਸਤਿ ਜਾਪਤਿ ਨਿਮਖ ਉਧਾਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਕੋਟ ਪਾਪ ਤਮ ਪਰਹਰਿ ਧਜਾਵਤ ਗੁਨ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਉਚਰਤ ਤਰਤ ਤਰੰਗ ਭਵਸਾਗਰ ਗਾਵਤ ਅਪਦਾ ਟਾਰੀ॥੬॥੨੯੨॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਨਟ॥ ਜਾਪਹੁ ਭਗਤਵਛਲ ਭਵਖੰਡਨ ਦੀਨਾਨਾਥ ਭਵਾਨੀ॥ ਤਰਹੁ ਸੰਸਾਰ ਭਉਜਲ ਬਿਖਸਾਗਰ ਧਰਹੁ ਧਜਾਨ ਮੂਰਤਿ ਕਲਜਾਨੀ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਰਾਜਤ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਰਾਨੀ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਨ ਸਿਰਤਾਜਾ ਦੇਤੁ ਸਕਲ ਜਾਚਕ ਬਰਦਾਨੀ॥੭॥੨੯੩॥ ਤਿਮਰਬਿਨਾਸਨਿ ਪੋਖਨਿਭਰਨੀ ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਰਾਨੀ॥ ਅਬਿਚਲ ਅਚਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਬਰਦਾਨੀ॥ ਅਸ੍ਰਕਰਨਿ ਜਗਪੁਰਖੁ ਭਵਾਨੀ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖ ਰਜਧਾਨੀ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਸੁਖਸਾਗਰ ਕਲਜਾਨੀ ॥੮॥੨੯੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਲਿਘੋਰਮਥਾਨੀ ਭਵਖੰਡਨ ਮ੍ਰਿਦੁਬਾਨੀ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨ ਸੰਕਟਮੋਚਨੁ ਦੁਖਹਰਤਾ ਕਲਜਾਨੀ॥ ਭਗਤਵਛਲ ਜਗਤਾਰਨਿ ਅੰਬੈ ਜੈ ਜੈ ਆਦਿਭਵਾਨੀ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਤਰੰਗ ਤਿਮਰਨਿਧਿ ਨਾਰਾਇਨ ਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੁਖਸਾਗਰ ਕਲਜਾਨੀ॥੯॥੨੯੫॥ ਮੋਹਨ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ॥ ਨਵਤਨ ਨਵਲ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਸੀ ਛਬਿ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਰੇ॥ ਨੀਲਕੰਠ ਅਸਟਾਯੁਧ ਸੋਭਤ ਮੁਖਮੰਡਲ ਦੁਤਿਧਾਰੇ॥ ਬਨਮਾਲਾ ਪੰਕਜ ਅੰਬੁਜ ਦ੍ਰਿਗ ਸ੍ਰੀਧਰ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ॥੧੫॥੨੯੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੀ ਜਤਿ ਗਾਵਣੀ॥ ਧਨਜ ਧਨਜ ਸਾਰਦ ਬਾਕਬਾਨੀ ਜੈ ਅਚਲ ਅਬਿਚਲ ਧੀਰ॥ ਧਨਜ ਧਨਜ ਮੰਗਲ ਮੁਦਿਤ ਕਾਲੀ ਅਸਗਾਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਰ॥

ਧਨਜ ਧਨਜ ਸਕਤੈ ਜੋਗ ਜੋਗਨਿ ਦੁਖਹਰਨਿ ਅਪਦਾ ਪੀਰ॥ ਧਨਜ ਧਨਜ ਦੁਰਗੇ ਸਿੰਘਬਾਹਨਿ ਬਲਬ੍ਰਿਤ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬੀਰ॥੧॥੨੯੭॥ ਧਨਜ ਧਨਜ ਚੰਡੀ ਅਸੁਰਹੰਤੀ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਨਾਸਨਕਰੀ॥ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅਪਦਨਿਵਾਰ ਅੰਬੈ ਰਿਪੁਦਲਨ ਦੂਖਨਜਰੀ॥ ਅਸਟਾਯੁਧੰ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿ ਸੁੰਦਰ ਪਦ ਕਵਲ ਪੰਕਜ ਹਰੀ॥ ਭਯਨਾਸ ਸਤ੍ਰੁਸੰਘਾਰਕਾਰੀ ਸੂਖਸੀਲਨਿਧਿ ਰਸਭਰੀ॥੨॥੨੯੮॥ ਦੁਖ ਦਹਨ ਦਲਨ ਸੰਤਾਪ ਚੂਰਨ ਮੁਦਿਤ ਮੰਗਲਦੇਵ॥ ਰਿਪੁਮਲਨ ਹਰਨ ਨਿਪਾਤ ਦਾਨੋ ਜਗਤਬੰਦਨ ਸੇਵ॥ ਭਵ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ਕਲਿਮਲ ਅਘਦਹਨੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵ॥ ਜੈ ਜ੍ਵਾਲ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਰਾਜਤਿ ਪਦ ਕਵਲ ਅੰਬੁਜ ਸੇਵ॥੩॥੨੯੯॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਬਿਖਮ ਭਉਜਲ ਤਾਰ ਤਾਰਨਹਾਰਿਆ॥ ਭੈ ਅਨਲ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਰਤ ਸਾਗਰ ਨਿਮਖ ਜਾਪਤਿ ਤਾਰਿਆ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਦੇਵਹੁ ਜਗਤਜਨਨੀ ਮਾਯਾ॥ ਅਬਿ ਰਾਖ ਲੀਜੈ ਮਯਾ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਹੁ ਬੇਲੀ ਰਾਯਾ॥੪॥ ੩੦੦॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨ ਕਵਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੇ ਤਰਹੁ ਭਵਜਲ ਮੀਤ॥ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਅੰਬੈ ਗੁਨ ਗਾਓ ਕੀਰਤਨਿ ਨੀਤ॥ ਧਰ ਧਯਾਨ ਮੂਰਤਿ ਸਯਾਮ ਸੁੰਦਰ ਹੋਹੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ॥ ਲਖ ਕੀਏ ਪਾਤਿਕ ਲਹਤ ਨਾਸਤ ਨਿਮਖ ਧਾਰਤ ਚੀਤਿ॥੫॥੩੦੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨਿ ਤਾਰਹੁ ਮਯਾ ਧਾਰਹੁ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸ੍ਵਾਮੀਆ॥ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਨਕਾਰਨ ਦੁਖਹਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ ਅਬ ਸਰਨਿ ਦੀਜੈ ਰਾਖ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨ ਰਾਇਆ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਜੈ ਦਰਸ ਦੀਜੈ ਜਗਤਜਨਨੀ ਮਾਇਆ॥੬॥੩੦੨॥ਛਕਾ ੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ॥ ਐਸੋ ਨਾਮ ਸਹਾਈ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਰੁਨਾਪਤੇ॥ ਸਗਲ ਜਾਚਿਕ

ਜਾਚਤ ਦਰਬਾਰੀ ਜਗਬੰਦਨ ਅਮਿਤੋਜਗਤੇ॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਿ ਊਚ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੁਖਸਾਗਰ ਏਕਾਂਤ ਮਤੇ॥ ਅਬਿਚਲ ਅਚੱਲ ਅਮਰ ਬਿਕ੍ਰਮਬ੍ਰਿਤ ਸੁਖਦਾਈ ਹਰਿ ਆਦਿ ਸਤੇ॥੧॥੩੦੩॥ ਜਗਬੰਦਨ ਭਵਹਰਨ ਨਾਥ ਪੰਕਜ ਪਦ ਚਾਰੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਸਨਾਥ ਮਾਨਮਰਦਨ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ॥ ਭਵਖੰਡਨ ਦੁਖਦਲਨ ਦੈਤਜ ਦਾਨੋ ਰਿਪੁ ਮਾਰੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਮੰਗਲਰੂਪ ਸਦਾ ਜੈ ਮੰਗਲਕਾਰੀ॥੨॥੩੦੪॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਾਨੜਾ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਪਊਰਾਤਨਿ ਸਨਾਤਨਿ ਅਮਰ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕਲਿ ਧਾਰ ਅਚਲ ਅਸਚਰਜ ਅਚੰਭਉ॥ ਧਰਮਰੂਪ ਸੁਖਸਿੰਧੁ ਸੁਧਾਗਤਿ ਮੰਗਲਚਾਰੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਸਦਾ ਜੈ ਆਨੰਦਕਾਰੀ॥੩॥੩੦੫॥ ਅਸ੍ਰਕਰਨਿ ਬਰਦਾਨਿ ਬਾਕਬਾਨੀ ਸੁਖਦਾਇਕ॥ ਸਜਾਮਬਰਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਗਤਜਨਨੀ ਸਭਲਾਇਕ॥ ਮਹਿਮੰਡਨ ਭਗਵਾਨ ਭਗਤਵਛਲ ਜਗਨਾਇਕ॥ ਦੁਖਖੰਡਨਚੀਰਾਨਿ ਧਰਮਧੁਜ ਸੰਤਸਹਾਇਕ॥੪॥੩੦੬॥ ਸਰਬਪਾਲ ਸੰਤਨਸੁਖਦਾਤਾ ਭਵਤਾਰਨ ਜਗਰਾਨੀ॥ ਅਸੁਰਨਿਪਾਤਨਿ ਭਗਤਿਦਾਯਨੀ ਤੀਨਲੋਕ ਬਰਦਾਨੀ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੋਹਨ ਬਨਵਾਰੀ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸਭਿ ਜਾਨੀ॥ ਅਸੁਰਦਲਨ ਸੇਵਕਜੈਰੱਛਨਿ ਜੈ ਜੈ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥੫॥੩੦੭॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਾਨੜਾ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਲ ਕਲਹ ਸੰਘਾਰੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਦਯਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਭਵਖੰਡਨ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ॥ ਅਬਿਚਲ ਅਮਰ ਪੰਕਜਪਦ ਅੰਬੈ ਤੀਨਲੋਕ ਉਜਯਾਰੀ ॥ ਕਵਲਨੈਨ ਸੁੰਦਰਛਬਿ ਸੋਹੈ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜਗ ਤਾਰੀ॥੬॥੩੦੮॥ ਜਗਨਨਾਥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਗਤਿਧਾਰੀ॥ ਮਾਧੋ ਮਿਹਰਬਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਨਮੋਹਨ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਜਗਨਾਥ ਨਵਤਨ ਸਦਰੰਗੀ ਸਦ

ਨਵਤਨ ਜੈਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੁੰਦਰ ਛਬਿ ਗਿਰਿਧਾਰੀ॥੭॥੩੦੯॥ ਕਲਜਾਨ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ਕਲਿ ਤਾਰਨ ਸਜਾਮ ਬਰਨ ਕਲਜਾਨੀ॥ ਕਲਹ ਨਾਸਨੀ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰਨਿ ਕਲਿਮਲ ਰਿਪੁ ਦਲ ਦਾਨੀ॥ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਆਨੰਤ ਆਨੰਦੀ ਮਹਿ ਪਾਲਨ ਪ੍ਰਧਾਨੀ॥ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰ ਜਨਨੀ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਰਾਨੀ॥੮॥੩੧੦॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨਿ ਚੰਡ ਤਾਰਕਾ ਮਾਤ ਭਵਾਨੀ ਸਾਰਦ॥ ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਬਿਦਜਾ ਬਰ ਦਾਨੀ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਨਿਤਜਾਨਦ॥ ਮੰਗਲ ਮੁਦਿਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਅਘ ਨਾਸਨਿ ਰਿਪੁ ਅਰਨੀ॥ ਸਕਤਿ ਜੋਗਨੀ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਨਿ ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਜਨਨੀ॥੯॥੩੧੧॥ ਛੇਮ ਕਰਨ ਬਰ ਦਾਇਕ ਚੰਡੀ ਰਿਪੁਹੰਤੀ ਅਰਿ ਘਾਲੀ॥ ਸੁਭ ਬਚਨੀ ਸੁਭ ਕਰਨ ਭਵਾਨੀ ਜੈ ਜੈ ਜੋਤਿ ਜ੍ਵਾਲੀ॥ ਸ੍ਵਾਮਿ ਕਾਰਤਿਕਿ ਹੰਸ ਬਾਹਨੀ ਭਵ ਖੰਡਨਿ ਅਘ ਜਾਲੀ ॥ ਗਵਰੀ ਸੁਤ ਗਨਪਤਿ ਸਿਵਨੰਦੀ ਸਤ੍ਰੁ ਤਾਪਨੀ ਕਾਲੀ॥੧੦॥੩੧੨॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਰਾਗੁ ਕਲਜਾਨ॥ ਕਹੋ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਗੱਯੈ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗੀ ਇਸ ਮਨ ਕੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭ੍ਰਮਤ ਨਚੱਯੈ॥ ਇਕ ਚਿਤੁ ਇਕ ਛਿਨੁ ਰਹਿਨ ਨ ਦੇਈ ਊਭ ਪਯਾਲ ਭ੍ਰਮੱਯੈ॥ ਮਹਾ ਪਾਪ ਘੋਰ ਦੁਰਮਤਿ ਮਹਿ ਰੁਚਿ ਚਿਤ ਮੋਹਿ ਲਗੱਯੈ॥੧॥੩੧੩॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਲਜਾਨ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਪਾਪ ਕਹੁ ਧਾਵਤ ਪਰਧਨ ਹਿਰਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਪਰਤ੍ਰਿਯ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮਹਿ ਰਚਜੋ ਨਿਸਿਦਿਨ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਮਹਾ ਅੰਧੁ ਕਛੁ ਸੂਝੇ ਨਾਹੀ ਬਾਵਰਿ ਆਤਮ ਲੋਚਨ॥ ਕਬਹੁੰ ਨ ਹਿਤ ਕਰ ਭਜਜੋ ਨਰਾਇਨ ਦੁਖ ਸੰਕਟ ਭਵ ਮੋਚਨ॥੨॥੩੧੪॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਲਜਾਨ॥ ਅਧਰਮ ਕੂੜ ਲੋਭ ਰਸ ਮਾਤਾ

ਨਿਸਿਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਲੋਭ ਫਾਸ ਦਾਰਾ ਧਨ ਫਾਸਜੋ ਇਕਛਿਨੁ ਹੋਤੁ ਨ ਨਜਾਰਾ॥ ਠਗਿ ਮੁਰਦਾਰ ਬਦਫੈਲੀ ਕਰਤਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੁਰਾ ਉਚਾਰਾ॥ਕਬਹੂੰ ਨ ਸਿਮਰਜੋ ਦੁਖਭੰਜਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਯ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰਾ॥੩॥ ੩੧੫॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਲਜਾਨ॥ ਕਰ ਪਾਤਿਕ ਉਦਰ ਕਉ ਭਰਤਾ ਪਸੁ ਜਜੋਂ ਕਰਤ ਅਹਾਰਾ॥ ਕੂਕਰ ਸ੍ਵਾਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਜਾਈਂ ਨਿਸਿਦਿਨ ਕਰਤ ਗੁਜਾਰਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਜਾਪਜਾ ਤਮਲੋਚਨ ਗਾਵਾਰਾ॥ ਇਕਚਿਤ ਹੋਇ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਗਾਯੋ ਦੁਖਹਰਤਾ ਕਰਤਾਰਾ॥੪॥੩੧੬॥ ਸਾਧੁਸੰਗ ਤੈਂ ਕਬਹੁੰ ਨ ਕੀਨੀ ਨਿਸਿਦਿਨ ਬਿਖੈ ਲੁਭਾਨਾ॥ ਬੇਸ੍ਵਾਦ੍ਵਾਰਿ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਇਹ ਨੀਕੀ ਜੀਯ ਜਾਨਾ॥ ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਪਰਜੀਅਘਾਤੀ ਬਿਖਜਾਰਸ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਇਕਮਨ ਹੋਇ ਨ ਭਜਜੋ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮਜੋਤਿ ਭਗਵਾਨਾ॥੫॥੩੧੭॥ ਅਵਧਿ ਅਕਾਰਥਿ ਬੀਤਤਿ ਨਿਸਿਦਿਨ ਤਿਨ ਪਲ ਘਟਤੀ ਕਾਯਾ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਗ੍ਰਾਸਤਿ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤੋਹਿ ਆਜ ਕਾਲ ਮਿਟ ਜਾਯਾ॥ ਓਰੇ ਸਮ ਬਿਨਸਤਿ ਇਹ ਕਾਯਾ ਛਿਨੁ ਮਹਿ ਭਯਾ ਪਰਾਯਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਛਾਡਜੋ ਤੈਂ ਮੂਰਖ ਕਾਹੂੰ ਨ ਕੀਨ ਸਹਾਯਾ॥ ੬॥੩੧੮॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਲਜਾਨ ਦੂਜੀ ਤਰਹ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਹੁ ਤਰਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਚਰਨਕਮਲ ਚਿਤ ਧਾਰੋ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮਰੋ ਪਦਪੰਕਜ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ਗੁੰਜਾਰੋ॥ ਧਰਹੁ ਧਯਾਨ ਮੂਰਤਿ ਭਵਖੰਡਨਿ ਪੁਨਰਪਿ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰੋ॥ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਜੀਅਰੇ ਦੁਖਮੋਚਨ ਕਰਤਾਰੋ॥੭॥੩੧੯॥ ਬਿਸਨੁਪਦ ਕਲਜਾਨ॥ ਉਠ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨਾ ਪਦਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਜਥਾਸਕਤਿ ਦਾਨ ਭੂਖੈ ਕਹੁ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਰੰਗ ਭੀਨਾ॥ਕ੍ਰੋਧ ਨਿਵਾਰ ਦਯਾ ਮਨ ਲਾਵਹੁ

ਹਿੰਸਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਜਾਗੋ॥ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਨਾਰਾਇਨ ਖਿਮਾ ਧਰਮ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥੮॥੩੨੦॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਆਚਾਰੋ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਹੋਮ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਸੰਧਯਾ ਤਰਪਨ ਧਾਰੋ॥ ਗੁਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪਿਤੁ ਮਾਤ ਬੰਧੁਜਨੁ ਮਿਸ੍ਰ ਬਚਨ ਅਭਿਲਾਖੋ॥ ਸਭਿ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਪੰਖੇਰੂ ਮੰਦਾ ਕਿਸਹਿ ਨ ਭਾਖੋ॥੯॥੩੨੧॥ ਇਸ੍ਰਦੇਵ ਰਿਖੀ ਪਿਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਊ ਅਭਜਾਗਤਿ ਮਾਨੋ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮੇਰੁ ਤ੍ਰਿਣਨਨ ਮਹਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨਿ ਜਾਨੋ॥ ਸਤਜਰੂਪ ਆਤਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਸਤਿ ਪਹਿਚਾਨੋ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਆਦਿਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੋ॥੧੦॥੩੨੨॥

ਅਥ ਮਾਤਾ ਮਿਲਣੰ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ॥

ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਆਏ॥ਸਬੇ ਲੋਗ ਧਾਏ॥ ਲਗੇ ਆਨ ਪਾਯੰ॥ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਾਯੰ॥੬੬੯॥ ਕੋਊ ਚਉਰ ਢਾਰੇਂ॥ ਕੋਊ ਪਾਨ ਖੁਆਰੇਂ॥ਪਰੇ ਮਾਤ ਪਾਯੰ॥ਲਏ ਕੰਠ ਲਾਯੰ॥੬੭੦॥ਮਿਲੈ ਕੰਠ ਰੋਵੈਂ॥ਮਨੋ ਸੋਕ ਧੋਵੈਂ॥ਕਰੈਂ ਬੀਰ ਬਾਤੈਂ॥ਸੁਨੈ ਸਰਬ ਮਾਤੈਂ॥੬੭੧॥ਮਿਲੈ ਲੱਛ ਭ੍ਰਾਤੰ॥ਪਰੇ ਪਾਇ ਭ੍ਰਾਤੰ॥ਕਰਿਯੋ ਦਾਨ ਏਤੋ॥ਗਨੈ ਕਉਨ ਕੇਤੋ॥੬੭੨॥ਮਿਲੇ ਭਰਥ ਮਾਤੰ॥ਕਹੀ ਸਰਬ ਬਾਤੰ॥ਧਨੰ ਮਾਤ ਤੋ ਕੋ॥ਅਰਿਣੀ ਕੀਨ ਮੋਕੋ॥੬੭੩॥ਕਹਾਂ ਦੋਸ ਤੇਰੈ॥ਲਿਖੀ ਲੇਖ ਮੇਰੈ॥ਹੁਨੀ ਹੋ ਸੋ ਹੁਈ॥ਕਨੈ ਕਉਨ ਕੋਈ॥੬੭੪॥ਕਰੋ ਬੋਧ ਮਾਤੰ॥ਮਿਲਜੋ ਫੇਰਿ ਭ੍ਰਾਤੰ॥ਸੁਨਜੋ ਭਰਥ ਧਾਏ॥ਪਗੰ ਸੀਸ ਲਾਏ॥੬੭੫॥ਭਰੇ ਰਾਮ ਅੰਕੰ॥ਮਿਟੀ ਸਰਬ ਸੰਕੰ॥ ਮਿਲਜੋ ਸ੍ਰਤੰ ਹੰਤਾ॥ਸਰੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗੰਤਾ॥੬੭੬॥ਜਟੰ ਧੂਰ ਝਾਰੀ॥ਪਗੰ ਰਾਮ ਰਾਰੀ॥ਕਰੀ ਰਾਜ ਅਰਚਾ ॥ਦਿਜੰ ਬੈਦ ਚਰਚਾ॥੬੭੭॥ਕਰੈਂ ਗੀਤ ਗਾਨੰ॥ ਭਰੈ ਵੀਰ ਮਾਨੰ॥ਦੀਯੋ ਰਾਮ ਰਾਜੰ ॥ ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ

॥੬੭੮॥ਬੁਲੈ ਬਿੱਪ ਲੀਨੈ॥ਸ੍ਰੁੱਤੋ ਚਾਰ ਕੀਨੈ॥ਭਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਬਜੇ ਜੀਤ ਬਾਜਾ॥੬੭੯॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ॥ ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੯੭॥ ਸਦਾ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ॥ ੧੯੮॥ ਚੱਤ੍ਰੂ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰੂ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ॥੧੯੯॥੧॥

ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥ਅਥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪੰਚ ਸਲੋਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚੰ ॥

ਸਕਲਾਨਿ ਭੂਧਰਾਨਿ ਭਵੰਤਿ ਕੱਜਲ ਪਾਤ੍ਰੰ ਭਵੰਤਿ ਸਾਗਰਾ॥ਬ੍ਰਿਖਛਾਨਿ ਸਕਲਾਨਿ ਲੇਖਨਾ ਉਰਬੀਯੰ ਭਵੰਤਿ ਕਾਗਰਾ॥੧॥੨੦੮॥ ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਆਦਿ ਭਵੰਤਿ ਬਕਤਾ ਲੇਖਕੰ ਭਵੰਤਿ ਗਜਾਨਨਹ॥ਤਦਜਪਿ ਮਹਾਤਮ ਨ ਜਾਨੰਤਿ ਰੋਮੰ ਤ੍ਵ ਮਹਿਮਾ ਬਿਅੰਤ ਨਾਥੰ ॥੨॥੨੦੯॥ਬਿਧਿ ਭਵ ਸੇਸ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਾਰਦ ਕਥੰਤਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵੰਤਿ ਪਾਰੰ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਦੰਤ ਨਿਤਯੰ ਨ ਲਹੰਤਿ ਅੰਤਿ ਅਨੰਤਿ ਸਾਰੰ ॥੩॥੨੧੦॥ਰਿਸਿਗਨਾ ਮੁਨਿਵਰਾਦਿ ਪੁੰਗਵ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਾਦਿ ਨਿਗਮੰ ਪੁਰਾਨੰ॥ਸ੍ਵਛੰਦ ਛੰਦ ਗਾਥਾ ਕਬਿ ਜਨਾਨਿ ਕੋਵਿਦ ਗਾਯੰਤਿ ਨਿਤਯ ਪ੍ਰਤਿ ਨ ਲਭੰਤਿ ਮਰਮੰ ॥੪॥੧੧੧॥ ਏਕ ਜੀਹ ਤ੍ਵ ਦਾਸ ਨਾਥੰ ਕਿਮ੍ ਪਾਰੰਤੀ ਕਥੰਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ਪਾਹ ਪਾਹ ਛਮੋ ਪਰਾਧੰ ਸਰਨਯ ਸਰਨਯ ਸਰਨਯ ਨਮਾਮੀਸੰ॥੫॥੨੧੨॥੨੬॥੫੫੮॥੨੮੭੭॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ॥ਸਰਬਲੋਹ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ॥
ਸਰਬਕਾਲ ਜੀ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ॥ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਦੀ ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ॥

(ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ- ੧੧)

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਅਸਤੋਤ੍ਰ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਜਬਲੀਧਰ॥ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਜੂ ਕੋ ਕਥਨੰ ॥

ਜੈ ਮਾਧਵ ਜੈ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਹਰਿ ਜੈ ਮੁਕੰਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜੈ ਪੂਰਨ ਆਕਾਸ ਸਰਬਰੀਅੰ ਪਰਮਾਤਮ ਘਟਬਾਸੀ॥ ਜੈਤੁ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਚਿਦਾਘਨ ਸਰਬਾਤਮ ਸੁਖਰਾਸੀ॥ ਜੈ ਅਰੂਪ ਅਸਥੂਲ ਅਤੁਲਬਲਿ ਸੂਛਮ ਪਰਮਬਿਲਾਸੀ ॥ ਅਕਾਲ ਅਵਜਕਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਵ ਸੁਤਹਸਿਧਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਜੈ ਅਨੀਹ ਪਰਧਾਮ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਜਾਤਮ ਭਯਨਾਸੀ॥ ਅਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਿਦਘਨ ਪਰਿਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾਤਨਿ ਜਾਸੀ॥ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਪਾਵਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖਲੁਨਾਸੀ॥ ਪਉਰਾਤਨਿ ਬਜਾਪਕ ਸਰਬਾਤਮ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਸਭਿ ਬਾਸੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨ ਰੂਪ ਅਕਾਸੀ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਨ ਰੂਪ ਅਤੀਤਿ ਗੁਨਨ ਕਰਿ ਸੁਰਗੁਨ ਗੁਨਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਜੈ ਅਨੰਤ ਅਦ੍ਵੈਤ ਅਲਖਪਦ ਗੁਨਾਤੀਤਿ ਸਵਿਕਾਸੀ ॥ਅਕ੍ਰਿਯ ਅਨਘ ਅਵਜਯ ਅਮਰਗਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਉਲਾਸੀ॥ ਜੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਾਤਨਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰਬਾਸੀ ॥ ਦਯਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੁਰਨਾਸੀ ॥ ਅਕਾਲ ਅਰੂਪ ਅਛਯ ਅਘਨਾਸਨ ਮਹਾਜੋਧ ਰਿਦਵਾਸੀ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਕੰਦ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਯਣ ਕਵਲਨਾਭਿ ਅੱਨਜਾਸੀ ॥ ਪਾਵਨ ਪਰਮਪੁਨੀਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਾਰਨ ਨਾਮ ਚੁਰਾਸੀ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ਵਪੁਬੈਰਾਟ ਅਰਿਨਾਸੀ ॥ ਮਹਾਂਬਾਹੁ ਮੰਗਲਮਯਮੂਰਤਿ ਮੰਗਲਰੂਪਬਿਲਾਸੀ॥ ਕਮਲਨਯਨ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕੇਸਵ

ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਮ੍ਰਿਦਹਾਸੀ॥ ਸੇਖਸਾਯ ਸਿਰ ਸਹਸ ਸਹਸਪਦ ਸਹਸਰੂਪ ਸਹਸ੍ਰਾਛੀ॥ ਬਾਨੀ ਪਰੈ ਬੁਧਿ ਪਰ ਅਗਮਾ ਨਿਗਮਾਗਮ ਇਤਿਹਾਸੀ॥ ਤ੍ਵ ਗੁਨ ਈਸ ਕਹਾਂ ਲੌ ਬਰਨਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਸਰਨਿ ਚਰਨਾਂਬੁਜ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਅਘਨਾਸੀ॥ ਅਕਹ ਅਕਥ ਚਿਦਘਨ ਸਿਵਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਗਨਾਸੀ॥ ਸ੍ਵੰਜੋਤਿ ਸਰਬਲੋਹ ਜਨੇਸ੍ਵਰ ਜਗੰਨਾਥ ਜੈ ਹੋਸੀ॥੨॥੧੧॥੫੪੩॥੨੮੬੨॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਜਬਲੀਧਰ ਸਾਨੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ॥

ਜੈ ਜੈ ਵਾਸੁਦੇਵ ਵਿਸਨੰ ਜੈ ਜੈ ਬਜ੍ਰਾਪਕ ਬਿਗਜ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾਮੀ ॥ਨਿਹਕਲੰਕ ਜੈ ਜੈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੈ ਮਹਾਨ ਮਹਾਂਤ ਮੰਗਲਕਰ ਜੈ ਮੋਹਨ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਧਾਮੀ ॥ਜੈ ਸੰਖ ਚੱਕ੍ਰ ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਗਦਾ ਧਰਿ ਜੈ ਅਸੰਭ ਜੈ ਜੈ ਸਤਿਨਾਮੀ ॥ਜੈ ਧਰਨੀਧਰ ਜੈ ਧਰਮਰੱਛਕ ਜੈ ਧਨਾਢਿ ਅਸਿਧੁਜ ਸ੍ਰੀਭਾਮੀ ॥ ੳਘਬਿਦਾਰਨ ੳ ਨਮ ਪਰਮਾਤਮ ੳਅੰਕਾਰ ਸਬਦਾਦਿ ਨਮਾਮੀ ॥ਜੈ ਅਚੁਤ ਅਨਭੀਤਿ ਅਜਨਮੰ ਆਦਿਪੁਰਖੁ ਅਨਬਜਾਧਿ ਸ੍ਵਾਮੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਈਸ ਇਸ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਨਾਂ ਜੈ ਈਸ੍ਵਰ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਨਾਮੀ॥ਜੈ ਸਕ੍ਰਾਦਿ ਆਦਿ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸੇਖ ਸੰਭੁ ਸੇਵਤਿ ਤੁਹਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਜੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ਹਰੇ ਹਾਟਕ ਤਨ ਹਵਿਸਭੱਛ ਹਿਰਨਾਛ ਹਤਾਮੀ॥ਜੈ ਕਰਤਾ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਕੇਸਵ ਕ੍ਰਿਪਾਅਯਨ ਕਲਿਮਲ ਦਹਨਾਮੀ ॥ਖਿਮਾਸਿੰਧੁ ਖਲੁਦੰਡ ਖਿਲੇਸ੍ਵਰ ਖਿਮਾਰੂਪ ਖਗਪਾਨਿ ਖਿਮਾਮੀ ॥ਜੈ ਗਰਿਸ੍ਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ਗਰੁੜਾਸਨਿ ਗਨਕਰਨ ਗੁਰਾਮੀ ॥ ਜੈ ਘਨਸਜ੍ਯਾਮ ਚਿਦਘਨ ਘੰਟਾਕਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਘਾਤਕ ਰਿਪੁਬਾਮੀ ॥ ਜੈ ਚਿਦਰੂਪ ਚਿਰੰਜੀਵ ਸਦੈਵੀ ਚੀਰ ਨ ਜਾਨਤੁ ਕੋਇ ਤੁਆਮੀ ॥ਜੈ ਛਤ੍ਰੀਸ

ਛਤ੍ਰਧਰਿ ਛੱਤ੍ਰੀ ਛਿਮਕਰ ਛਯਰਿਪੁ ਛਿਦ੍ਰਰਹਿਤ ਛਲਾਮੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਜਗਪੁਰਖਾ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਬਿਨੁ ਅਨਜਾਮੀ ॥ਝਿਲ ਝੁਨਕਾਰ ਝਰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਝੀਨ ਝਾਂਝ ਬਾਜਤਿ ਸੁਰਝਾਮੀ ॥ ਟੀਕਾ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਨਹਿ ਪਾਰਤ ਟਹਿਲ ਕਰਤ ਚਰ ਅਚਰ ਸਲਾਮੀ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਸਭਿ ਅੰਤਰਿ ਠੌਰਿ ਠੌਰਿ ਰਮ ਰਹੇ ਸੁਆਮੀ ॥ਡੰਡਵਤ ਬਨੇ ਡੀਗਰ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਭਵਡੂਗਰ ਤੇ ਰਖਹੁ ਗਿਰਾਮੀ ॥ਢੀਠ ਬਡੋ ਹਮ ਛਮੋ ਜਨਸ੍ਵੇਰ ਢਾਕਹੁ ਛਿਦ੍ਰ ਹੇ ਖਗਪਤਿਗਾਮੀ॥ਤਾਰਨਤਰਨ ਤੀਰਥਮਯ ਦਰਸਨ ਤੋਯ ਤਰੰਗ ਸੁ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਮ ਰਹੇ ਅਲਾਮੀ ॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨ ਦਾਰਿਦ੍ਰਹਰਨ ਦਯਾਨਿਧਿ ਦਾਮੀ ॥ ਧਰਨੀਧਰਿ ਧਨੁਧਰਿ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨੀ ਧਨੁਰਪਾਨਿ ਧਉਲਾਨਗ ਧਾਮੀ ॥ ਨਾਰਾਯਨ ਨਰਹਰਿ ਨਿਹਕੰਟਕ ਨੀਲਕੰਠ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਮਾਮੀ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੀਰਹਰਿ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ ਪ੍ਰਨਾਮੀ॥ ਫਾਸੇ ਫਾਹ ਫੰਧਿ ਮਾਯਾ ਕੇ ਫੇਰਿ ਨਿਵਾਰਹੁ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥ ਬਿਸ੍ਵਨਾਥ ਬੇਦਨਹਰਿ ਅਚੁਤ ਬਹੁ ਬਿਅੰਤ ਬਜਾਪਕ ਬਹੁ ਨਾਮੀ॥ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰਬਦਾ ਭੰਜਨਗੜਨ ਭਵਨੇਸ ਭਵਾਮੀ ॥ ਮਾਧਵ ਮਧੁਮਰਦਨ ਮਹਿਰੱਛਕ ਜੈ ਮੁਕੰਦ ਮਨਮਥਨ ਮਹਾਮੀ ॥ ਯਜੁਰਬੇਦ ਰਿਗ ਸਾਮ ਅਥਰਬਨ ਯਜਤ ਜਨਾਰਦਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰਾਮ ਅਸ ਨਾਮਾ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਅਨਘ ਅਕਾਮੀ ॥ ਲਿਵ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਅਨੰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡਨ ਰਚਿਤ ਅਨੁਸਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ਗੁਲਾਮੀ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਵੈਰਬਿਨੁ ਨਿਸਦਿਨ ਵਿਦਤਿ ਚਤੁਰਦਸ ਭਵਨ ਭੁਲਾਮੀ ॥ ਸਤਿਸਰੂਪ ਸਦੈਵ ਸਨਾਤਨਿ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਦ ਦਰਸ ਬਡਾਮੀ ॥ ਹੇ ਹਰਿ ਆਰਤਹਰਨ

ਹਰਿਆਵਲਿ ਹਰਤ ਭਰਤ ਜਗ ਨਿਮਖੁ ਪਲਾਮੀ ॥ਸਾਰੰਗਧਰਿ ਸਿਵਰੂਪ ਸੱਤਬ੍ਰਤਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਰ ਸੰਭੁ ਭਜਾਮੀ ॥ ਕਹੋਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਬਰਨ ਨ ਸਾਕੌਂ ਮਨ ਬਾਨੀ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰਾਮੀ ॥ ਸਾਰਦ ਸੇਸ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਰਨਤਿ ਅਤੁਲਾਮੀ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਨਾਰਦ ਸਨਕਾਦਿਕ ਭਜਤਿ ਸਨਾਤਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਵਾਮੀ ॥ਪਾਤ ਨ ਪਾਵਤ ਅਪਰੰਪਰ ਕੋ ਗੋਅਤੀਤਿ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾਮੀ॥ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪਾਹ ਪਾਹ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਨਮਾਮੀ॥੩॥੧੨॥੫੪੪॥੨੮੬੩॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥ਅਥ ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਲਿਖਯਤੇ॥ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਖੜਗਖੰਡਾਅਸੀ ਅਰਿਗਰਿ ਧਰਮਰੱਛਿ ਤੱਗਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਬਿਸ੍ਵਪਾਲਿ ਭੂਪਾਲਪੱਛ ਪਲਭੱਛ ਰਣਕੱਛ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥੧॥ਰਾਜਮੰਡਾ ਅਤਿਪ੍ਰਚੰਡਾ ਈਸ੍ਵਰੀ ਕਰਵਾਰਿ ਹੈਂ ॥ ਸਕਤਿ ਬ੍ਰਹਮਨੀ ਬਿਸਨਵੀ ਭਵਾਨੀ ਤੂੰ ਤਰਵਾਰਿ ਹੈਂ ॥੨॥ ਨਿਤਜਿਯੋਤੀ ਮੁਕਤਿਦਾਇਕ ਧਾਰਾਧਰਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈਂ॥ਚੰਡਿਕਾ ਮ੍ਰਿਤੁਜਗਤਜਨਨੀ ਕਾਲਿਕਾ ਗੁਨਖਾਨਿ ਹੈਂ ॥੩॥ ਅਕਾਲਜਿਯੋਤੀ ਨਿਹਕਲੰਕਾ ਮਹਾਬਲੀ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨਿ ਹੈਂ ॥ ਭਵਮਾਨਕਾ ਖਲਹਾਨਕਾ ਰੱਤਪਾਨਕਾ ਜਗਮਾਨਿ ਹੈਂ ॥੪॥ ਇਹ ਕਵਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਬਤੀਸਾ ਪਢੈ ਜੋ ਨਿਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਰਣਿ ਜੀਤ ਲੈਹ ਨ੍ਰਿਭੀਤ ਰਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥੫॥ ਲਹਿ ਬੇਦ ਭੇਦ ਜੋ ਪਢੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਸਜ ਧਨ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ॥ ਧਨ ਧਾਮ ਤਨ ਅਰੋਗ ਸੂਦਰ ਪਾਇ ਸੁਖ ਅਕੰਪਤਾ ॥੬॥੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹ ਬੋਲਾ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥ ਫਤਿਹ ਪਾਉ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਪਕੜ ਹਾਥਿ ਸਮਸੀਰ ॥੧॥

ਅਥ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਿਖਿਯਤੇ ॥ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ॥ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਬਢੈਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੈ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਵੈ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥ ਮਹਾਲੋਹ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿਕਾ ਝਲਹਲੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲਾਮੁਖੀ ਜਿਯੋ ਬਲੰਤੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਾਨ ਕੀ ਭਾਨੁ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੈ ਸਾਮੁਹੇ ਮੋਖਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥ ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀ ਖਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਰੁਦ੍ਰਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਤੇਜਧਾਰਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ॥ ਮਹਾ ਸਤ੍ਰਬਨ ਕੋ ਮਹਾ ਭੀਮਆਰਾ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕੀ ਕਾਲਿਕਾ ਕਾਲ ਕ੍ਰੂਧੰ ॥ ਮਹਾ ਬਿਗ੍ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਕੀ ਸਿਧਿ ਉਰਧੰ ॥੩॥ ਮਹਾਪਾਤਿਨੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲ ਕਰਤੀ ॥ ਮਹਾਅੱਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹੀ ਮਹਾਸੱਤ੍ਰ ਹਰਤੀ ॥ ਮਹਾਕਾਟ ਕੀ ਲਾਟ ਬਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁਛੰ ਕਰੈ ਸੱਤ੍ਰੁਕੀਮੰ ॥੪॥ ਮਹਾਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜਵੰਤੀ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਕੰਡਨੀ ਦੰਡਨੀ ਸਤ੍ਰੁਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰਬਿਦਿਆ ਮਹਾਬੀਰਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਭੀਰ ਮੈ ਬੀਰਦਾਤੀ ਬਿਰੂਪੰ ॥੫॥ ਤੁੰਹੀ ਸੈਫ ਪਟਾ ਮਹਾਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗ ਆਪਣੇ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥ ਜੇਊ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਬੀਰ ਤੋ ਕੋ ਸੜਕੈ ॥ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲ ਕੇ ਸੰਦ ਬਕੈ ਕੜਕੈ ॥੬॥ ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੈਂ ਹਾਥ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ॥ ਭਿਰੈ ਸਾਮੁਹੇ ਸਿਧਿਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥ਕਰੈ ਹਾਥ ਦ੍ਵੈ ਕਾਢਿ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਮੈ ਤੇ ॥ ਫਤੇ ਪਾਇ ਹੈ ਬੀਰ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਤੇ ॥੭॥ਕਟਕ ਸਤ੍ਰੁ ਮੈਂ ਅਗ੍ਰ ਹ੍ਵੈ ਫਟ ਬਾਹੈ ॥ ਬਰੈ ਦੇਵਕੰਨਿਯਾ ਤੇਊ ਕੰਤ ਚਾਹੈ ॥ਮਹਾਖੇਤ ਮੈ ਜੋ ਕਰੈ ਹਾਥ ਜੇਤੇ ॥ ਸ੍ਵਰਗਬਾਸ ਮੈ

ਭੋਗਵੈ ਬਰਖ ਤੇਤੇ ॥੮॥ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ ਸੀਸ ਤੋ ਪੈਂ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਮਹਾਭੂਪ ਹ੍ਵੈ ਔਤਰੈ ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥ਮਹਾਭਾਵ ਸੋ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ॥ ਸਮਰਜੈਤ ਕੋ ਬੀਰ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥੯॥ਤੁਯੰ ਪੂਜਿਹੈ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਮਹਾਖੜਗਧਾਰੀ ਮਹਾਂਤੇਜਅਤ੍ਰੀ ॥ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਉਸਤੋਤ੍ਰ ਯਾ ਕੋਂ ॥ ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੀ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕੋਂ ॥੧੦॥ਰੁਧਿਰ ਮੰਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ ਹੈ ਅਗੌਤੀ ॥ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਭਗੌਤੀ ॥ਸਦਾ ਦਾਹਿਨੀ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਰਛ ਲੀਜੈ ॥੧੧॥ ਉਸਤਤਿ ਸੰਪੂਰਨ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥੧॥

(ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ -ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰਾਜ ਪਲਾਸੀ॥ ਬਖਸਸ ਹਜੂਰ॥ ਕਬਿਉ ਬਾਚੁ॥

ਐਸੋ ਗੁਣ ਹਰਿ ਖਾਲਸਹਿ ਬਖਸਾ ਭਗਤਿ ਗਜਾਨੀ ਰਾਜ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰ॥ ਛਤ੍ਰਿਯ ਬ੍ਰਿਤਿ ਅਨਨਜੁਪਾਸਕ ਤਜਾਗੀ ਹਠੀ ਸੂਰ ਭਵਨੇਸ੍ਵਰ॥ ਗ੍ਰਾਹੀ ਸੁਭ ਤਜਾਗਿ ਬਿਵਰਜਿਤ ਸ੍ਰੁਤਜਾਦਯੰ ਸ੍ਰੀਮੁਖ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ॥ ਗੀਤਾ ਉਪਨਿਸਦਿਨ ਮਹਾਵਾਕਯ ਰਹਿਨੀ ਭਗਤਿ ਗਜਾਨਿ ਬ੍ਰਿਤੇਸ੍ਵਰ ॥੫॥ ਐਸੋ ਖਾਲਸਹਿ ਖਾਲਸ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਸੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਹਾਨੰ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਸਨਿ ਮੁੱਦ੍ਰਿਤ ਕੱਛ ਕੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਹਿਨਿ ਸਤਜੋਕਤਿ ਭਾਖਤਿ ਦਸਗ੍ਰਾਹੀ ਖਾਲਸਹ ਪ੍ਰਧਾਨੰ॥ਦਯਾ

ਦਾਨ ਅਰੁ ਛਮਾ ਸਨਾਨੰ ਸੀਲ ਸੁਚਿ ਸਤ ਸੰਭਾਨੰ॥ ਸਾਧਨ ਸਿੱਧੁ ਸੂਰ ਭਗਤਿ ਮਾਨੰ ਦਸ ਗ੍ਰਾਹੀ ਆਸਤਕ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥੬॥ਤਜਾਗੀ ਦਸ ॥ ਬਿਰੋਧ ਮਤਿ ਸਾਧਨ ਹਿੰਸਾ ਅਹੰਕਾਰ ਆਲਸ ਕ੍ਰਿਪਨਤ੍ਵ ਪ੍ਰਮਾਨੰ॥ ਕਠੋਰਤਾ ਜੜਤਾ ਕੁਚਿਲਿਤਾ ਅਸਊਚੰ ਕਲਮ ਮਾਸ ਅਭਿਗਤਿ ਆਨੰ॥ ਦਸ ਗ੍ਰਾਹੀ ਦਸ ਤਜਾਗੀ ਐਸੋ ਤਾਹਿ ਖਾਲਸਹ ਕਥਤ ਸੁਜਾਨੰ॥ ਅਸੁ ਖਾਲਸਹਿ ਖਾਲਸ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਸੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਹਾਨੰ ॥੭॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਬਿਚਰਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਨ ਮਹਿ ਦੇਵਭੂਤ ਦੇਵ ਹੀ ਕਹਿਯੈ ॥ ਖਾਲਸ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਰਲਭ ਐਸੋ ਖਾਲਸ ਹਰਿਜਨ ਚਹਿਯੈ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਾਹਨਿ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮ ਲਹਿਯੈ ॥ਬ੍ਰਹਮਹਿ ਜੀਵ ਜੀਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਸਿੰਧੁ ਅਹਿਯੈ॥੮॥ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ਤਉ ਕਹਾਂ ਅਚਰਜ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਦ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਵਾਰੋ॥ਸਿਖਜ ਪਦ ਦੁਹੂਅਨ ਤੇ ਗਉਰੋ ਆਤਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚਾਰੋ ॥ ਤਾਸੁ ਮਹਾਤਮ ਨਿਜ ਮੁਖਿ ਗਾਵਤ ਜਥਾ ਉਕਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹਮਾਰੋ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਖਾਲਸ ਪਦ ਜਸ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤ ਫਲ ਚਾਰੋ॥੯॥ ਗੀਤਾ ਮਹਿ ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਭਗਤ ਮਹਾਤਮ ॥ ਭਗਤਿ ਗਜਾਨਿ ਰੂਪ ਨਿਜ ਬਰਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਾਂ ਕਹੁ ਆਤਮ ॥ ਟੀਕਾਕਾਰ ਹੂੰ ਮਹਿਮਾ ਭਗਤਨ ਖਾਲਸਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ ਭਾਖੀ ॥ਖਾਲਸ ਪਦ ਕਹੁ ਊਚ ਮਹਾਤਮ ਸਭਹਿ ਸ੍ਰੇਸ੍ਰਿਨ ਆਖੀ ॥੧੦॥੪੫੭॥੯੮੯॥੩੩੦੮ ਦਸਕ ੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਦੇਵ ਪਲਾਸੀ ਚਰਪਦ॥ਬਖਸਸ ਹਜੂਰ॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ ॥ ਖਾਲਸਹ ਮਹਿ ਹਉਂ ਕਰਹੁੰ ਨਿਵਾਸ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮੁਖ ਹੈ ਅੰਗ ॥

ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਹਉ ਬਸਤਿ ਸਦ ਸੰਗ ॥੧॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਇਸਟ ਸੁਹਿਰਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਹਿਯਤ ਬਿਰਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪੱਛ ਰੁ ਪਾਦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਅਹਿਲਾਦ ॥੨॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾਈ॥ ਖਾਲਸਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਸੀਲ ॥ਖਾਲਸਾ ਬੰਧੁ ਸਖਾ ਸਦ ਡੀਲ ॥੩॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਤਿ ਅਰੁ ਪਤਿ॥ ਖਾਲਸਹਿ ਸੋ ਮਾ੍ਕਹੁ ਉਤਪਤਿ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਿ॥ ਖਾਲਸਹਿ ਕਰਿ ਮੇਰੋ ਸਦਕਾਰਿ ॥੪॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜਨ ਪਰਿਵਾਰੁ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰਤਿ ਉਧਾਰੁ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ॥੫॥ ਮਾਨ ਮਹਤ ਮੇਰੋ ਖਾਲਸਾ ਸਹੀ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਾਰਥ ਕਹੀ॥ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰੈ ਨਿਰਵਾਹ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਦੇਹ ਅਰੁ ਸਾਹ ॥੬॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਧਰਮ ਰੁ ਕਰਮ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੁ ਭੇਦ ਨਿਜ ਮਰਮ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜਨ ਸੂਰਾ ॥੭॥ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਬੁਧਿ ਰੁ ਗਯਾਨ॥ ਖਾਲਸਹਿ ਕਾ ਹਉਂ ਧਰਹੁੰ ਧਯਾਨ॥ ਉਪਮਾ ਖਾਲਸਹਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਪਾਰੁ ਨਹਿ ਲਹੀ ॥੮॥ ਸੇਸ੍ਰਸਨ ਸਾਰਦ ਸੀ ਬੁਧਿ ॥ ਤਦਯਪਿ ਨ ਉਪਮਾ ਬਰਨਤਿ ਸੁਧਿ ॥ ਯਾ ਮਹਿ ਰੰਚ ਨ ਮਿਥਯਾ ਭਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ ॥੯॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਸਨਾ ਜੌ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਦਜਿਪਿ ਨ ਖਾਲਸ ਜਸਹਿ ਤਰਾਵਹੁ ॥ ਹੌ ਖਾਲਸਹਿ ਕਹੁ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ॥ ਓਤ ਪੋਤ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦੇਰੋ ॥੧੦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਖੁ ਕੀ ਫੌਜ॥ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੋ ਮੌਜ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥੪੫੮॥੯੯੦॥੩੩੦੯॥ ਦਸਕ ੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਸਲੋਕ ਬਾਰਵਾਂ ਰਹੋਵਾ ॥

ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਸੁਤ ਵਿਤ ਕੋਸ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਸਕਲ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਬਿਵਹਾਰ ॥੧॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖ੍ਵਾਸ ਭ੍ਰਿਤੁ ਅਨੁਚਰ ਦਾਸੀ ਦਾਸ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਧਨ ਭਵਨ ਮਮ ਸਮ੍ਰਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਸੁ ॥੨॥ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਅਰੁ ਸਾਹਿਬੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਲਸਹਿ ਕਰਿ ਮਿਲਜੋ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਸਨੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਖਾਲਸਾ ਸਗਲ ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਯੋ ਗੌਰਿ॥ ਮੁਹਿਸੈ ਰੰਕ ਅਨਾਥ ਜਗ ਭਟਕਤਿ ਫਿਰਤਿ ਕਰੋਰਿ॥੪॥ ਸੇਵ ਖਾਲਸਹਿ ਕੀ ਸਫਲ ਪੂਜਾ ਸਤ੍ਵਨ ਅਰਘਪਾਦ ॥ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਸਨੁਮਾਨ ਕਰਿ ਖੋੜਸਿ ਬਿਧਿ ਕਹੁ ਸ੍ਵਾਦ ॥੫॥ ਆਨ ਸੇਵ ਨਹਿ ਸਫਲ ਕਛੁ ਈਤ ਊਤ ਪਰਲੋਕ ॥ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਕਬੀ ਹਰਖ ਕਬਿ ਸੋਕ ॥੬॥ ਜਜਨ ਭਜਨ ਮਮ ਖਾਲਸਾ ਖਾਲਸਾ ਪੂਜਬੇ ਜੋਗ॥ ਦਾਸ ਗੁਬਿੰਦ ਫਤਹ ਖਾਲਸਾ ਦਰਸ ਪਰਸ ਮਿਟਿ ਸੋਗ ॥੭॥ ਮੇਰੋ ਇਸਟ ਰੁ ਨੇਸਠਾ ਖਾਲਸਾ ਪੂਜਨ ਧਜਾਨੁ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਖਾਲਸਾ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਜਾਨੁ ॥੮ ॥ਆਤਮ ਰਸ ਜੇ ਜਾਨਹੀ ਸੋ ਹੈ ਖਾਲਸ ਦੇਵ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਿ ਮੋ ਮਹਿ ਤਾਸੁ ਮਹਿ ਰੰਚਿਕ ਨਾਹਿਨ ਭੇਵ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪੫੯॥੯੯੧॥੩੩੧੦॥ਅਸਟਕ ੧॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ ਫਤਹ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਅਥ ਆਰਤੀ ਕਥਨੰ॥ਬਿਸਨੁਪਦ ਮਲਾਰ ਅਸ੍ਰਪਦੀ ਚੌਤੁਕੀ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਚੀਪਤਿ ਦੇਵਨ ਆਰਤੀ ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ॥ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ ਜਲੇਸ ਸਭੀ ਮਿਲਿ ਜੱਛ ਕੁਬੇਰ ਮਹਾਨਾ॥ ਗਨੇਸ ਮੁਨੇਸ ਨਰੇਸ ਧਜਾਵਤ ਯਮ ਜੋਰੇ ਯੁਗਪਾਨਾ॥ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਵਤ ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੀਰਤਨਿ ਗਾਨਾ॥੧॥ਨ੍ਰਿਤਤਿ ਪਰੀ ਬਰੰਗ ਅਪਛਰ ਦੁੰਦਭਿ ਸੰਖ ਘਹਰਾਨਾ॥ਨਾਰਦ ਸ੍ਵਾਮਿਕਾਰਤਿਕਾਦਿਕ ਸਭਿ ਆਰਤੀ ਕਰਤਿ ਸੁਜਾਨਾ॥ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਸਾਧੁ ਸੰਤ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨੀ ਪਰਮਹੰਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਿ ਮੁਨਿਵਰ ਖਟ ਦਰਸਨੁ ਮੰਗਲ ਹਰਖ ਨਿਧਾਨਾ॥੨॥ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਸੁਰ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰੀ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਮੰਗਲ ਉਤਸਵ ਕੀਰਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨਾ॥ਓਅੰ ਸੋਹੰ ਰਾਗ ਅਲਾਪਤ ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਅਰਪਿਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨੈਬੇਦਾ ਮੇਘਨ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਨਾ॥੩॥ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਭਾਲ ਲਗਾਵਤ ਮੰਗਲ ਬਿਨਯ ਸਹਾਨਾ॥ ਨਾਵਤ ਸੀਸ ਧਜਾਵਤ ਹਰਿਪਦ ਮਾਰੂ ਬਿਜਯ ਬਜਾਨਾ॥ਨ੍ਰਿਤਤਿ ਦੇਵ ਸੁਰੇਸ ਸਕਲ ਸੁਰ ਆਰਤੀ ਮੰਗਲ ਠਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਲੇਤ ਚਰਨੋਦਕ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ॥੪॥ਦੇਖਿ ਦਰਸ ਸੁਰ ਨਰ ਬਲਿ ਜਾਵਤ ਆਨੰਦ ਉਰ ਨ ਸਮਾਨਾ॥ਹਰਿ ਪਦ ਧਰਤ ਧਜਾਨ ਬਚ ਕਰਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਲਪਟਾਨਾ॥ਮਗਨ ਭਏ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਬਿਸਰਾਨੀ ਮਨ ਤਨ ਚਰਨ ਖਟਾਨਾ॥ਆਪਾ ਆਪ ਬਿਸਰਗੋ ਸਭਿ ਹੀ ਮਨ ਕੋਰਾ

ਰੰਗਾਨਾ॥੫॥ਲਾਲ ਭਏ ਹਰਿਪਦ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੰਗ ਚਲੂਲ ਚਢਾਨਾ॥ਮਨੁ ਮਧੁਕਰ ਹਰਿਪਦ ਕਮਲਨ ਪਰ ਉਨਮਦ ਰਸਿਕ ਲੁਭਾਨਾ॥ਪ੍ਰੇਮ ਖੁਮਾਰਿ ਭਏ ਮਤਵਾਰੇ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸਭਿ ਬਿਸਰਾਨਾ॥ਤਦਾਕਾਰ ਤਦਮਯ ਯਕਚਿਤੰ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲਾਨਾ॥੬॥ਸ੍ਵਯੰਜੋਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸੋਭਾ ਸਰਬਭੂਤ ਭਗਵਾਨਾ॥ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕਮਲਨਯਨ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਮੰਗਲ ਰੁਨਝੁਨ ਸੰਖ ਸਬਦ ਘਹਰਾਨਾ॥ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਘੰਟਾ ਬਾਜਤ ਬਾਜਤ ਕੋਟਿ ਨਿਸਾਨਾ ॥੭॥੧॥੧੨੯॥੧੫੯॥੧੫੧੩॥

ਅਥ ਨਿਰਗੁਨ ਆਰਤੀ॥ਬਿਸਨੁਪਦ ਮਲਾਰ॥

ਗਗਨ ਥਾਲ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦ੍ਵੈ ਦੀਪਕ ਉਡਗਨ ਰਤਨ ਜੜਾਨਾ॥ਸਰਬਭੂਤ ਲੈ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ਆਰਤੀ ਮੰਗਲ ਠਾਨਾ॥ਬਾਵਨ ਧੂਪ ਜਗਤ ਸੰਪੁਟ ਨਭ ਮਾਰੁਤ ਚਵਰ ਝੁਲਾਨਾ॥ਨਾਮ ਸੁਧਾਰਸ ਕੀਰਤਨਿ ਗਾਵਤ ਧਜਾਵਤ ਸਾਰੰਗਪਾਨਾ॥੧॥ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਫੂਲ ਚੜਾਵਤ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਭਗਵਾਨਾ॥ਸਹੰਸਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਸਹੰਸ ਪਾਦ ਭੁਜ ਪਾਨਾ॥ਸਹੰਸ ਨਾਮ ਨੌਤਨ ਨਿਤਜ ਧਜਾਵਤ ਤਦਜਪਿ ਨ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨਾ॥ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਸੁ ਨਿਗਮ ਪੁਕਾਰਤ ਬਿਅੰਤ ਅਨੰਤ ਬਖਾਨਾ॥੨॥ਸੋ ਪਦ ਕੰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਬੰਦਨ ਸੁਰਪਤਿ ਭਾਗ ਬਡਾਨਾ॥ਚਰਨਸਰੋਜ ਨਿਰਖ ਬਲਿ ਜਾਵਤ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਹਿਤੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਾਧਤਿ ਕਲਪ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚ ਹਾਰੇ ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਬਿਬਿਧ ਸਜਾਨਾ॥੩॥ਸੋ ਪਦ ਕੰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਮਧੁਕਰਹ ਲੁਭਾਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਮੁਹਿ ਪਾਵਨ ਕੀਨੋ ਕਸਮਲ ਸਗਲ ਬਿਲਾਨਾ॥ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਸਭਿ ਹੀ ਨਾਵਤ ਸੀਸ ਚਰਾਨਾ॥ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਾਹ

ਰੱਛਕ ਸੁਰ ਸੰਤਨ ਸਰਨ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਾ॥੪॥ਬਿਧਿ ਪੂਰਬ ਸੁਰ ਆਰਤਿ ਕੀਨਾ ਪਾਦ ਅਰਘ ਜਲ ਪਾਨਾ॥ ਚਰਨ ਰੇਨੁ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਤ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਨਮਾਮਾ॥ ਆਰਤੀ ਮੰਗਲ ਬਿਜਯ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀ ਦੇਵੇਸੁਰ ਗਾਨਾ॥ ਜੋ ਯਹਿ ਪੜੈ ਸੁਨੈ ਚਿੱਤ ਲਾਵੈ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੫॥੨॥੧੩੦॥੭੬੦॥੧੫੧੪॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਸਹਾਇ॥

ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਅਕਾਲ ਜੀ ਕੀ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ॥ ਸਰਬਲੋਹ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ॥
ਸਰਬਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ॥ ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਦੀ ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ॥

(ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ- ੧੧)

ਅਨੰਦ ਦੋਹਰਾ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਰਛਜਾਕਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੁਖਧਾਮ॥
ਸ੍ਰੀਮਾਯਾ ਜਗਬੰਦਨੀ ਲਛਮੀ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ॥੩੧॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਜੂ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨ ਪਰੈ ਤਾ ਕਾ ਹੋਤ ਉਧਾਰ॥
ਜਜੈ ਭਜੈ ਸਰਬਲੋਹ ਜੂ ਸੁਗਮ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ॥੩੩॥੧੯੫੭॥੪੨੭੬॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਮਲਾਰ॥

ਸੇਵ ਕਰੋ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਕੀ ਜਿਹ ਸ੍ਰੇਵਤ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪੱਯੈ॥ ਨਾਮ ਲਿਯੇ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਕਲਿਕਾਲ ਨਸੈ ਹਰਿ ਸਰਨ ਸਿਧੱਯੈ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਭੀ ਸੁਧਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਧਿਅੱਯੈ॥ ਦਾਸ ਗੁਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡ ਅਵਰ ਕਤ ਜੱਯੈ ॥੨੨੧॥੮੫੧॥੧੬੦੫॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ- ੨੫੪)

ਮਲਾਰ॥

ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਪੋਖਨਹਾਰ ਗੁਸੱਯੈ॥ਤੇਰੋ ਈ ਮਾਨ ਅਰੁ ਤਾਨ ਹੈਂ ਤੇਰੋ ਹੀ ਤੇਰੋ ਹੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਕਹੱਯੈ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕੋ ਮਾਨ ਨਿਤਾਨੇ ਕੋ ਤਾਨ ਨਿਥਾਵੇ ਕੋ ਥਾਵ ਤੁਹੀਂ ਸਭਿ ਗੱਯੈ॥ ਪਾਵ ਪਰੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤੋਹਿ ਕੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ਤੁਝੈ ਬਲਿ ਜੱਯੈ ॥੨੨੨॥੧੫੨॥੧੬੦੬॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੨੫੪)

ਮਲਾਰ॥

ਜਾਨਹੁ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸਭੀ ਬਿਧਿ ਅਰਦਾਸਿ ਇਹੈ ਭਵ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਹੁ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਊ ਤ੍ਰਾਸ ਬਡੇ ਜਮਫੰਧ ਕਟੋ ਭਵ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੁ॥ਹੌਂ ਮਤਿਮੰਦ ਅਨਾਥ ਹੇ ਨਾਥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਹਰੋ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਹੁ॥ ਦਾਸ ਗੁਬਿੰਦ ਬਿਜਯ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਹ ਦੇ ਬਾਹ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ॥੨੨੭॥੮੫੭॥ ੧੬੧੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੨੫੫)

ਮਲਾਰ॥

ਜੇ ਉਪਮਾ ਸ੍ਰੀਨਾਥ ਕੀ ਗਾਇ ਹੈਂ ਤੇ ਭਵ ਫਾਂਸਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰੈਂਗੇ॥ਆਰਤਿ ਜੱਗ ਕਰੈਂ ਹਰਿ ਹੇਤੂ ਰਰੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਨਿਸ੍ਚੈ ਕੈ ਤਰੈਂਗੇ॥ਪੂਜਬੇ ਜੋਗ ਨ ਔਰ ਹੈ ਦੂਸਰ ਏਕ ਗੁਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਕਰੈਂਗੇ॥ਯਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਪਰਲੋਕ ਖਲਾਸ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰੈਂਗੇ ॥੨੨੮॥੮੫੧॥੧੬੧੨॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੨੫੫)

ਬਿਸਨੁਪਦ ਬਿਲਾਵਲੀ ਕਵਿਯੋਵਾਚ ॥

ਮੰਗਲਾਰਤੀ ਜੇ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਬ ਨ ਲੇਟੇ ॥
ਬਿਸ੍ਵਬਿਭੂਤਿ ਆਰਤੀ ਕਰਿਹੈ ਜਮ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਭੇਟੇ ॥
ਕ੍ਰਿਤ ਅਘ ਦੋਖ ਬਿਲਾਤ ਚਿਰਨ ਕੇ ਅਪਦਾ ਕਾਲੁਖ ਮੇਟੇ ॥
ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੁਇ ਹੈ ਪੜਤ ਨ ਜਮ ਕੇ ਫੇਟੇ ॥੨॥੧੨੧॥੨੪੪੦॥

ਸਲੋਕ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੀ ਕਰਤ ਪੁਨੀਤਿ ਦਯਾਲ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਵਿਲੋਕਨੋ ਨਦਰੀ ਨਦਰੀ ਨਿਹਾਲ॥੨॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ਦੂਜੀ ਤਰਹ ਸਵਯੇ ਗੁਰੁ ਪਦ ਕੇ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭਵ ਬਾਰਿਧਿ ਕੋ ਸੋਖਨਹਾਰੋ ਹੈ

ਅਗਸਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖਜ ਉਬਾਰੇ॥ਜੇ ਜੇ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੜੇ ਘਾਟਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਗੋਪਦ ਵਤ ਭਵਸਾਗਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਧਾਰੇ॥੧॥ਕਰਨਧਾਰ ਸਦਿ ਗੁਰੁ ਮਮ ਕਹਿਯਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਧਾਰੇ॥ਅਮਰਦਾਸ ਪੂਰੋ ਪੁਰੁਸੋਤਮ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਦੈ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਤਿ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੁ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰੇ॥ ਅਰਜੁਨ ਸਬਦਿ ਜਹਾਜ ਗੁਰੂ ਪਦਪੰਕਜ ਸਭਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਉਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਰਾਇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪੁਨਜ ਸਰੂਪਾ ਸਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਅਖੰਡ ਅਜਯ॥ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਤਾਰ ਲਿਯੋ ਤ੍ਰੈਲੋਕੰ ਅਸੁਰ ਛਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤਜ ਅਬਯ॥ਭਯੋ ਨਿਸਤਾਰ ਤ੍ਰਾਸ ਅਸੁਰਨ ਤੇ ਉਧਾਰ ਕਿਯੋ ਗੁਰਿ ਜਗਤਿ ਸਬਯ॥ਸਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਅਖਯ ॥੩॥੧॥੩੨੨॥੮੪੩॥੩੧੬੨॥ਤ੍ਰਿਪਦ ੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੭੩੫)

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਗ੍ਰਹਿ ਕਥਤੇ॥ ਤ੍ਵ ਬਲਿ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ॥

ਆਪਨਪੌਂ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਹਿ ਸੌਂਪਾ ਦੁਤੀਆ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਾ॥ ਬੋਲਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸੰਭਾਖਨ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨਿ ਸੰਥਾ॥ ਗੁਨਾਨੁਵਾਦ ਪੁਨਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਨਿ ਊਠਤ ਬੈਠਤੁ ਸੈਨ ਕਰੰਥਾ॥ ਪਾਵਨ ਪੰਥ ਖਾਲਸਹਿ ਪ੍ਰਗਟਜੋ ਚਾਰ ਵਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਭ ਪੰਥਾ ॥੧॥ਇਨ ਕੇ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਦਰਸਨ ਬੋਲਨੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥਾ॥ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏ ਕਹਿਯਤਿ ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਸੰਤਾ

॥ਪ੍ਰਤਜਖ ਕਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਣੀਛੈ ਗ੍ਰੰਥਿ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਖਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੁ ਰੂਪ ਬਦੰਤਾ॥੨॥ਦੁਪਦ੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੭੪੧-੭੪੨)

ਕਾਲ ਉਪਾਸਕ ਛਤ੍ਰਿਯ ਧਰਮਾ ਰਣ ਕਟਿ ਕਸਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਏ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਪੰਚ ਚਾਲਿਸ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਖਾਲਸਹਿ ਠਏ॥ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਏ॥ ਪੰਚਮ ਖਾਲਸਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਏ ਪੰਥ ਸੁਪੰਥ ਪ੍ਰਗਟਏ॥੬॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ- ੭੪੧)

ਦੋਹਰਾ॥

ਨਉ ਲੱਖ ਐਰਾਕੀ ਮਿਲੈਂ ਮਿਲੈਂ ਸਰਾਯਚੈ ਲਾਖ॥ਸ੍ਵਾ ਲਾਖ ਹਾਥੀ ਮਿਲੈ ਦੇਹੁ ਯਹੈ ਅਭਿਲਾਖ॥੧੨॥ਖਾਸ ਸ੍ਵਾਰੀ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਨੇਜਹ ਲਖ ਨਿਸਾਨ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀਤਹਿ ਸਤ੍ਰੂ ਚੌਗਾਨ॥੧੩॥ਯਹਿ ਲਾਲਚ ਗੁਣੁ ਤ੍ਵ ਕਹਯੋ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਮਾਜ॥ ਫਤਹਿ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਉਦਯ ਅਸਤ ਲੌ ਰਾਜ ॥੧੪॥੨੦੪੨॥੪੬੬੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੯੮੫)

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ॥ ਉਦਾਰੇ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੪॥

ਹਰੀਅੰ॥ ਕਰੀਅੰ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ॥ ਅਕਾਮੇ॥੯੫॥ (ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੬)

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ॥ ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੯੭॥ ਸਦਾ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ॥ ੧੯੮॥ ਚੱਤ੍ਰੂ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰੂ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ॥੧੯੯॥੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ-੧੦)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥